XXXII. ÉVFOLYAM 52. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. DECEMBER 23.

Ludas Matyi

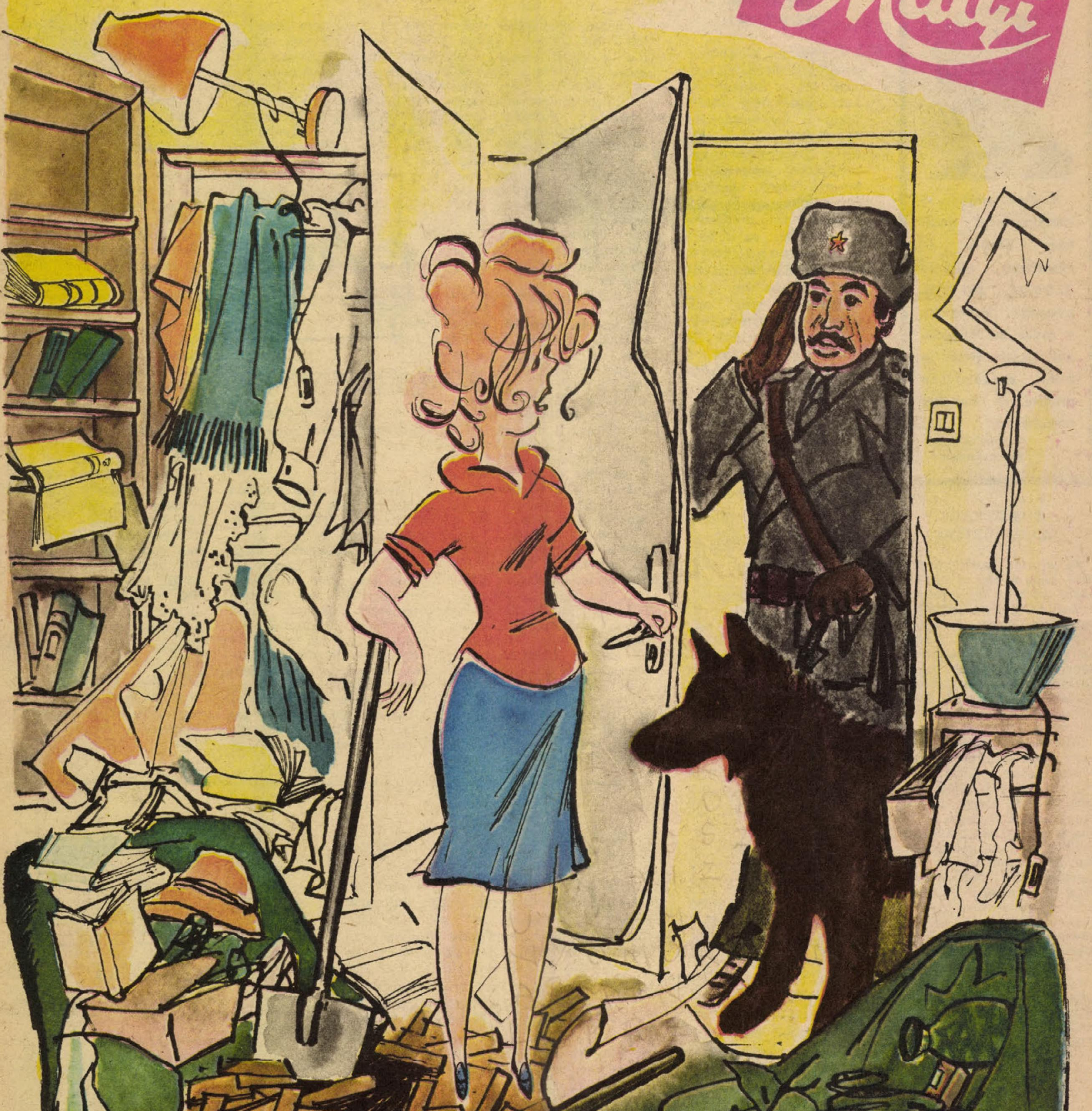

— *Úgy eldugtam az ajándékokat, hogy itt már csak Kántor segíthet!...*

Vasvári Anna rajza

KEDVES LUDAS!

72 éves korában — szerkesztőségi munkája közben — váratlanul elhunyt SZANDA ISTVÁN, nyugdíjas kollégánk, e rovat munkatársa, aki egész életét a sajtó szolgálatában töltötte el. Emlékét megőrizzük.

LUDAS MATYI
Szerkesztősége

BOSSZÚSÁG TEJBE SŰRÍTVE

Az elmúlt hetekben feltűnt, hogy a közkedvelt, tubusos sűrített tej hiányzik kedvenc Csemege áruházam pultjairól. Talán elfelejtettek rendelni? Az eladók szerint: „Hiába rendelünk, nem kapunk, pedig sokan keresik.” Budán is próbálkoztam a Rózsadomb Élelmiszeráruházban, de tubusos tej ott sem volt. Ekkor felhívtam a Budapesti Tejipart, ahol közölték: a keresett cikket a Hajdú megyei Tejipari Vállalat készíti, ők csak forgalmazzák. Csak azt tudják, hogy a tubussal van a baj. Rekonstruálták a tubusgyárat, ez okozott fennakadást. Vigasztalásomra hozzátették, hogy a szállítás jelenleg már nagy ütemben folyik. Csak idő kell hozzá és türelem, amíg az üzleteket ismét megfelelő mennyiségben ellátják tubusos tejjel.

Van hát, de mégsincs elég tubus. Nehogy aztán az következzék, hogy az elegendő számú tubusba nem tudnak elég tejet besűríteni.

(f. i.)

TALÁNYOS HIRDETÉSEK

A Fővárosi Fürdőigazgatóság hirdetésben szólítja fel a budapestieket: lepjék meg családjukat kedvezményes fürdőbérlettel. A hirdetés a továbbiakban kecsegtetően ismerteti a bérlet összes előnyeit. Így például azt is, hogy a zord hazai szokásoktól eltérően, ez a bérlet — átruházható. (És nem dől össze a világ.) Csupán egy csekélységről nem esik szó: hány forintba kerül a meglepetés? Ez titok? Vagy ezzel a tudnivalóval a Fürdőigazgatóság azokat akarja meglepni, de nagyon, akik a bérlettel lepnék meg családjukat?

IGAZOLVÁNY

Az „ország minden pontján” a legritkább esetben lakik valaki. Ha akad ilyen, az nem a hirdetéseket, hanem a „Kék fényt” figyeli; hol keresik. Mégis, mindinkább elharapódzik a hirdetési divat, amely nem nevezi meg a szóban forgó szolgáltatás vagy áru pontos lelőhelyét, teszem azt Győr, Vazelin u. 2/b, hanem azt írja, azt mondja: „az ország minden pontján...” Nesze neked szegény érdeklődő. A froclizást csak tetézi, ha még arra is felszólítják az olvasót, vagy rádióhallgatót, hogy a meg nem adott címen „keresse fel...” ezt, meg ezt. Segítségül a nyomozáshoz legalább annyi közelebbit elárulhatnának a hirdetők, amennyi támpontot a Kék fényben is megadnak a körözött személyről: „Itt és itt látták utoljára...”

(-gnes)

NO DE TANÁR ÚR KÉREM!

„Tehát Norvégiát délen határolja Dánia... nyugaton a Balti-tenger... és Dánia fővárosa... és Főváros Dániája... Na, kezdje elölről, Bauer, maga szerencsétlen. Kérem, tanár úr, én készültem. Tudtam, de elfelejtettem. Ne feleseljen, Bauer, mert magának felelnie kell, mert maga Dániából négyesre áll, és az intőkonferencia már össze is ült. Fogd be a szád Bauer. Igenis, az intőkonferencia ott ül már Dánia határán és tanácskoznak... stb.”

Az idézet a Szépirodalmi Könyvkiadónál 1975-ben megjelent Heuréka című Karinthy Frigyes kötetből való, a Tanár úr kérem Reggel hétkor című fejezetéből. Ezzel szemben akárhány kiadását lapozom fel a Tanár úr kéremnek, az a rész így szól: „Tehát Magyarországot délen határolja a Duna és a Szerbia és a romániai dalmát... és a Szerbia... és Szerbia fővárosa... és Szerbia fővárosa... és a fővárosi a Szerb... Na, kezdje előről, Bauer, maga szerencsétlen. Kérem, tanár úr, én készültem. Tudtam, de elfelejtettem. Ne feleseljen, Bauer, mert magának javítani kell, mert maga Szerbiából négyesre áll, és az intőkonferencia már össze is ült. Fogd be a szád, Bauer. Igenis, az intőkonferencia ott ül már Szerbia határán és tanácskoznak... stb.”

Az apróbb pontatlanságokról most nem beszélve: nem fér a fejembe, hogyan lett Magyarországból Norvégia, Szerbiából pedig Dánia? Az 1975-ös kiadású új, gyűjteményes Karinthy-kiadás szerkesztője és szöveggondozója Ungvári Tamás. De mióta fedőszava a szöveggondozás a szövegváltoztatásnak?

Földes Gézáné

1165 Bp., Nagyvázsony u. 12.

*

Olvasónk levele nyomán megkíséreltük kinyomozni az irodalmi rejtélyt. Rengeteg önálló és más gyűjteményes kötetekben megjelent Tanár úr kérem kiadást lapoztunk fel. Egyetlen egyben: az 1956-ban megjelent Cirkusz című kétkötetes gyűjteményben fedeztük fel ezt a „dán—norvég” változatot (mellesleg ebben a szövegben egyéb változtatásokat is találtunk, még stiláris módosításokat is). Tehát, ezt akkor, 1956-ban alkotta egy Karinthy-átíró, nem pedig Ungvári Tamás, 1975-ben. A Karinthy Frigyes Összegyűjtött Művei új sorozatában, 1975-ben megjelent kötet szerkesztői jegyzetében viszont ez áll: *„Tanár úr kérem.* Az 1916-os első kiadás mindösszе tizenhat humoreszket tartalmazott. A további kiadások során az eredeti kötet újabb írásokkal bővült. Mérvadónak az Athenaeum 1928-as, tízkötetes Karinthy-sorozatának verzióját tekintettük, a szöveget is ennek alapján közöljük.”

Hát ez nem stimmel: az 1928-as kiadás természetesen nem a „norvég—dán”, hanem a „Magyarország—Szerbia” változatot tartalmazza. Az eredeti ajánlással: Kosztolányi Dezsőnek, a Szegény kisgyermek panaszai szerzőjének. Ezzel szemben az olvasónk által kifogásolt 75-ös verzió (miként az általunk kifogásolt 56-os változat is) ezt írja: Kosztolányi Dezső *emlékének.* Nyilvánvaló: Karinthy ilyesmit sem 1916-ban, sem 1928-ban nem írhatott, minthogy Kosztolányi 1936-ban halt meg. Nem értjük, hogy 1975-ben az abszolút teljesség és pontosság igényével elindított „Karinthy Összegyűjtött”-ben miért éppen ezt a különösen javított, semmiképp sem abszolút, semmiképp sem pontos és semmiképp sem eredeti szövegváltozatot kellett megjelentetni.

(bt)

Levelesládánkból

Kiss Gábor (2481 Velence, Tópart 52.) 11 000 forintért megvette a Zala bútorgyár Emese garnitúráját, de két hét alatt tönkrement az összecsukást könnyítő vasszerkezet. Az üzem vajon szélesíteni akarja a csináld magad mozgalmat? Olvasónk ugyanis 5 hónapja várt a garanciális javításra, holott a Zala bútorgyár garancialevelében vállalja: ha 60 napon belül nem végzi el a javítást, a hibás bútor kicserélhető. Amikor olvasónk erre hivatkozva cserét kért, a gyár végre válaszolt: postán elküldte az új vasalást, már csak fel kellene szerelni — de ugyan kinek?

A tiszamogyorósi Béke utca lakói (21 aláírás szerepel a levélen) panaszolják, hogy az őszi esőzések beálltával utcájuk járhatatlanná válik a sártól. Az utca elején van ugyan egy 3—400 méter hosszú betonjárda, ám az út szintje alatt építették, így a sár ezt a szakaszt is elborítja. Súlyosbítja a helyzetet, hogy október vége óta az utcai világítás sem működik.

Nyitrai Ferencné (2100 Gödöllő, Mohács út 1.) olvasónk ezúton kéri: aki tudja, hol kapható 420 Ft-os, román gyártmányú sportkocsi — egyéves kisfia részére kellene — szíveskedjék őt értesíteni.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Mellékutca

Fenti címmel 48. számukban megjelent írásukra tájékoztatásul közöljük: a jelenlegi ötéves tervben jelentős feladatunknak tartjuk 100 italbolt megszüntetését, illetve átalakítását és 50 tejprofilú üzlet létesítését. Végső célunk Budapest minden italboltjának felszámolása. A program megvalósítását már 1976-ban megkezdtük.

Kövér Vilmos,
főosztvezh.
Fővárosi Tanács

Dohányzás

47. számuk Levelesládánkból rovatának Antinikotiniádia című közleményére válaszolva leszögezzük: forgalmi utasításunk szerint a villamosvezetőnek vezetés közben dohányoznia nem szabad. Ez az utasítás szerepel a villamosvezetői vizsga anyagában is. Levélírójukkal tehát egyetértünk, kár, hogy panaszában sem a kocsiszámot, sem az időpontot nem közölte, így az érintett villamosvezető ellen eljárni nem tudunk.

Zimmermann Ferenc
ig.
Miskolci Közlekedési Vállalat

Beázás

Csillagtelepi gondok (Ludas, 47. sz.) című cikküket kivizsgálva megállapítottuk: a XXI. Orion utca 5. sz. épület több harmadik emeleti lakása beázott, minthogy az engedély nélkül épített tv tetőantennával többször átszúrták a lágyszigetelést. A hiba elhárítása folyamatban van, január 10-ig a munkát befejezzük. A Ludas 45. számában megjelent, Mars utca 18-beli panaszt is kivizsgáltuk, az erkélyjavítást itt, kapacitás hiányában, csak 1977. I. negyedévének végére tudjuk beütemezni.

Bp. XXI. ker. IKV

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A városi kislány, aki szabadságát vidéken tölti, panaszkodik házigazdájának, hogy a bika nagyon mérgesen néz rá.

— Valószínűleg a maga piros blúza miatt — feleli az.

— Jé! — csapja össze két kezét a lány —, nem valami divatos blúz, elismerem, de hogy ezt egy falusi bika is tudja?!

*

Egy fogorvos meséli a kollégájának:

— Nagyon jó beteget fogtam ki. Méregdrága fogsort csináltam neki, és ma közöltem vele, mennyibe került.

— Mit szólt hozzá a páciensed?

— Hogy mit szólt? A fogaimat csikorgatta...

*

— Egy éve nem beszélgetek a feleségemmel.

— Miért?

— Képtelen vagyok félbeszakítani.

KIBÉKÜLT A NYUGATNÉMET ELLENZÉK

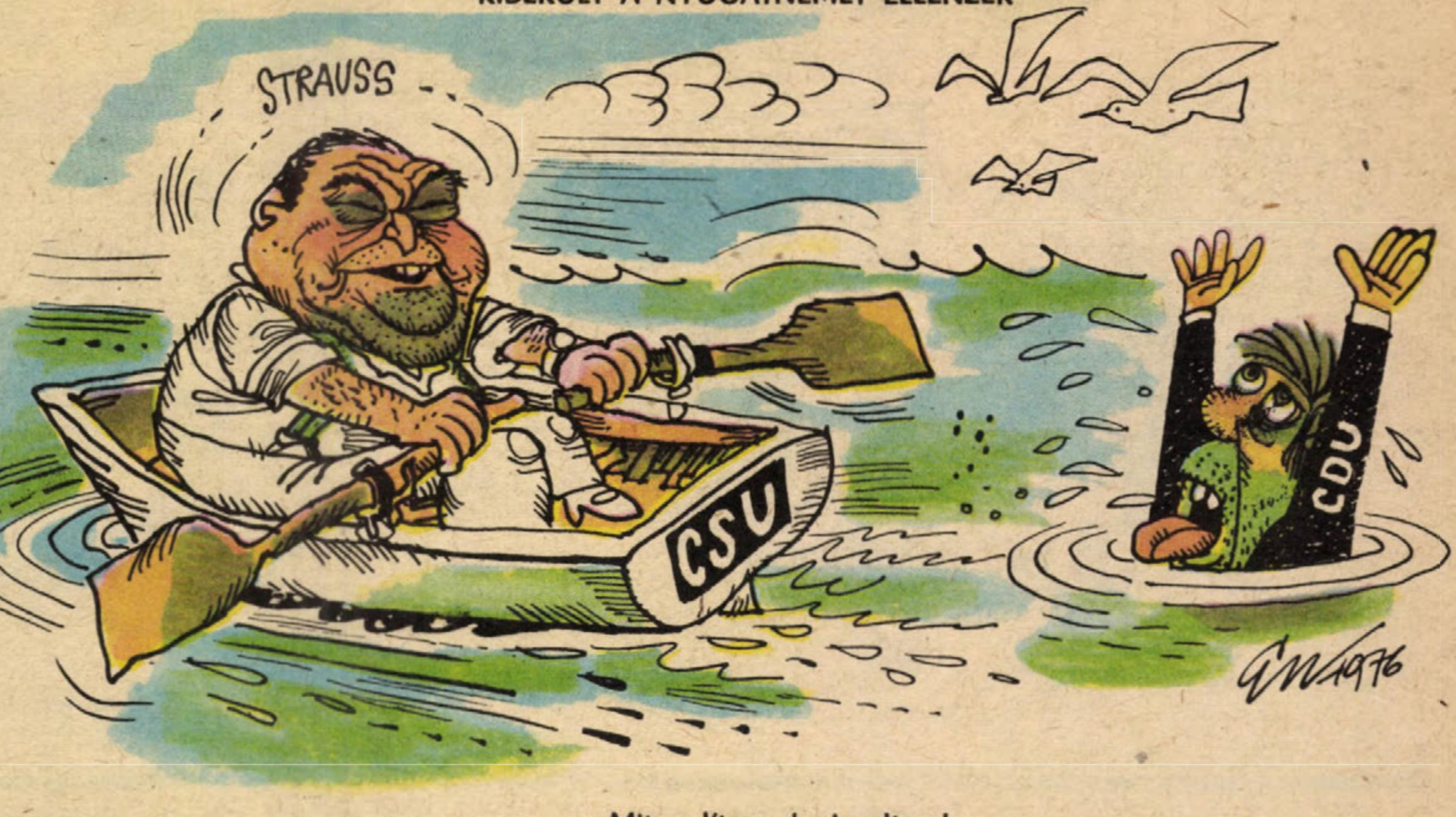

– Mit ordít, csak vicceltem!

LAKÓTELEPEN

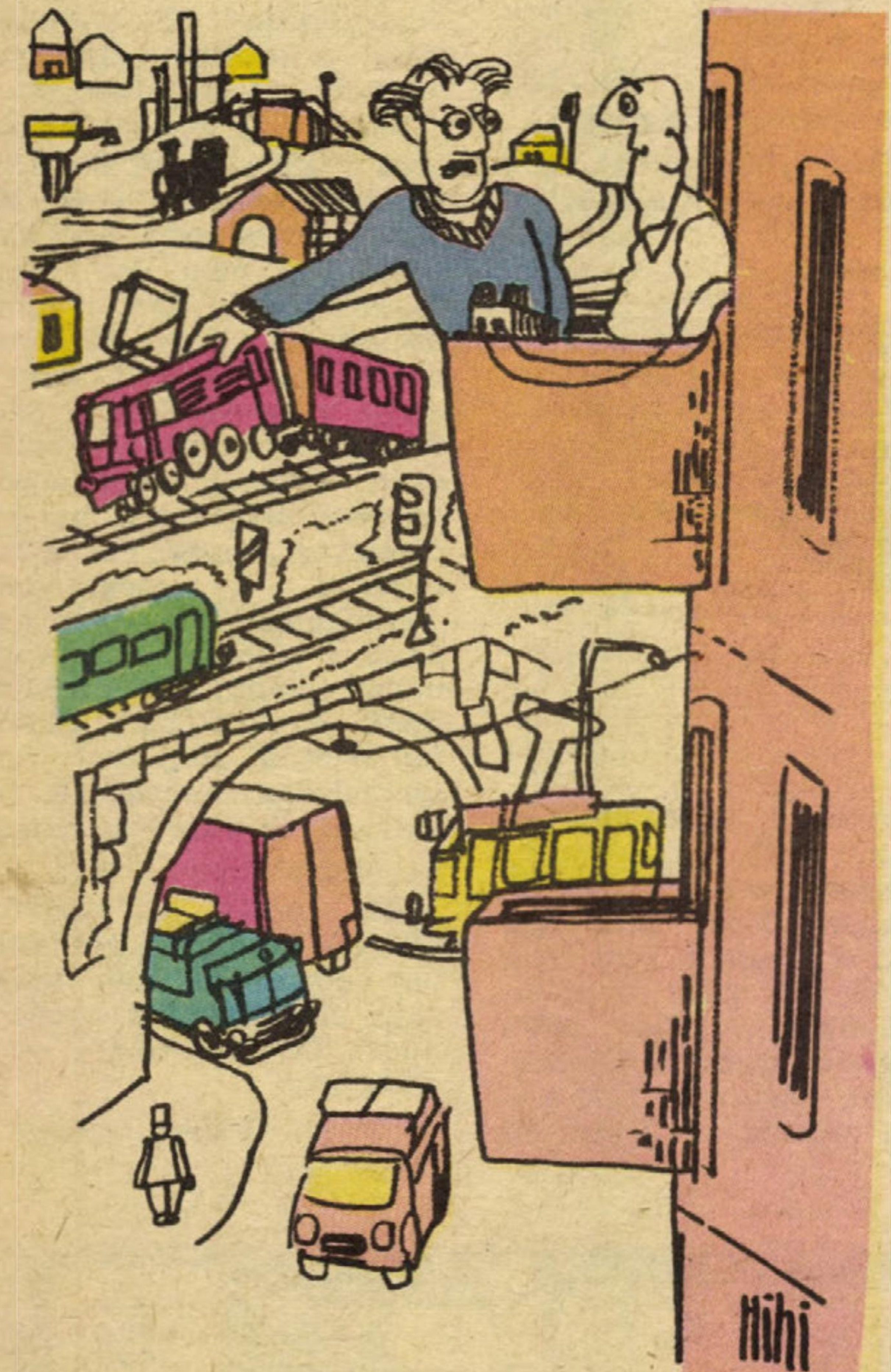

– Sehogy sem fért be a terepasztal a lakásba...

ZAJLIK AZ ÉLET

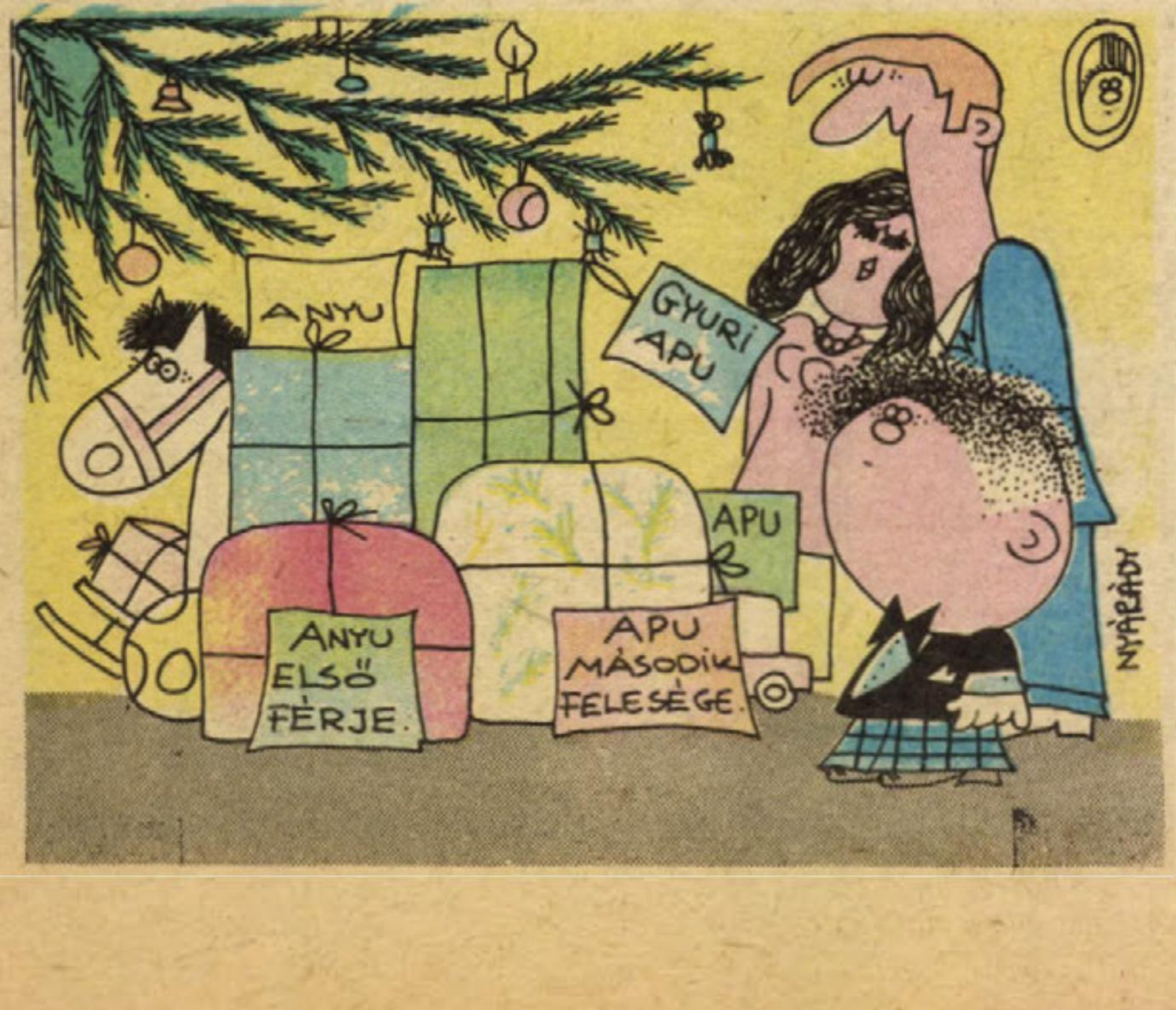

RUMOR

A titkárnő jött be, tétova arccal, ami egyébként nem volt jellemző.

— Valami olasz van itt. De nem digó, hanem Rumor. — Megnézte a névjegyet. — Mariano Rumor.

Már ott is állt. Elegáns úr, talpig feketében, ami mindig gyanús. Hellyel kínáltuk, magunk is lerogytunk.

— Kérem szépen — mondta előttünk ismeretlen nyelven, feltehetőleg olaszul —, az önök lapjai kétes színben tüntetnek fel engem a Lockheed-ügy kapcsán. Mintha bizonyos anyagi előnyökhöz jutottam volna a tizennégy óriásgép eladásánál.

— Hallottunk róla — mondtuk előtte ismeretlen nyelven, feltehetőleg magyarul. — Csúnya korrupció volt. Miért tette?

Zavartan babrálgatta az asztalterítő rojtjait, holott az asztal nem is volt leterítve.

— Nézze, kérem, egy miniszterelnök ugyebár sosem megy csak úgy simán nyugdíjba...

— Viszont mindig érdemei elismerésével.

— Amikor már ötödször esküdtem fel, megfogalmazódott bennem a kérdés: érdemes-e egyáltalán arra a néhány percre? Ami a Lockheed-dollárokat illeti... hát ugyebár egy olasz kormányelnöknek is gondolnia kell a jövőjére. Kérem, nekem nehéz gyermekkorom volt.

— Kinek nem? — vontunk vállat és egyenleget. — Csukamájolaj, bárányhimlő, világháború... rémes... De mi mégis megszívleltük kedves szüleink intését: ne fogadj el édességet idegentől, s dollárt Lockheedéktől.

— Mégiscsak furcsa — csattant fel. — Bernhard herceg felett milyen könnyedén napirendre tértek. Pedig ott is adódott volna egy és más. Az a gáláns kis etyepetye, mi? A bájos Poupette-tel, mi? He?

— A fülledt erotika távol áll tőlünk — szögeztük le. — Ön tévedésben van. Ez itt egy magyar vicclap, nem egy magyar film.

— Erről van szó — örvendezett. — Éppen ezért jöttem önökhöz. Ugyanis ez az egész ügy vicclapba való. Mert miről van itt szó, kérem! Egy óriási mókáról. Egy világraszóló stikliről. Sikerült becsapnunk az öt világrész összes rejtvényfejtőjét.

Széles mozdulatokat tett a karjával. Vízszinteseket, olaszosakat.

— Az én nevem ugyebár Rumor. Nos, már ennyiből megfejthettek volna mindent. Hogy játék az egész. Ez az egyetlen tény dévaj csillogást kölcsönöz az egésznek. Rumor, rumoris, hímnemű főnév, harmadik deklináció. Annyi mint: kósza hír, pletyka.

Fellázadt bennünk a meggyötört kisdiák.

— Na, most lelkizünk vagy deklinálunk? Játék ide, pletyka oda, ön elfogadta Lockheedéktől a dollárokat, és ez csúnya korrupció.

A térdét csapkodta nevettében.

— Hahaha, újra bedőltek. Megint lépre mentek. Hiszen éppen ez a turpisság másik fele. A rejtvény csattanója. Latinul kell tanulni, uraim, latinul. Corrumpo, corrupere, corrupi, corruptum, harmadik konjugációhoz tartozó ige, azt jelenti, hogy...

— Megvesztegetni!

— Mi? Na, igen, igen, de van egy másik jelentése is: elront, meghiúsít. Uraim, én a dollárok zsebre vágásával nagy szolgálatot tettem az emberiségnek. Meghiúsítottam, elrontottam bizonyos törekvéseket. Azokból a dollárokból az amerikaiak már az életben nem gyárthatnak csatacirkálókat, messzehordó ütegeket, páncéltörőket. Ne tessék hálálkodni, nem azért tettem. Kötelességem volt és kész.

— Mégis, hogyan jutott eszébe?

Elkomolyodott.

— Hisznek önök a jelekben?

— Már amelyikben. Jele válogatja.

— Nos, azon az éjszakán álmot láttam. Tizennégy angyal repült el a házam felett, mennydörgő motorokkal. Névsorban: Asmodaj, Azael, Gábriel, Mihály, Rafael, Samael, Semhazaj, Uriel... és a többiek. Lefelé fordított bőségszarujukból felbecsülhetetlen kincseket szórtak lábam elé. És másnap ott volt Lockheedék ajánlata a tizennégy óriásgéppel és a dollárokkal. Uram, én hivő ember vagyok. Hát lehetett visszautasítani?

— De hát mire kellett önnek az a rengeteg dollár?

— Nézze, a kis unokám régóta nyúzott egy önjáró hintalovacskáért. Ráadásul jött a karácsony, ugyebár...

Ja, ha jött a karácsony, az megint más. Elénekeltük Rumorral, hogy „Oh Tannenbaum”, aztán kegyelemben elbocsátottuk a vendéget.

Mert ugye mi az ábra tizennégy bombázóval?

Hát kétségkívül jobb, ha álmodják, mint ha bevetik.

Békesség a földön...

Peterdi Pál

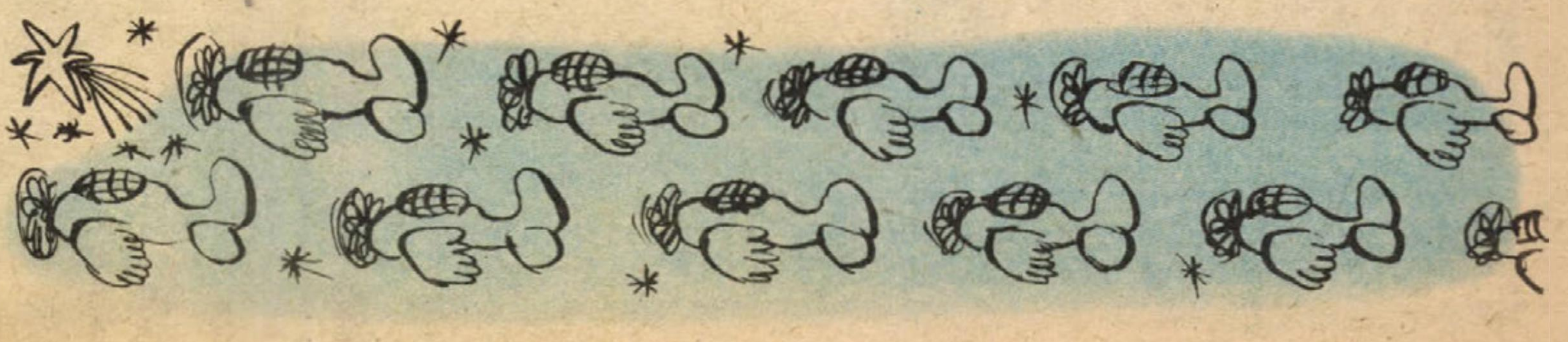

HONNAN TANULHATTA?

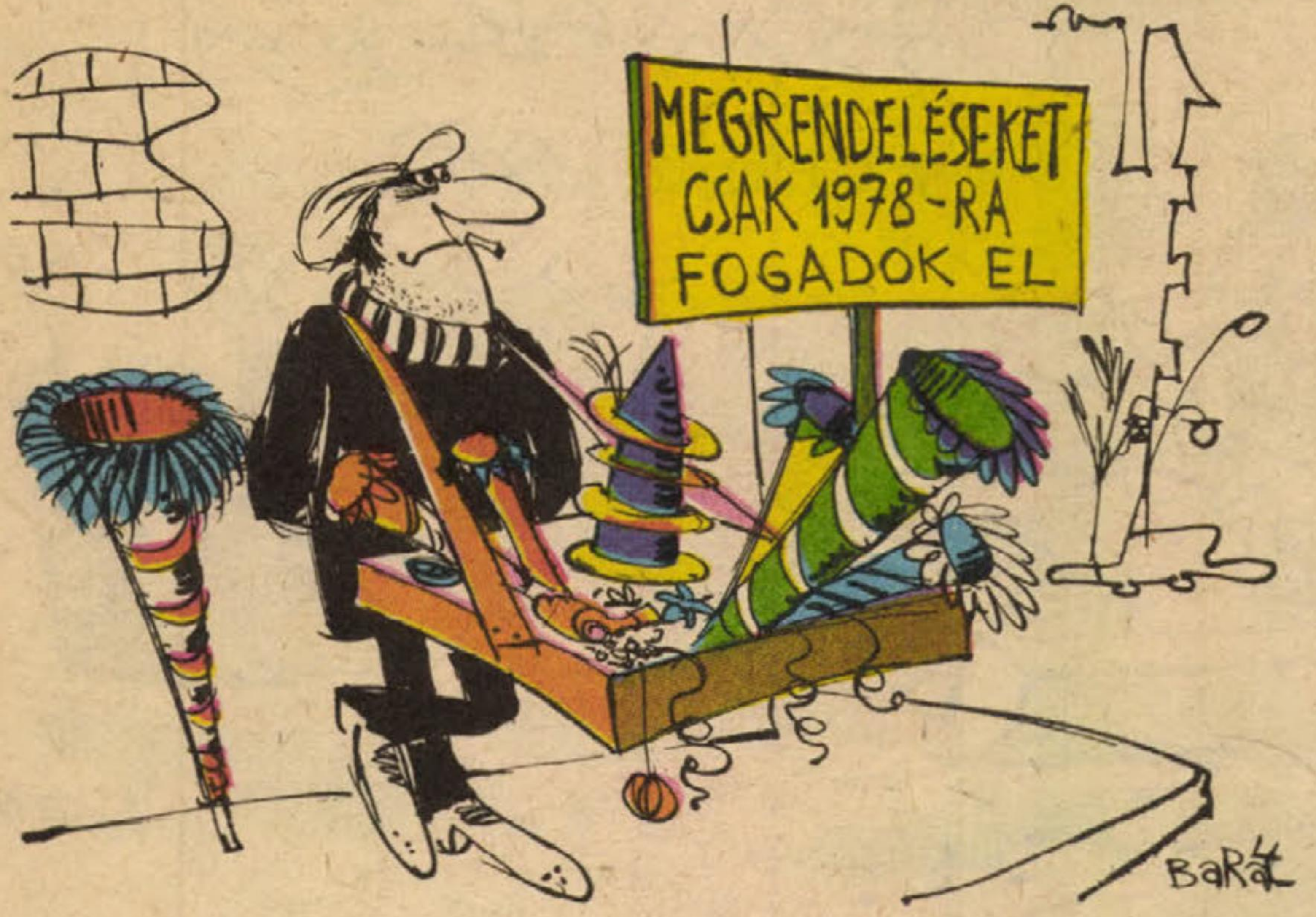
MEGRENDELÉSEKET CSAK 1978-RA FOGADOK EL
BARÁT

FELHÁBORODOTT SZÜLŐ

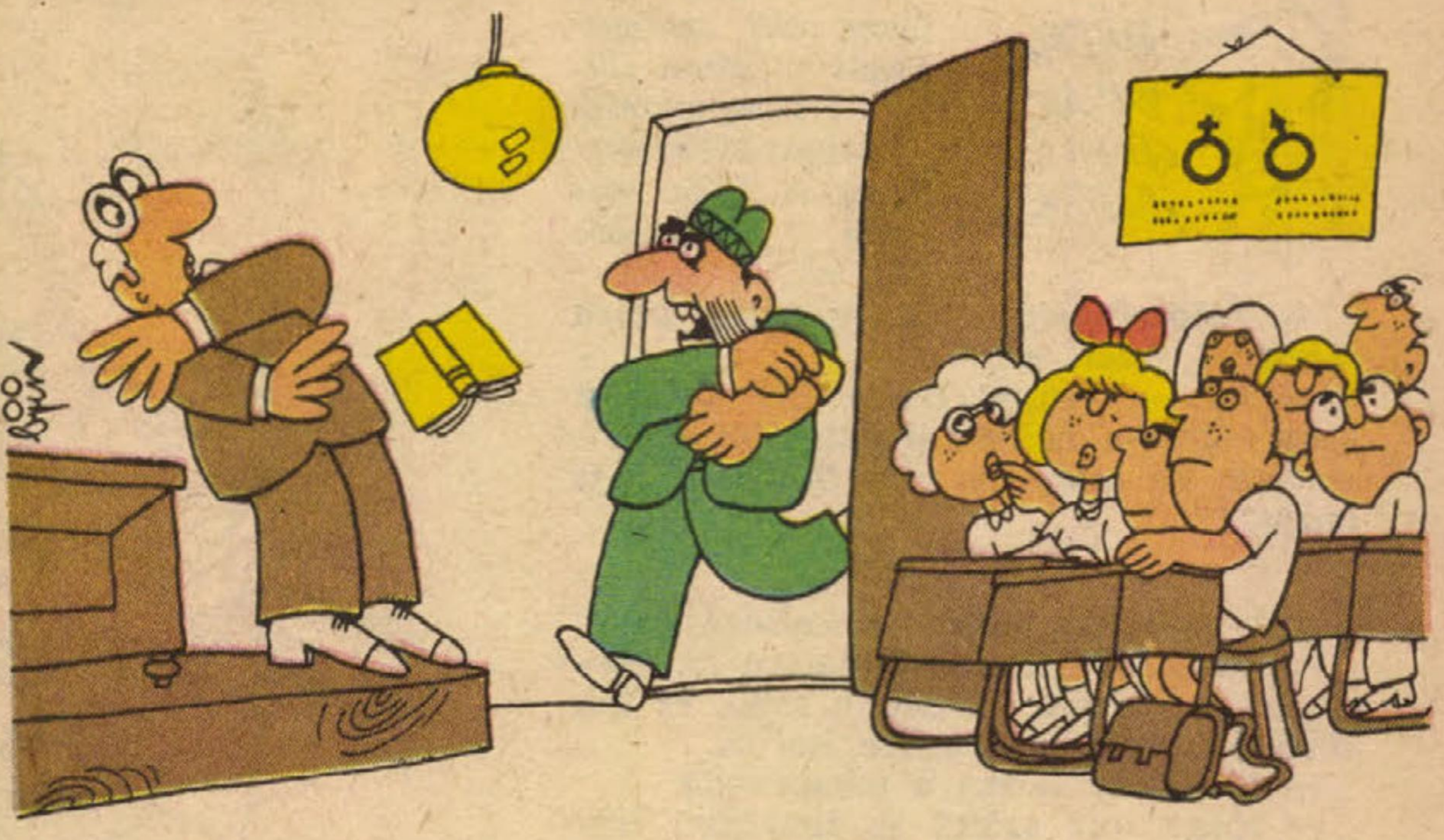

– Szaporodás? Gének? Majd adok én maguknak ilyen erkölcstelenségekre oktatni az ifjúságot!...

Levélváltás a szerződésszegésről

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Egy vállalat árubeszerzőosztályán csoportvezető vagyok. Az idén szükséges áruk szállítására a különböző vállalatokkal, üzemekkel a szerződéseket idejében, 1975-ben megkötöttem. Néhány hónappal ezelőtt az egyik vállalat a következő értesítést küldte:

„Tisztelt Rendelőnk! Az évek óta csökkenő munkáslétszám mind több és több gondot okozott szerződési kötelezettségeinknek teljesítésében. Az 1976-ra szerződött mennyiséget csak 1977-ben tudjuk teljesíteni. Amidőn ezért szíves elnézésüket kérjük, sajnálattal közöljük, hogy a jelenlegi helyzet, valamint a további létszámcsökkenés nem teszi lehetővé, hogy 1977-re szerződést kössünk. Tisztelettel."

Azóta is alkudozunk velük. Hajthatatlanok. Mi lenne, ha minden üzem (vállalat stb.) hasonló körleveleket küldene ki az ügyfeleinek, vevőinek?

Kedves Olvasónk!

Rossz rágondolni, hogy mi lenne. Megállna az élet. Nem is értem, hogy ön telefonon miért kérte: ne írjam meg a szállító vállalat nevét és a megrendelt árucikket se nevezzem meg, mert akkor a jövőben nem állnak szóba önnel. Vagyis attól tart, hogy nem veszik fel öntől azt a megrendelést, amit úgysem vettek fel. Kénytelen vagyok belenyugodni ebbe az — elnézést a kifejezésért! — alakoskodásba. Az árucikket pedig elnevezem glészhabninak, minthogy ez már nem egyszer bevált, de azért mindenki tudta, akit illetett, hogy miről van szó.

Erről a levélről nekem több mindenféle jutott az eszembe. Egy olyan cég, a glészhabni szakmában, amelyik most a szerződés megszegésével lemondta a megrendelést, valamikor az ügynökök és üzletkötők tucatjait küldte szét Pesten és az országban azért, hogy el tudja adni a glészhabniját. Ha az ügynöknek sikerült az eladás, a cég másodperc pontossággal tartotta be a határidőt. Ha ugyanis nem tartotta be, akkor annak egykettőre híre futott és hiába jöttek-mentek az ügynökök, az ügyfelek más cégeknél, a konkurrenciánál szerezték be a glészhabnit.

A vevőt nem érdekelte az a manapság szinte divatossá vált mondat, hogy „Hja, kérem, munkaerőhiány van, kapacitás nincs". Aki nem szállított, eltűnt a piacról, elvesztette a bonitását, nem hittek neki, a megrendelői elfordultak tőle. Az ilyen cég tönkrement, rövid ideig kínlódott, aztán jött a csőd, a tulajnak (cégnek, vállalatnak) mindenét elárverezték. A gazdasági életben erkölcsi hullának tekintették. Az ilyen emberről azt mondták abban a régi, kapitalista világban, hogy „koldusbotra jutott", ami jóval többet jelentett a koldusszegénységnél.

Akkor tehát kellett annyi ész, hogy ész nélkül leszállítsák a glészhabnit és minden mást, amire a megrendelést, *szerződés nélkül*, felvették. Most nem kell annyi ész, ész nélkül nem szállítanak: nagy a munkaerőhiány, és már előre megérzik egyes vállalatoknál azt, hogy még 1977-ben „sem tudnak rendelést elfogadni az 1978. évi szállításra."

Azt viszont tudják, hogy mi a korrektség, és ha már glészhabnit nem küldenek, kimegy helyette a nyomtatott körlevél. Ebben az a jó, hogy a megrendelést nem teljesítő cég (vállalat stb.) korrekten kijelenti, hogy rá ne számítsanak.

Engem az ilyen jelenség arra a képtelen gondolatra késztet, hogy mi lesz, ha egyszer mégiscsak lesz kapacitás és nem lesz munkaerőhiány? És megint szükség lesz a megrendelőre, a vevőre? Kihez megy a vevő? Nyilván ahhoz a vállalathoz, amelyik most nem a munkaerőhiányra hivatkozik, hanem átszervez, ésszerűsít, és leszállítja a megrendelt glészhabnit. Hogy mi lesz azzal a vállalattal, amelyik nem szállít? Megszűnik, mert életképtelen. Ekkor jön a csőd, amit most felszámolásnak neveznek. A vállalat és vezetője teheti, a magyar állam fizeti!

Aki pedig a mostani sztornó levelet kifundálta, úgy gondolom, kap majd egy másik állást, vezető állást, és ott kihúzza — a nyugdíjig.

Földes György

MI Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZA

Hogyan csábítsunk gyorsan munkaerőt

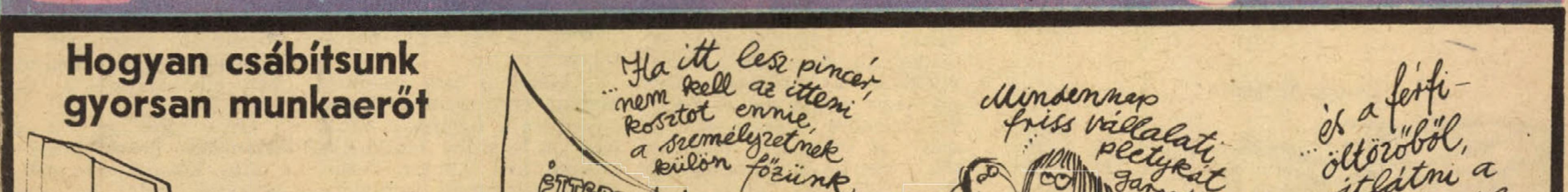
Hozzánk küldje dolgozni a férjét, csak csúnya női munkaerőink vannak!
ÉTTEREM
Ha itt lesz pincér, nem kell az itteni kosztot ennie, a személyzetnek külön főzünk
Mindennap friss vállalati pletykát garantálunk
...és a férfiöltözőből átlátni a női öltözőbe

ÚJ GAULLE-ISTA CSOPORTOSULÁS

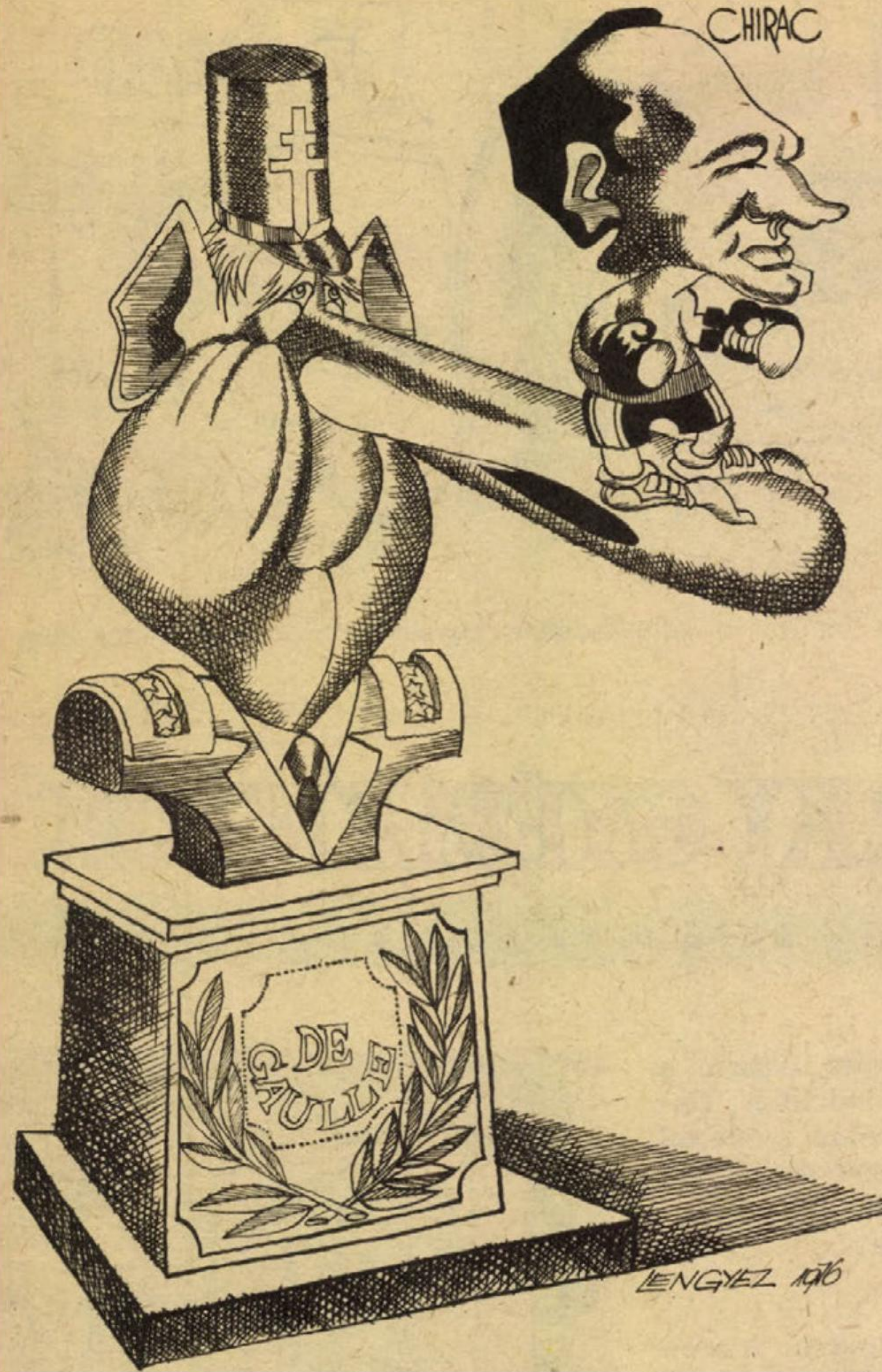

A franciák volt miniszterelnökének új alapállása.

ERRE MEG ARRA

KISPOLGÁRRA

Fészket épít betonból,
rádreccsen, hogy „ne tombolj!"
Csak ha így-úgy betankolt,
élvezi az atomkort.

EGY VERSELŐRE

Száz verse lőre.
Egy vers előre
jelzi,
hogy mi a sorsa:
bárd!
Az lesz!
De nem velszi.

ROSSZ SZÍNÉSZRE

Szerelmes lettél Tháliába,
s e múzsa rest ügyelni rád.
Recseg alattad, kiskomám, a
deszkákat jelentő világ.

JUPITERRE!

Amit szabad az ökörnek,
engedtessék meg Jupiternek!

Gyárfás Endre

A TUDOMÁNY HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

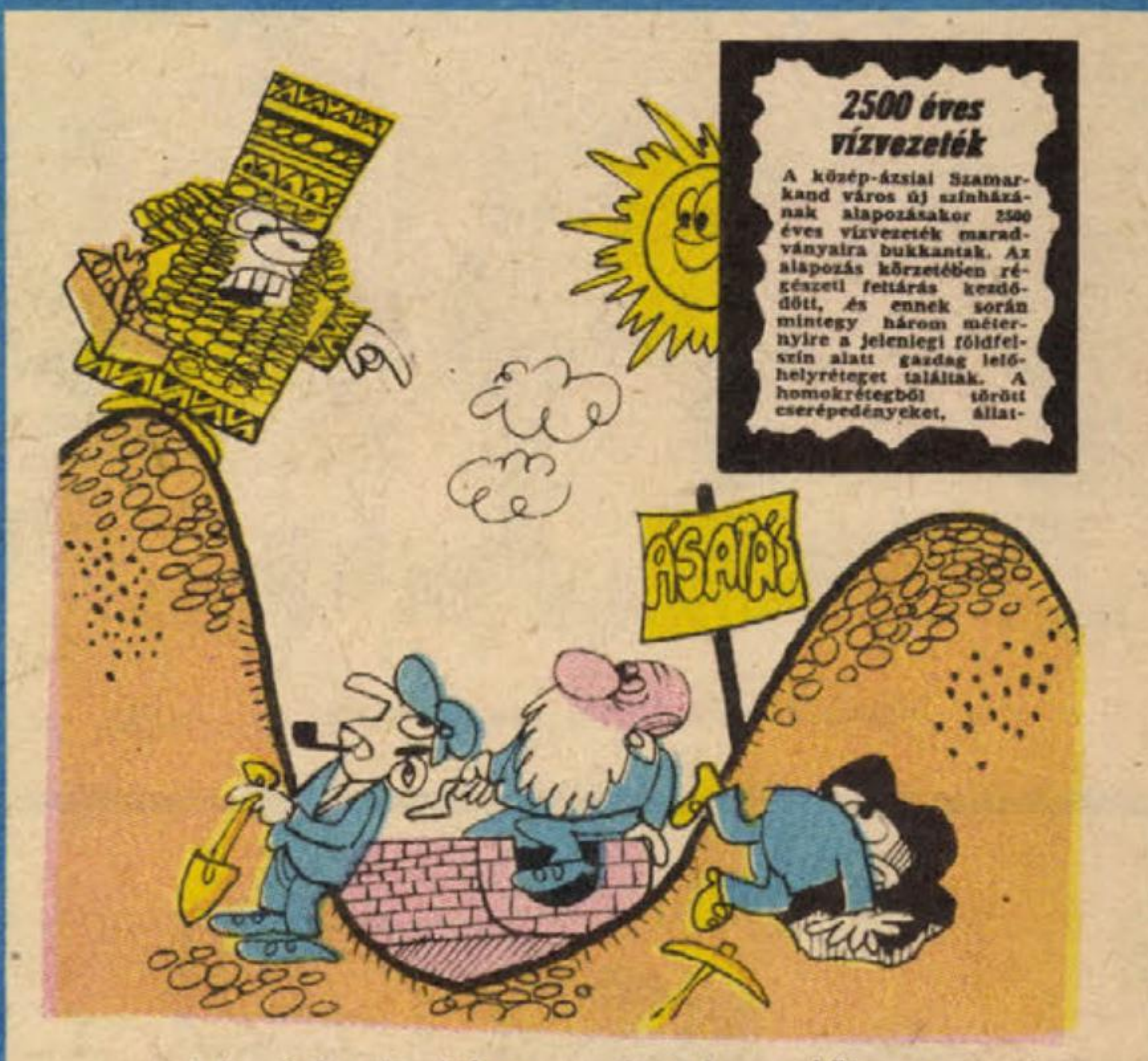

2500 éves vízvezeték

A közép-ázsiai Szamarkand város új színházának alapozásakor 2500 éves vízvezeték maradványaira bukkantak. Az alapozás körzetében régészeti feltárás kezdődött, és ennek során mintegy három méternyire a jelenlegi földfelszín alatt gazdag lelőhelyréteget találtak. A homokrétegből törött cserépedényeket, állat-

– Ide kértek kétezer évvel ezelőtt egy vízvezetékszerelőt?

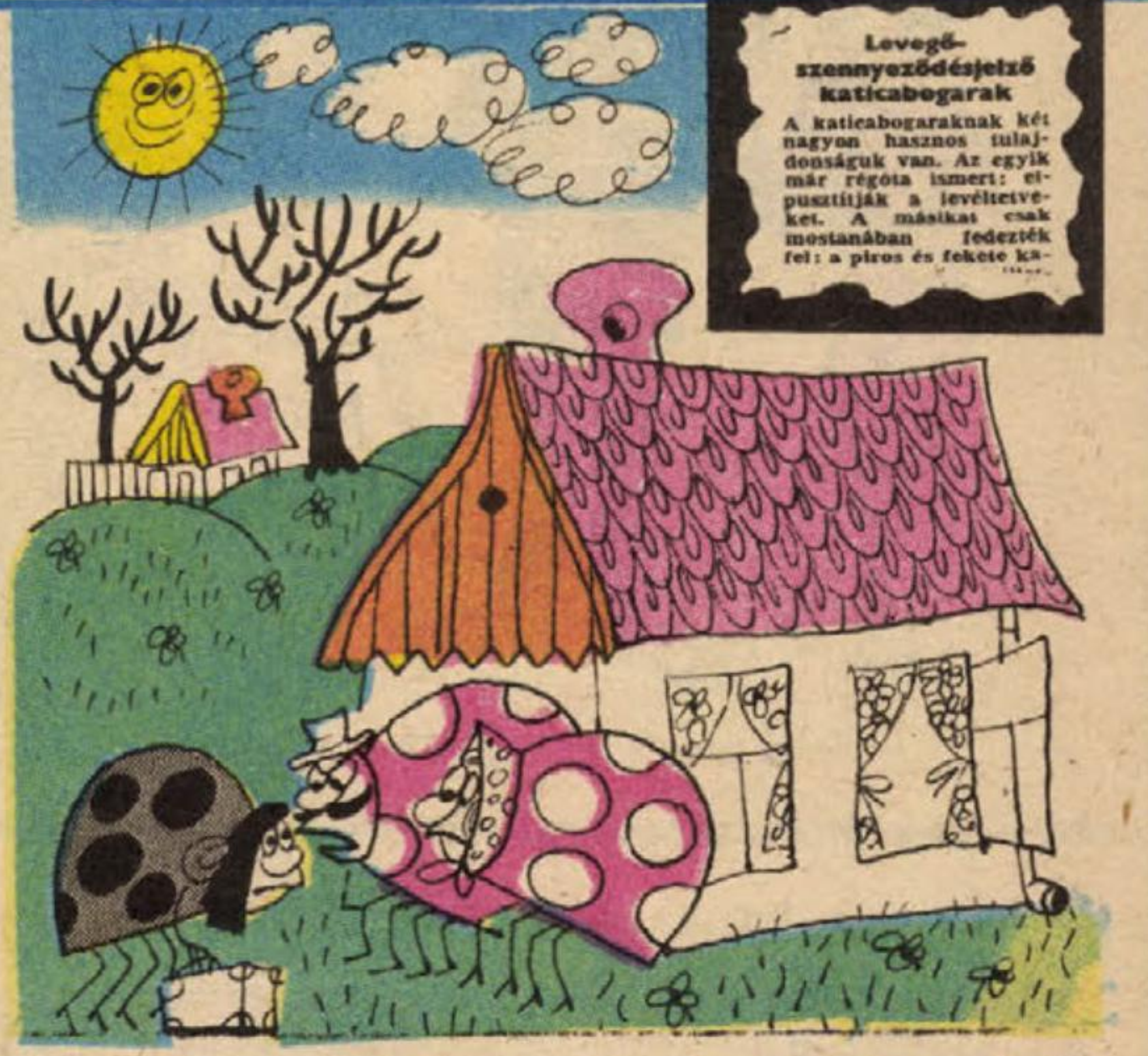

Levegő-szennyeződésjelző katicabogarak

A katicabogaraknak két nagyon hasznos tulajdonságuk van. Az egyik már régóta ismert: elpusztítják a levéltetveket. A másikat csak mostanában fedezték fel: a piros és fekete ka-

– Szépen nézel ki, fiam! Kellett neked felmenni Pestre . . .

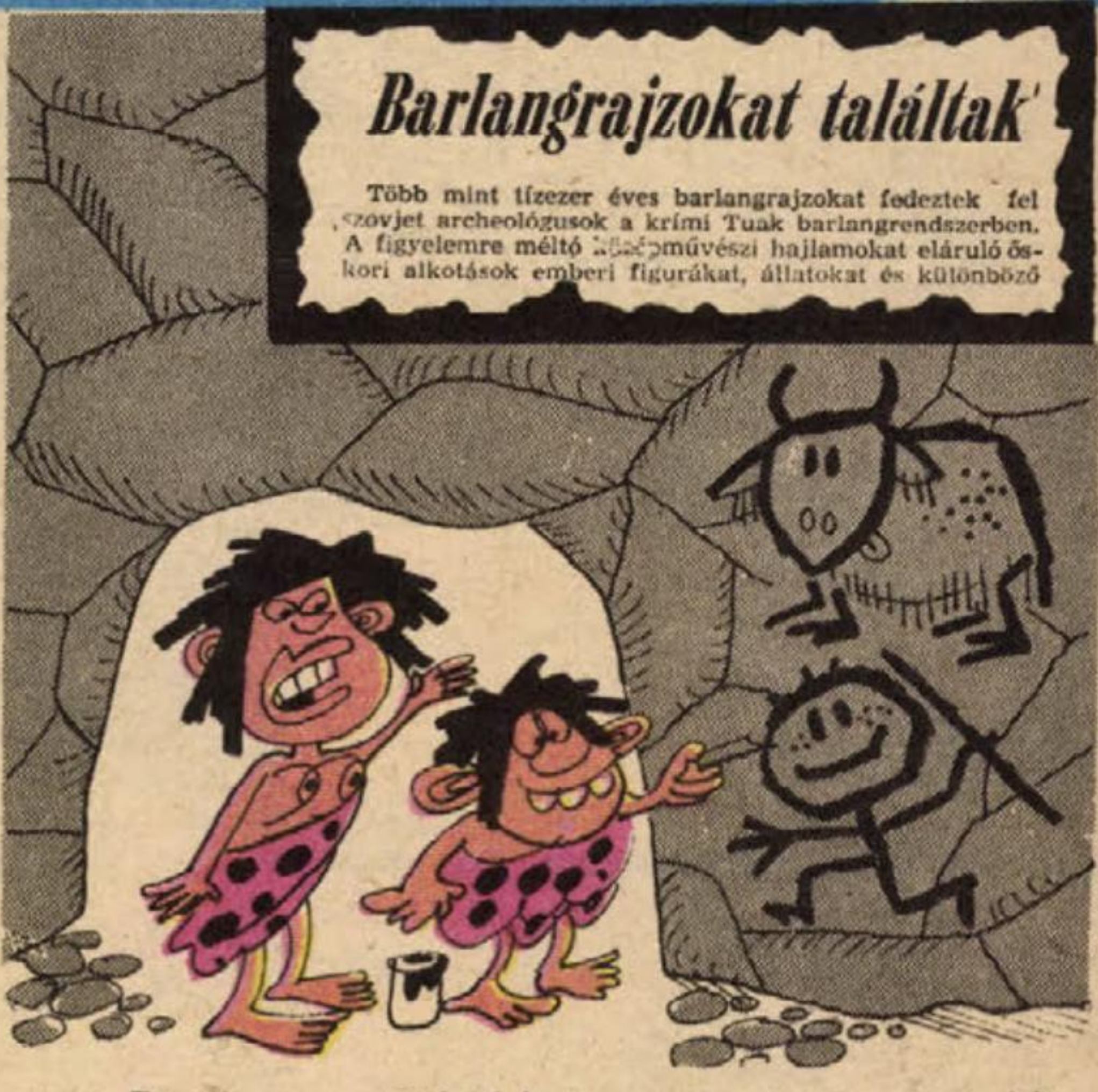

Barlangrajzokat találtak

Több mint tízezer éves barlangrajzokat fedeztek fel szovjet archeológusok a krími Tuak barlangrendszerben. A figyelemre méltó képzőművészi hajlamokat eláruló őskori alkotások emberi figurákat, állatokat és különböző

– Pistike, ne firkáld össze a barlang falát, mert az utókor majd mindent belemagyaráz.

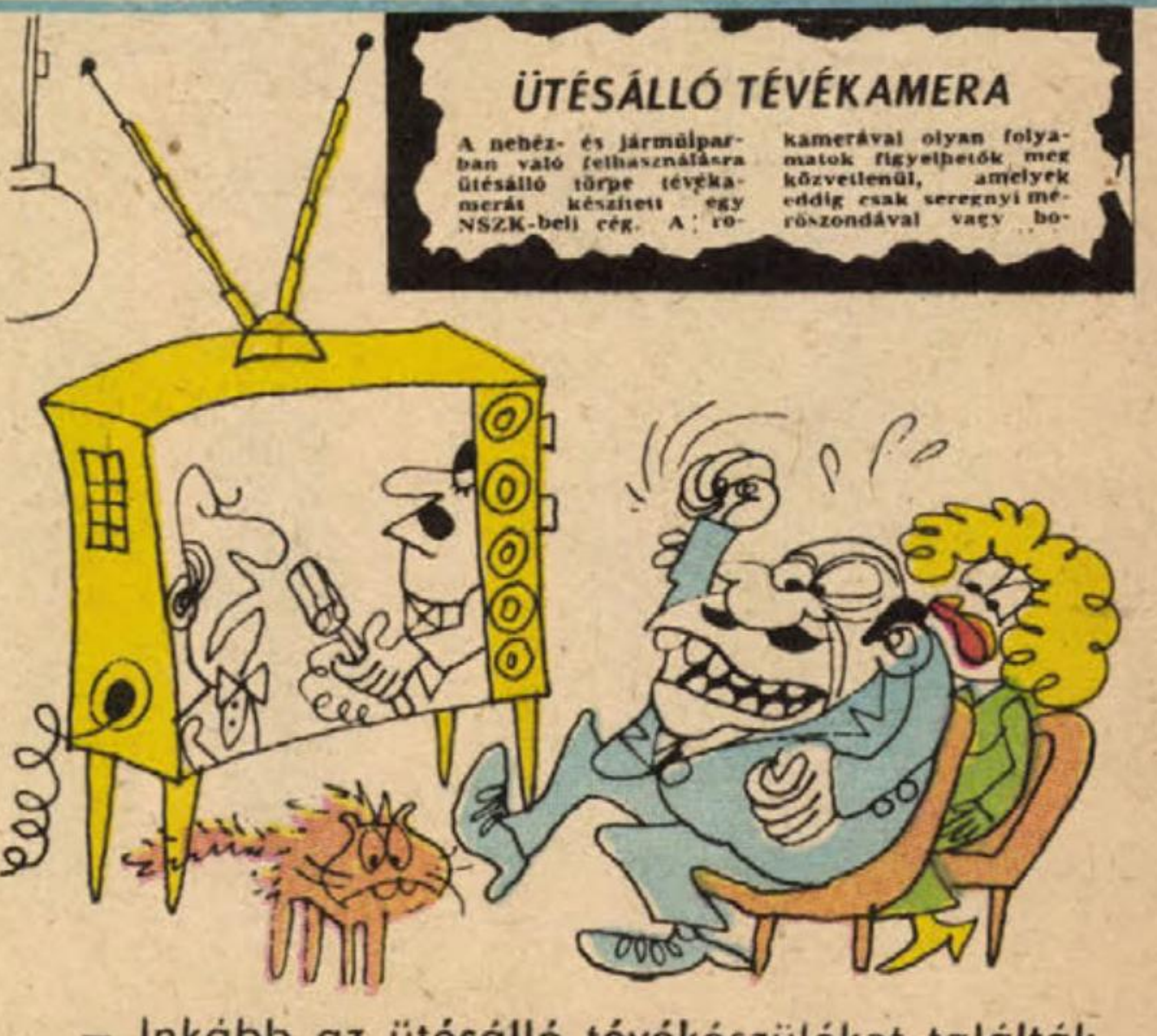

ÜTÉSÁLLÓ TÉVÉKAMERA

A nehéz- és járműiparban való felhasználásra ütésálló törpe tévékamerát készített egy NSZK-beli cég. A ro- kamerával olyan folyamatok figyelhetők meg közvetlenül, amelyek eddig csak seregnyi mérőszondával vagy bo-

– Inkább az ütésálló tévékészüléket találták volna fel!

AZ UTOLSÓ ELŐADÁS

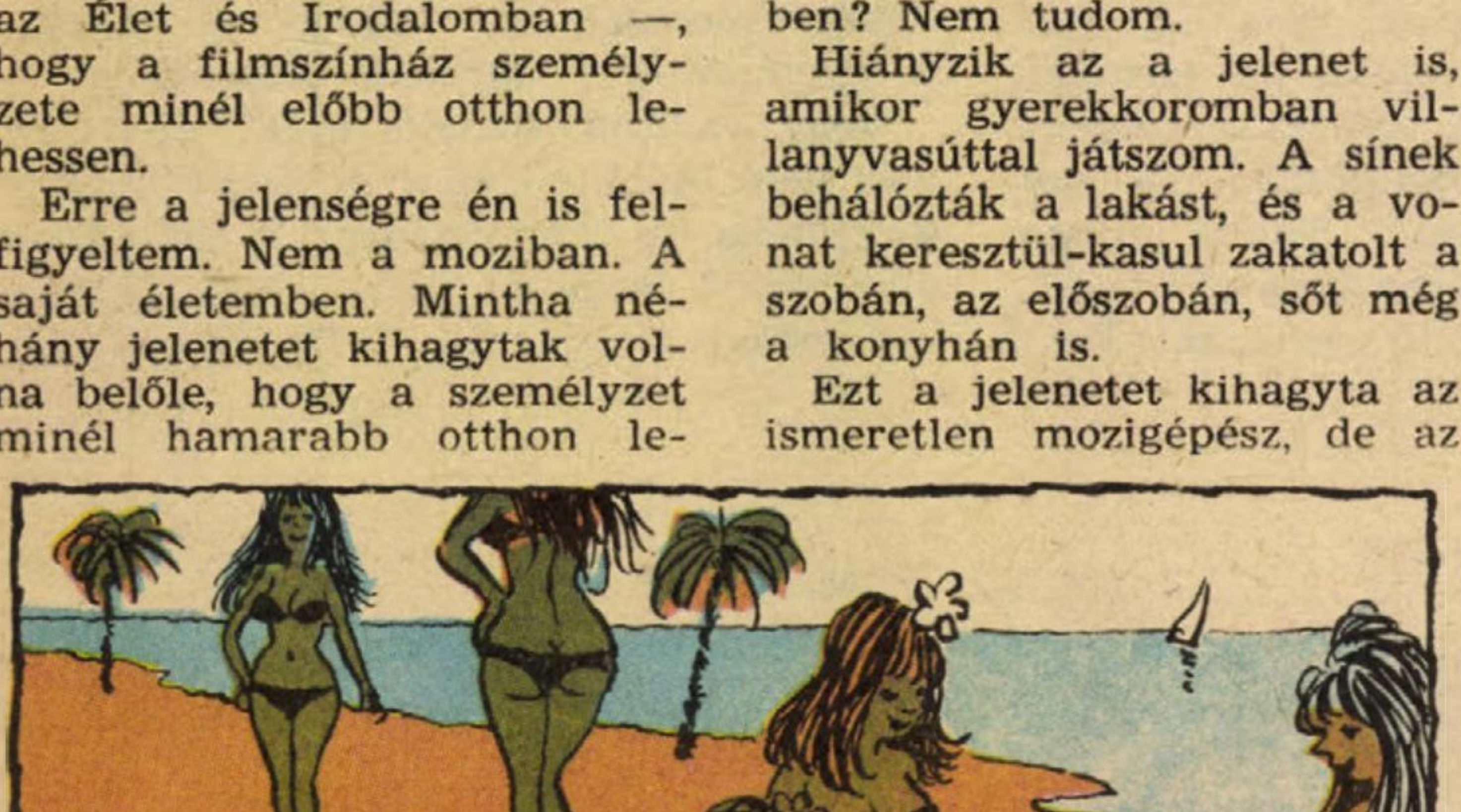

Az egyik pesti moziban, az utolsó előadáson, lerövidítik a filmeket — panaszkodik egy levélíró az Élet és Irodalomban —, hogy a filmszínház személyzete minél előbb otthon lehessen.

Erre a jelenségre én is felfigyeltem. Nem a moziban. A saját életemben. Mintha néhány jelenetet kihagytak volna belőle, hogy a személyzet minél hamarabb otthon lehessen. Valaki nagyon siet. Vagy valakik. Abban a moziban, ahol az életem filmjét vetítik.

Úgy emlékszem, hogy ebben a filmben volt egy jelenet, amelyben én a tengerparton heverészek, és fehér fogú, kreol bőrű leányok sürögnek-forognak körülöttem, könnyed, libegő járással, amely a tánchoz hasonlít, és kókusztejjel kínálnak.

Ezt a jelenetet kihagyták az életem filmjéből, mert az egyik jegyszedő Pesterzsébeten lakik, a másiknak pedig kanyarós az unokája, és mindketten szeretnének minél előbb otthon lenni.

Vagy nem is volt benne ez a jelenet az életem filmjében? Nem tudom.

Hiányzik az a jelenet is, amikor gyerekkoromban villanyvasúttal játszom. A sínek behálózták a lakást, és a vonat keresztül-kasul zakatolt a szobán, az előszobán, sőt még a konyhán is.

Ezt a jelenetet kihagyta az ismeretlen mozigépész, de az is lehet, hogy nekem sohasem volt villanyvasutam. Mindenesetre nagyon hiányzik az életemből, illetve az életem filmjéből.

Amióta ezt a panaszos levelet olvastam az irodalmi hetilapban, mindent értek. Vagy legalábbis sejtem, mi történhetett.

A mozi igazgatóját odahaza ropogós kacsasült várta, és már nagyon szeretett volna odahaza lenni. Ezért szólt a gépésznek, hogy siessen. És a gépész, akit egy gyönyörű nő várt Albertirsán, sietett. Ezért történhetett meg az, hogy olyan hamar negyvenhét esztendős lettem. Én, aki nem is olyan régen, még indián fejdísszel a fejemen, félelmes csatakiáltásokat hallatva, nagy csatákat vívtam a Városligetben.

Itt valami kimaradt. Itt valami nem stimmel. Az életem filmjét játszó mozi személyzete sietett. Nézték az órájukat, és türelmetlenkedtek: mikor mehetnek már haza?

Én is írok majd egy panaszos levelet. Megrövidítették az életem filmjét! Ezért őszültem meg olyan hamar, ezért repülnek az évek . . .

Siet a személyzet.

De kinek írjam meg ezt a panaszos levelet? Kinek írjam meg, hogy kimaradt az életem filmjéből a boldog gyermekkor, egy ismeretlen földrész felfedezése, egy utazás a föld körül, léggömbön, kimaradt az életem filmjéből az is, amikor Greta Garbóval csókolózom, és Rita Hayworth-tal szánkózom, és Ingrid Bergmannal tangózom egy gyertyafényes bálteremben.

Siet a személyzet? Vagy ezek a jelenetek nem is voltak benne az életem filmjében?

Most már csak a jegyszedőket figyelem. A jegyszedők ugyanis az utolsó jeleneteknél már nyitogatni kezdik az ajtókat, beszélgetés közben, nagy robajjal, hogy minél hamarabb otthon lehessenek.

Az ajtók még zárva vannak. Jegyszedők sehol.

Mikes György

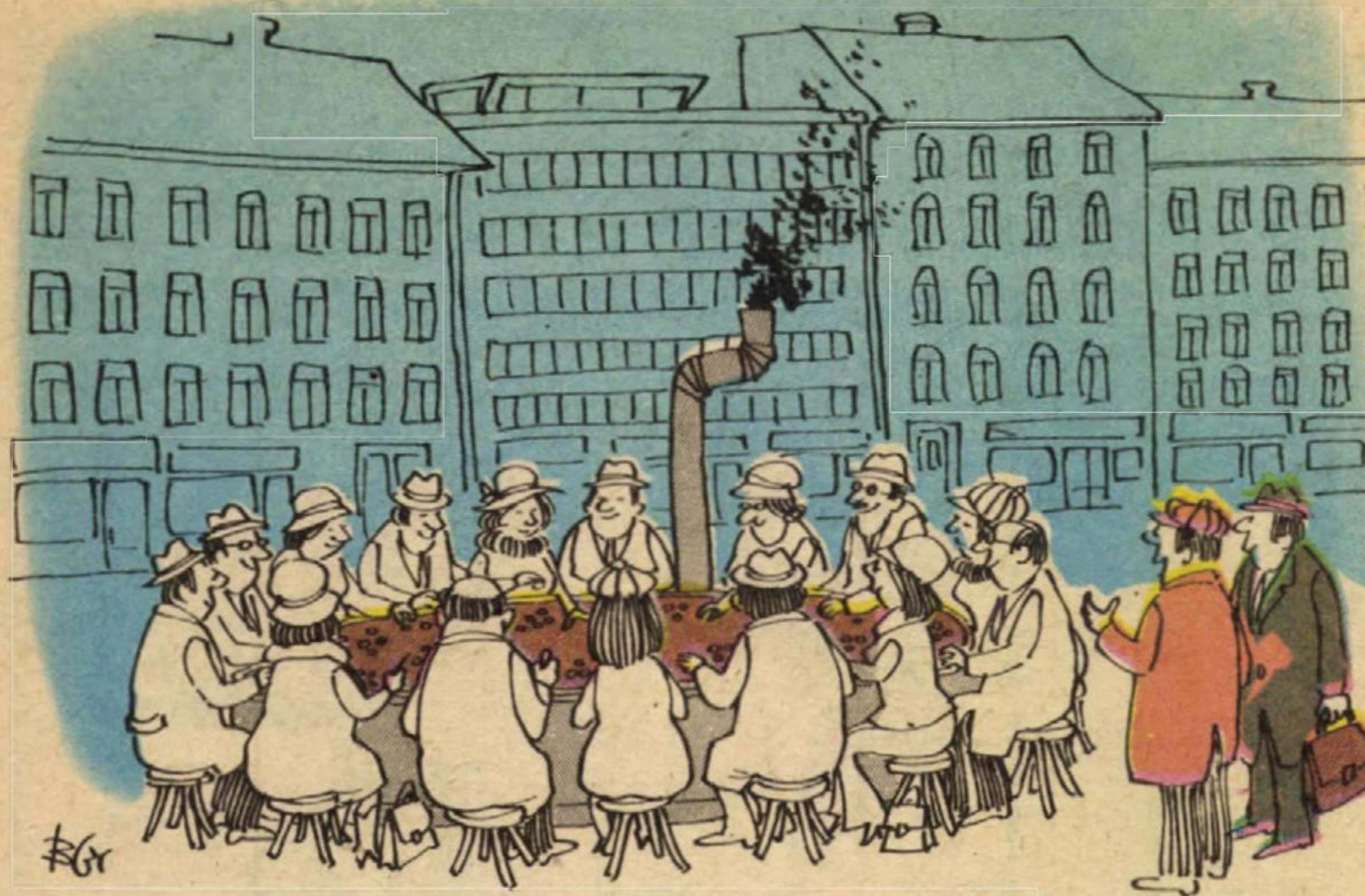

– Nálunk mindenki megsütheti a maga gesztenyéjét.

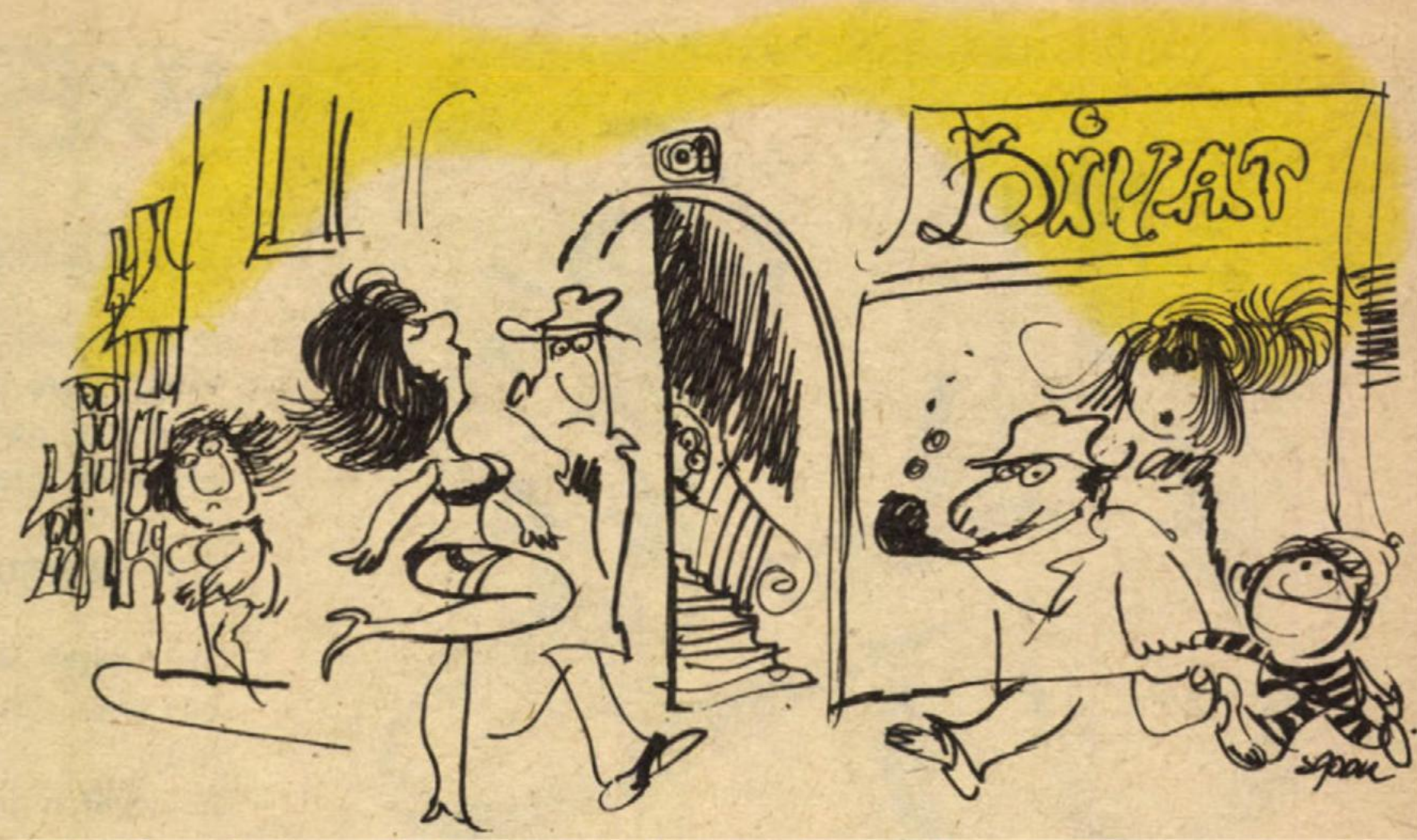

– Így akartam felhívni a kereskedelem figyelmét arra, hogy nincs elég választék.

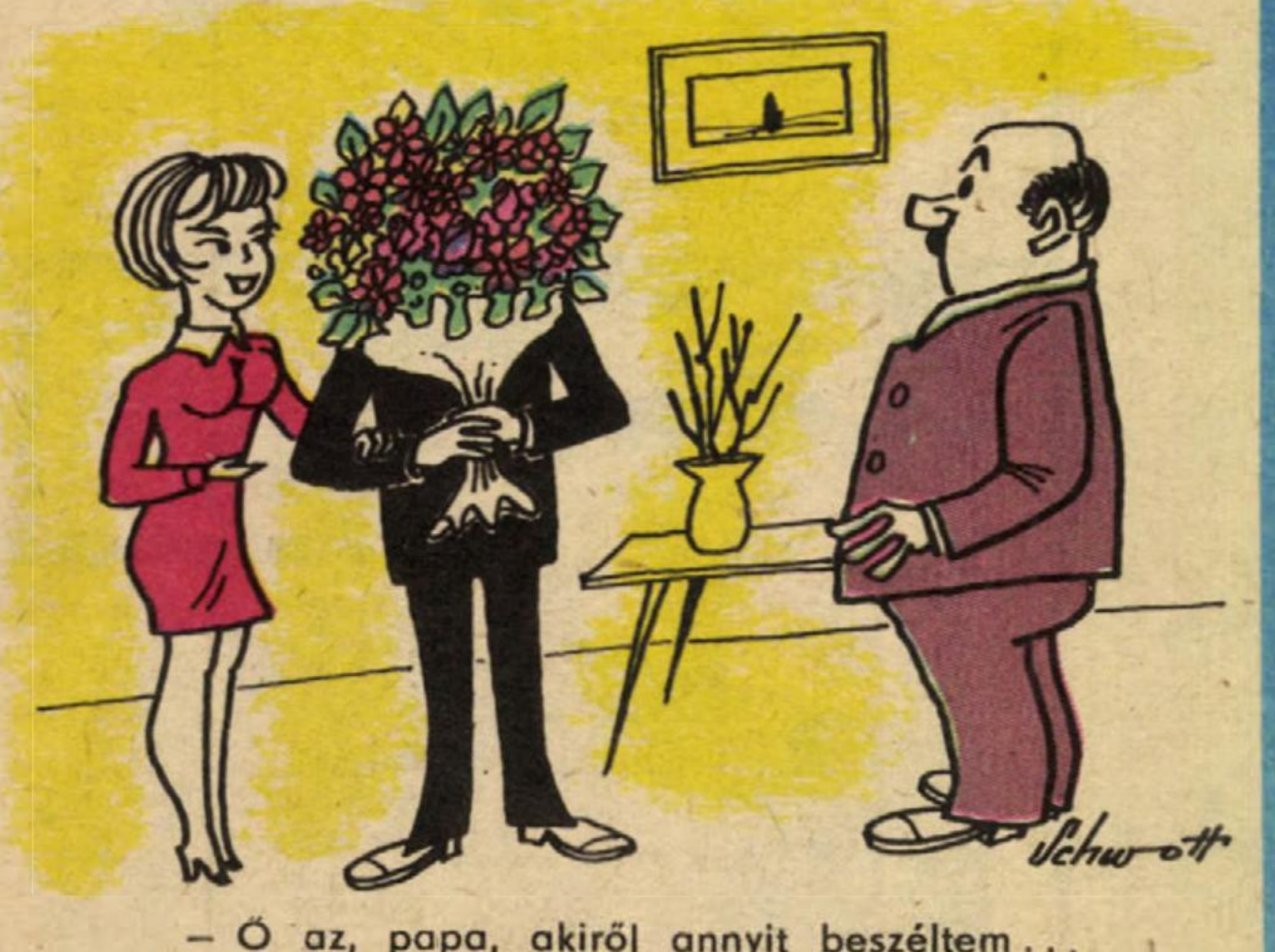

– Ő az, papa, akiről annyit beszéltem...

MEGLEPŐ TÁBLA

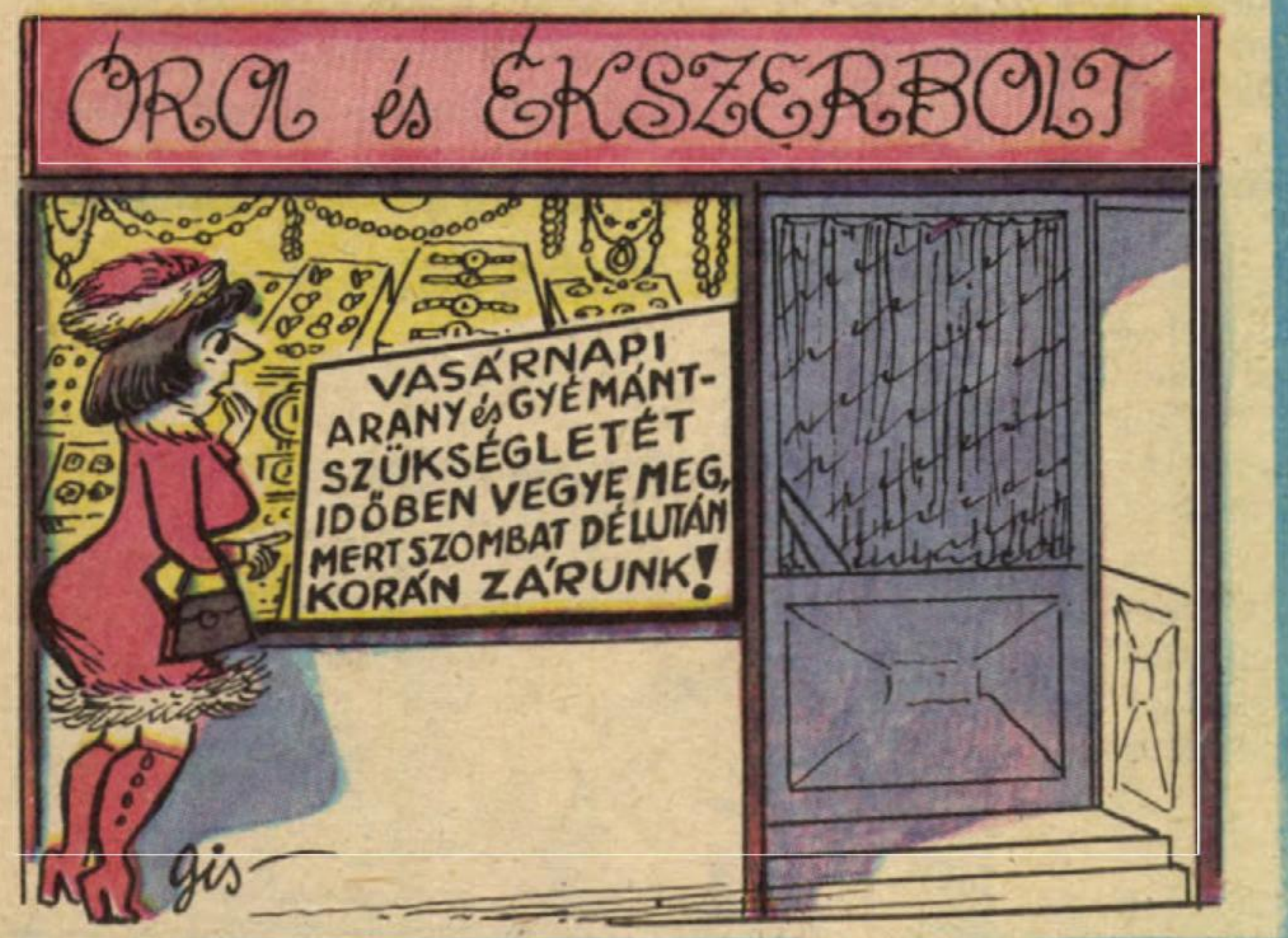
ÓRA és ÉKSZERBOLT
VASÁRNAPI ARANY és GYÉMÁNT-SZÜKSÉGLETÉT IDŐBEN VEGYE MEG, MERT SZOMBAT DÉLUTÁN KORÁN ZÁRUNK!
gis

A VITRAY GYÉMÁNTOK

EGY ESTE A TV ELŐTT

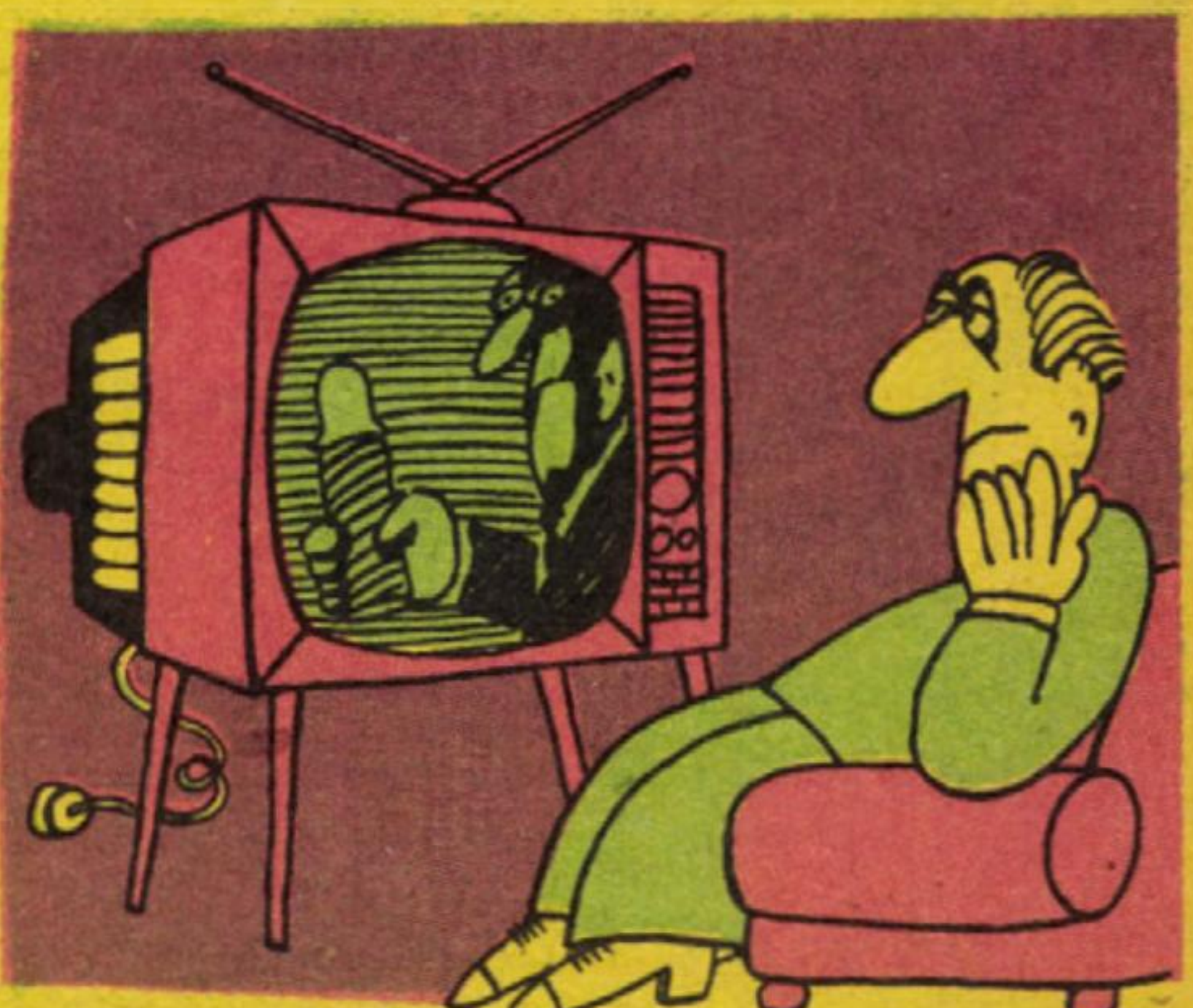

Az történt, hogy Madarász László, a dalia, a rettenthetetlen baloldali flamingó, Kossuth Zsuzsa oldalán szótlanul kivonult a debreceni nagytemplomban tartott 1849-es országgyűlésről.

De ki vonult be helyette?

Vitray Tamás.

Vitray ugyan szintén baloldali, szintén rettenthetetlen, szintén dalia, de hogy kerül az 1849-es országgyűlésre? Tudomásom szerint nem flamingó (legfeljebb csak közvetített Flamengo meccset) és sosem volt országgyűlési képviselő. (Ha Bozsik Cucu lépett volna be, még csak megértem, ő az volt, ha nem is éppen egy Kossuth idejében.)

Igaz, ha jobban megnézem, ez már nem is a debreceni nagytemplom. Puritán helyiség ez is, és nagyon ismerős, de itt nincs szószék és elnöki kalapács, csak két varia-karosszék, meg egy termosz. Elég snassz termosz, de termosz. Hogy a csudába kerül bele ez a szegény Vitray ebbe a gyémántpörbe? És mit jelentsen ez a termosz? Talán abban vannak elrejtve a Zichy-kincsek? Ahá, ez biztos egy duplafalú termosz! Fent a kávé, lent a gyémánt. Nohát ez a derék Vitray — az én kedvencem —, ki nem néztem volna belőle... Most már megértem, miért szűnt meg az Ötszemközt! Meg azt is, miért közvetít olyan ritkán meccset. Á, dehogy az MLSZ! A gyémántok... Minden világos...

Hogy valamit összekeverek? Hogy ez már nem Mocsár Gábor és Szabó György tévéjátéka, a Gyémántper? Hogy annak már vége? Hogy ez már a Volt egyszer egy műsor című műsor? De kérem szé-

ELŐLÉPTETÉS UTÁN

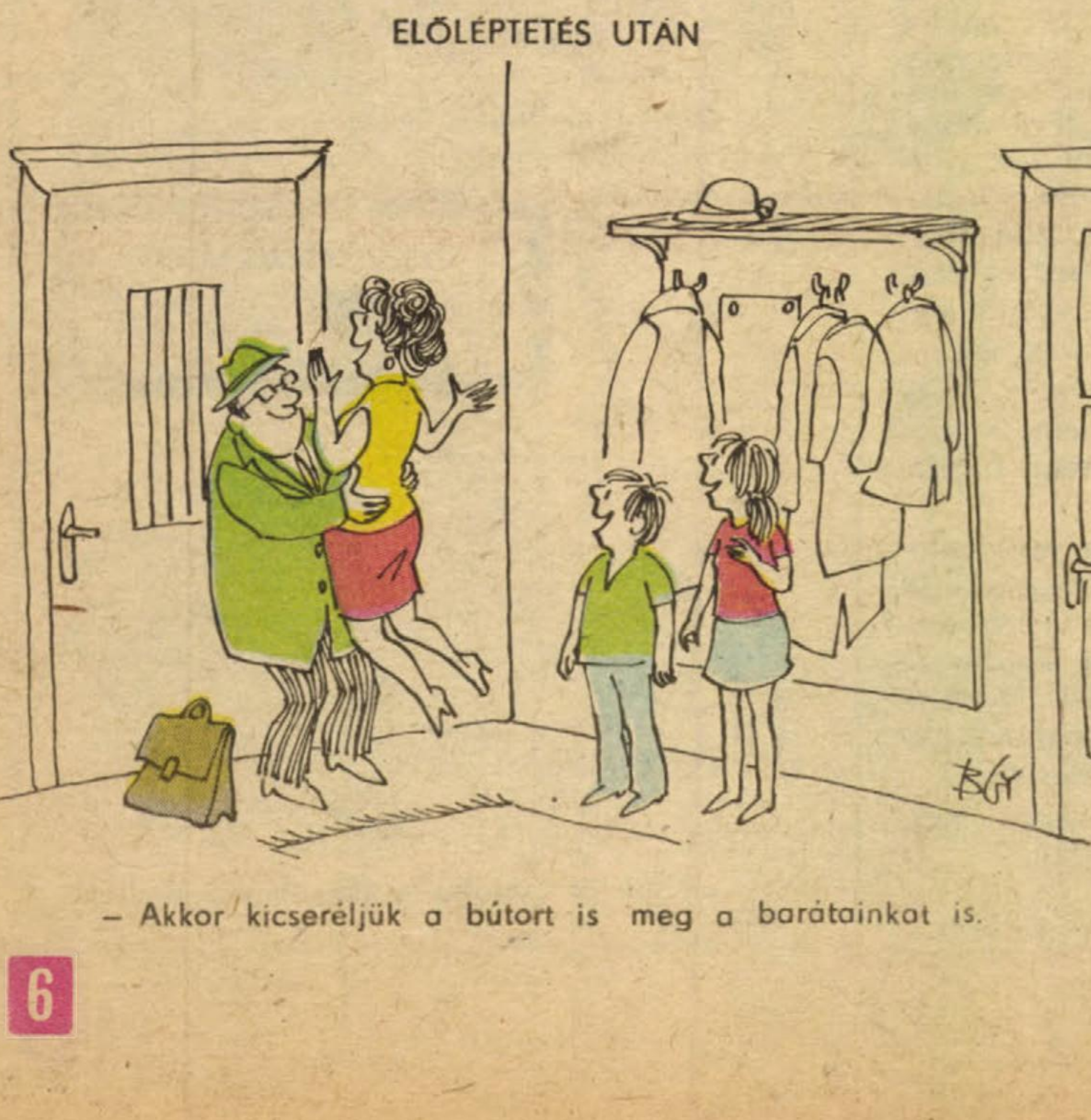

– Akkor kicseréljük a bútort is meg a barátainkat is.

MODERN POMPEJI

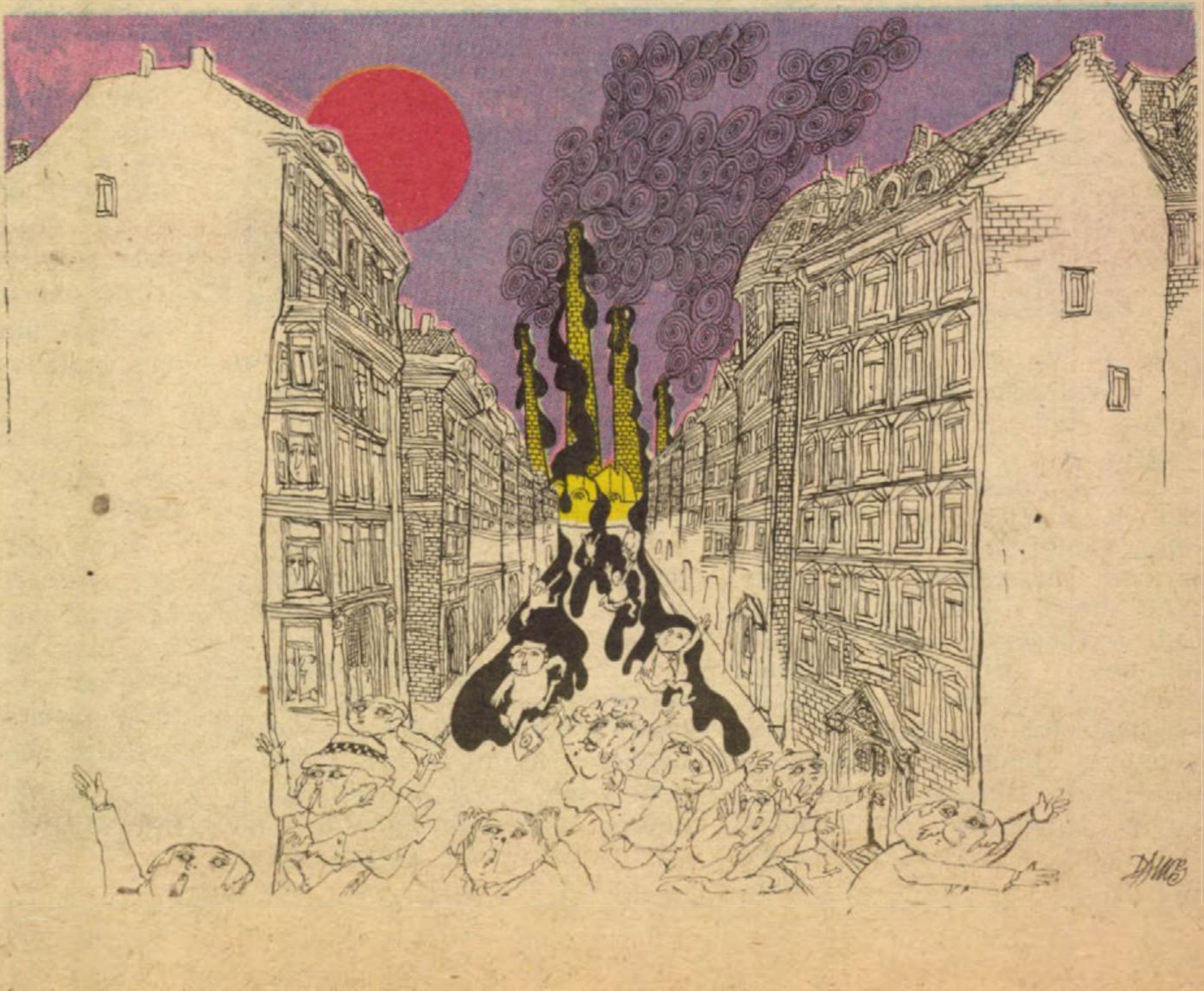

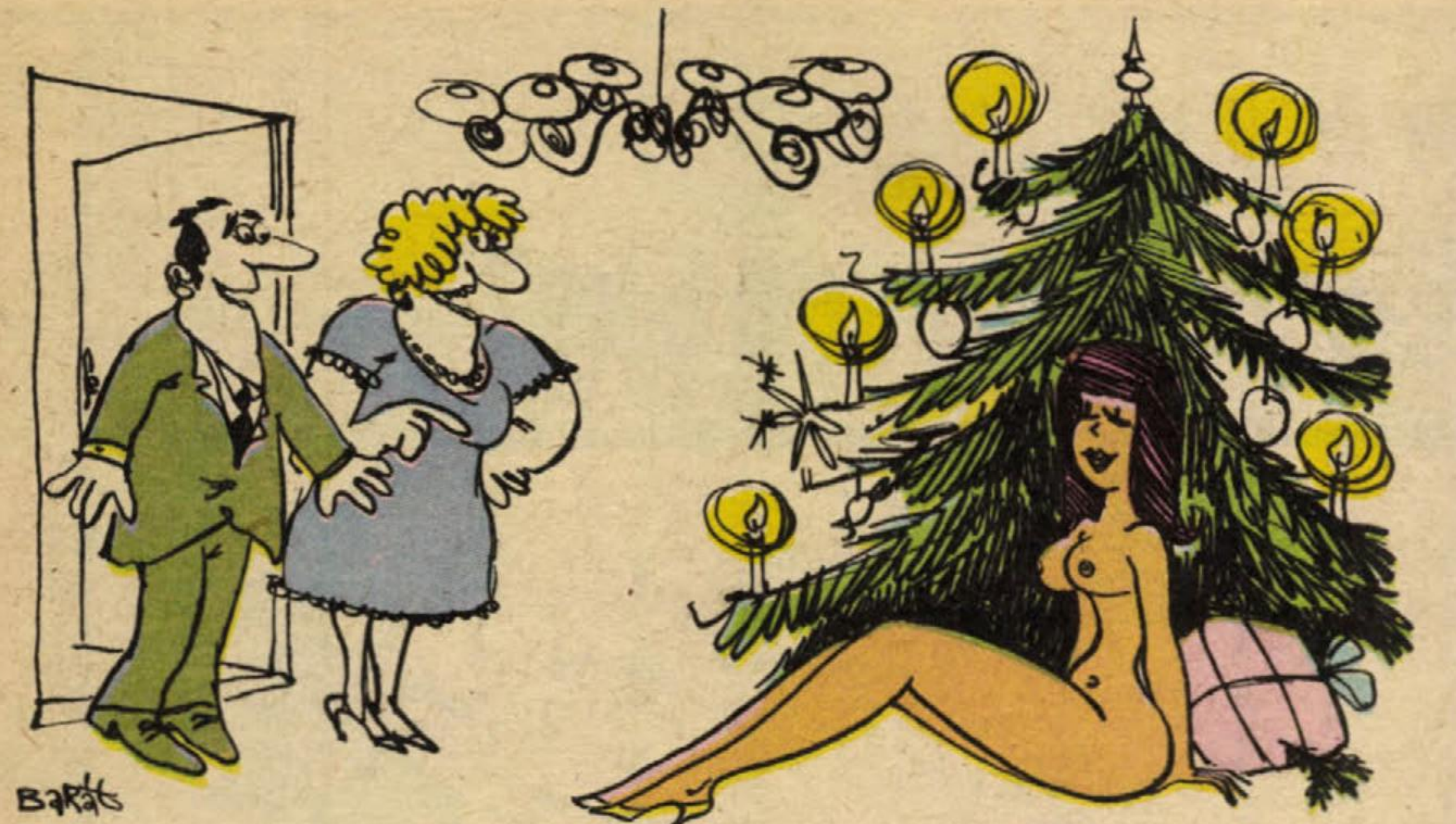

– Hát nem ezt kérted karácsonyra?!

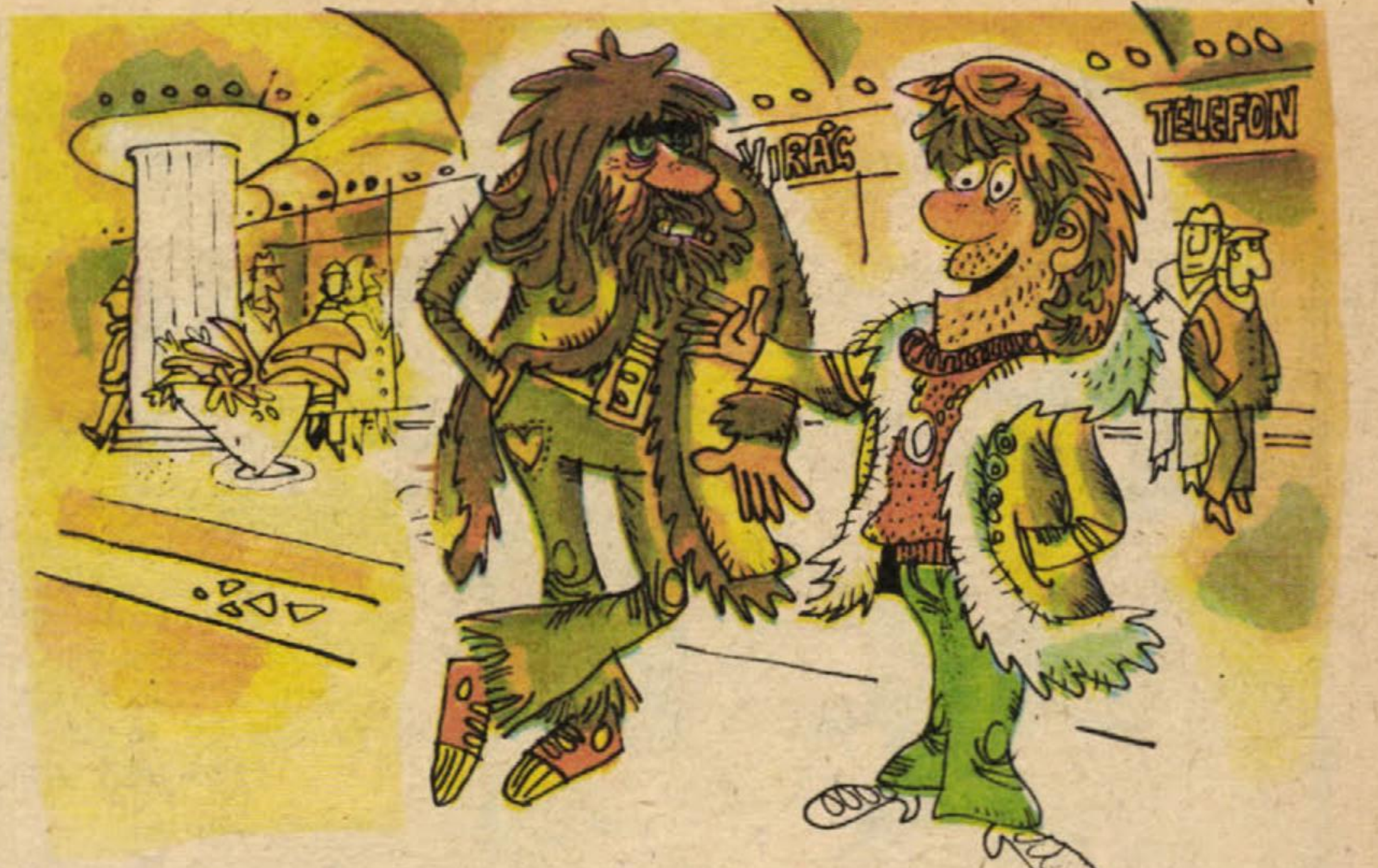

– Mit szólsz, hogy fejlődik a város! Lassan minden este más aluljáróban ácsoroghatunk!

pen, honnan tudjam én azt? Amikor Madarász László kivonult a templomból, azt hittük, a történet folytatódik. Vagy, hogy vége lesz és valami új kezdődik. Itt se azt nem írták ki, hogy valaminek vége lett, se azt, hogy valami elkezdődött. Csak azt írták ki, hogy: „szünet", aztán Vitray haladt keresztül a színen.

Volt egyszer két műsor, ami olyan volt mint egy műsor...

*

Azután nagy nehezen mégiscsak megértettem, hogy ez már egy másik műsor, az Ötszemközt hattyúdala, végrendelete, és annak megmagyarázása, miért szűnt meg a nagy sikerű műsor. Afféle nyilvánosság előtti búcsúlevél.

Már láttam a búcsú első részét, tehát most nagyon figyeltem, mi a tanulság a sorozatból és miért szűnt meg.

Megtudtam pedig a következőket. Hogy az egyik ember gazdagnak született, a másik meg szegénynek, a harmadik meg se ilyennek, se olyannak. Hogy az egyik könnyen tud kapcsolatokat teremteni, a másik nehezen, a harmadik meg közepesen. Hogy az egyik szereti a hivatását, a másik meg szintén szereti a hivatását, de az egyiket csalódások is érték, a másikat viszont szintén. De azért nem adták fel. És nem adták alább. Csakhogy az egyik így reagált rá, a másik úgy, a harmadik meg amúgy.

Mi ebből a tanulság? Ahogy a sláger mondja: abszolute semmi. Nemcsak a sláger mondja, hanem Vitray is. Nem győzi hangoztatni, hogy ezt a műsort azért csinálták, hogy bemutassák, mik a közös tanulságok. Az egyetlen közös tanulság, hogy nincsenek közös tanulságok.

Azt hiszem, igaza van. Kérdés: egy alma, meg két körte, meg öt szilva, az összesen hány ribizli? Egy politikus, meg egy szobrász, meg egy tolmács az összesen hány hosszútávfutó? Különös, hogy amilyen érdekesek voltak annak idején ezek a személyek külön-külön, olyan érdektelenek összeturmixolva.

Mert hangsúlyozom: Vitray Tamás kiváló riporter, az Ötszemközt pedig remek műsor volt. Elsősorban azért néztem meg ezt az adást, hogy megtudjam, mi lehetett az oka az Ötszemközt megszűnésének.

Ez az egy, amiről szó sem esett.

Madarász László hallgatott a gyémántok titkáról, mert nem akarta kompromittálni Kossuthot.

De kit nem akart kompromittálni Vitray?

Novobáczky Sándor

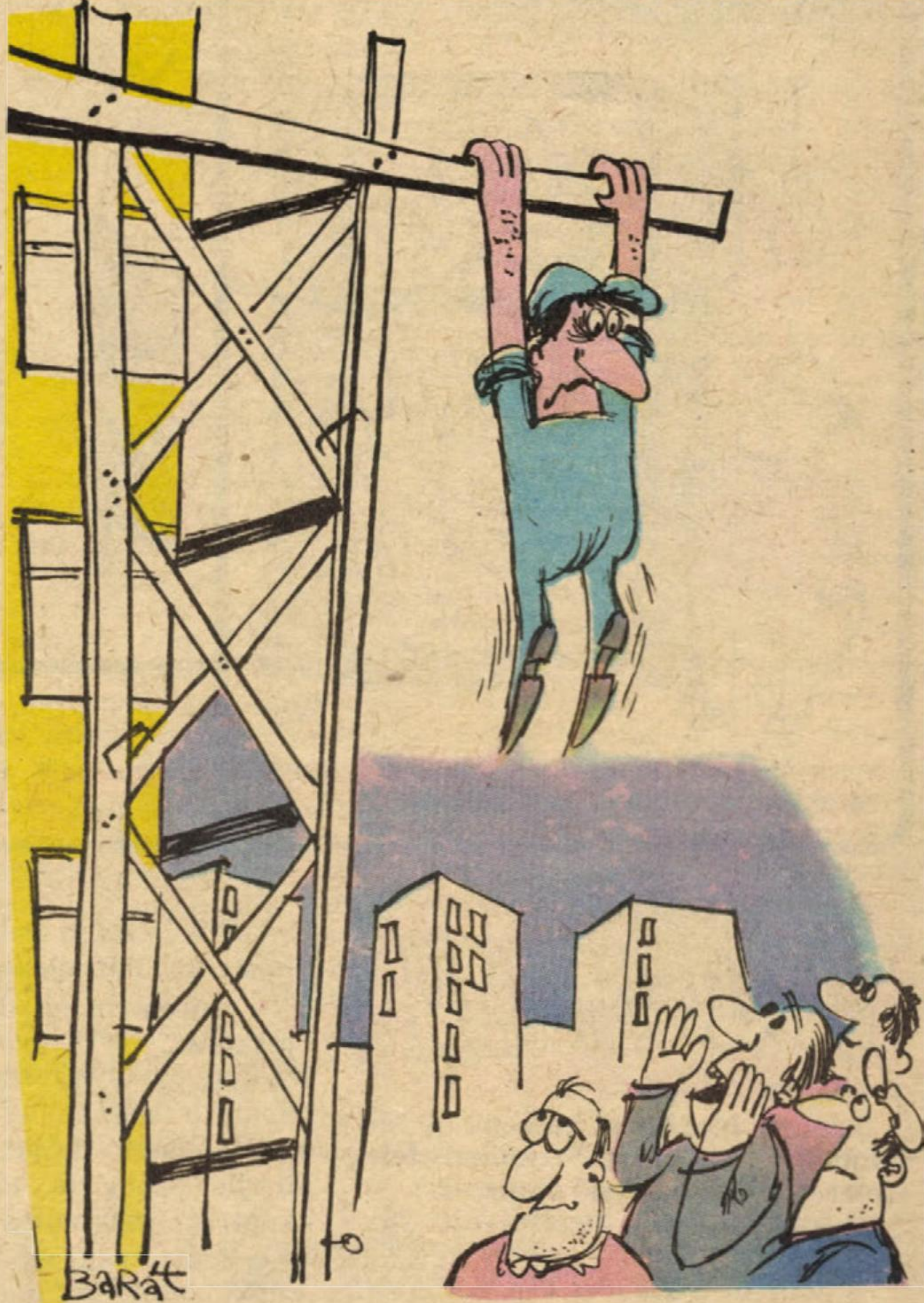

– Ha egy kis szerencséje van, a tévések előbb érnek ide, mint a mentők.

IDEIGLENES FEGYVERSZÜNET

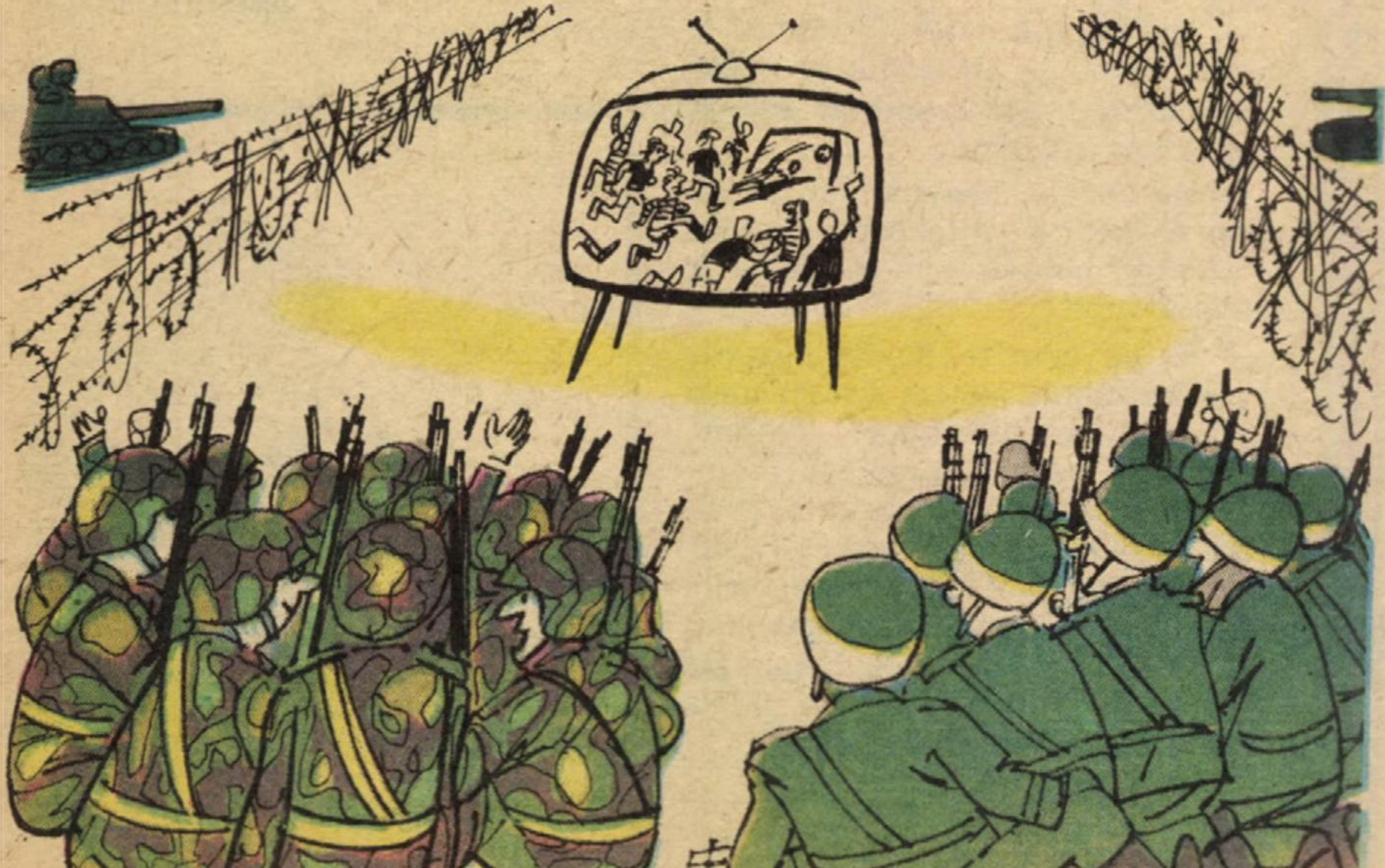

MŰVELŐDÉSI HÁZ

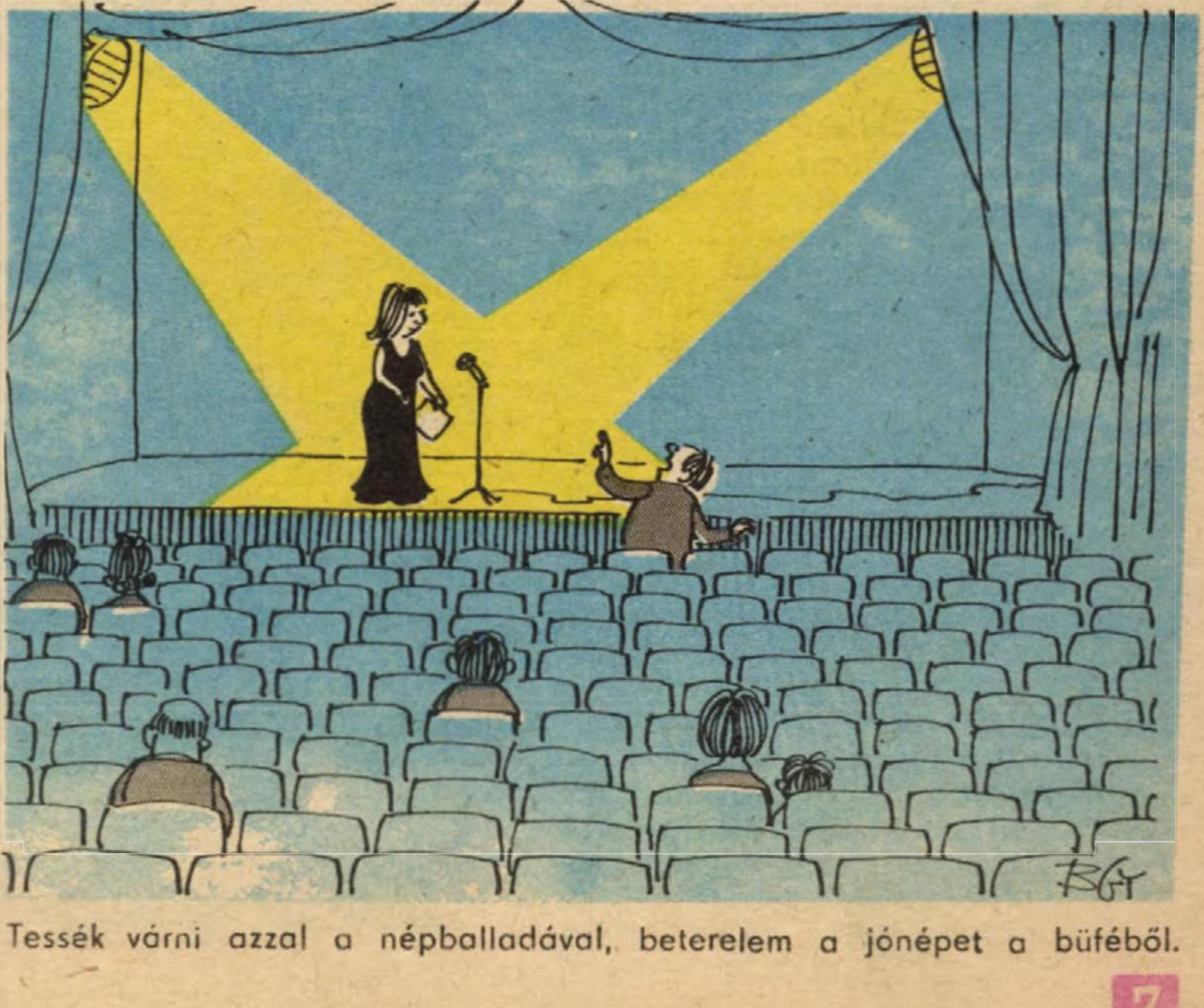

– Tessék várni azzal a népballadával, beterelem a jónépet a büféből.

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Hogyan védekeznek megfázás ellen?

Fülöp György:

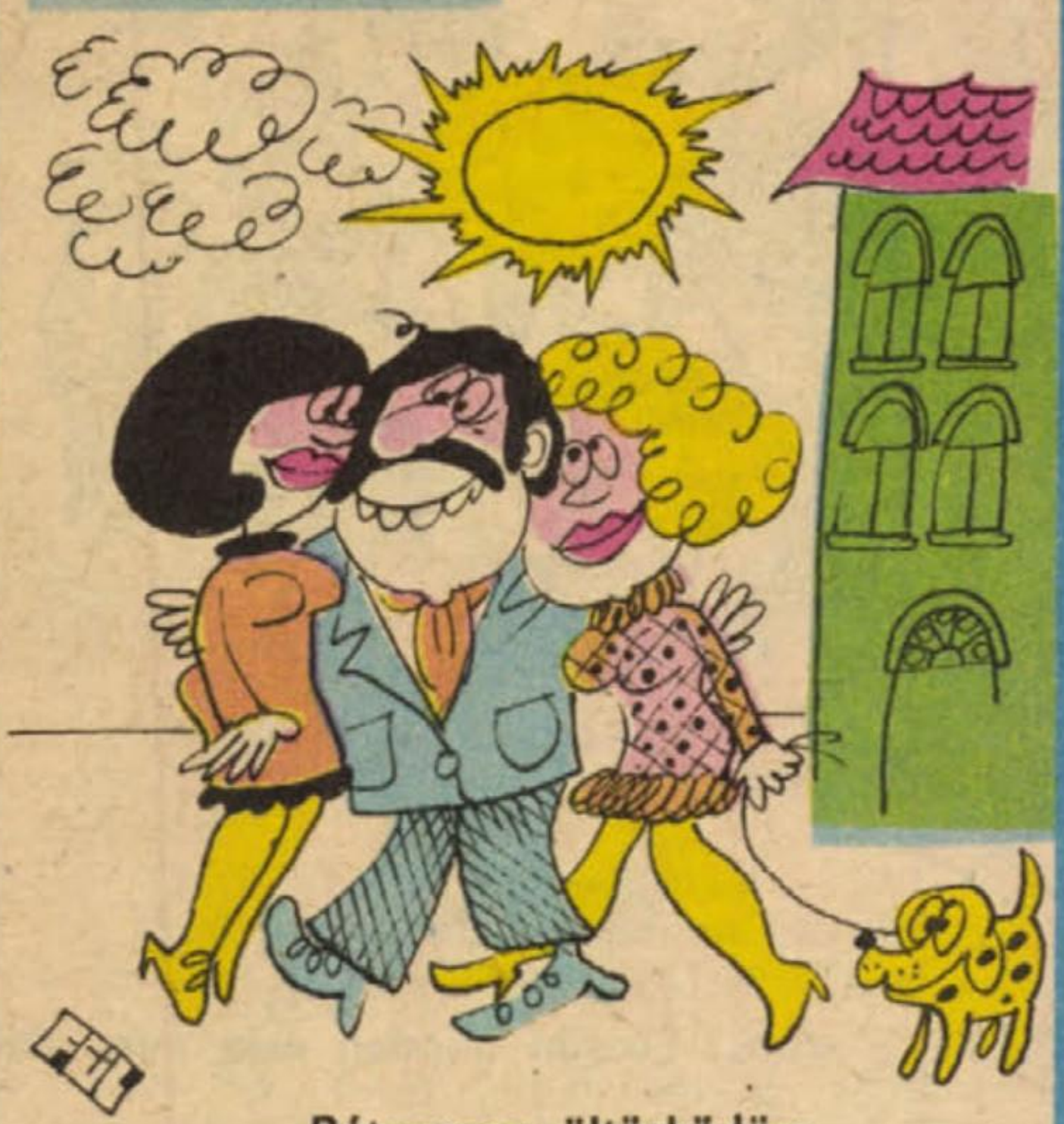

– Rétegesen öltözködöm.

Lehoczki István:

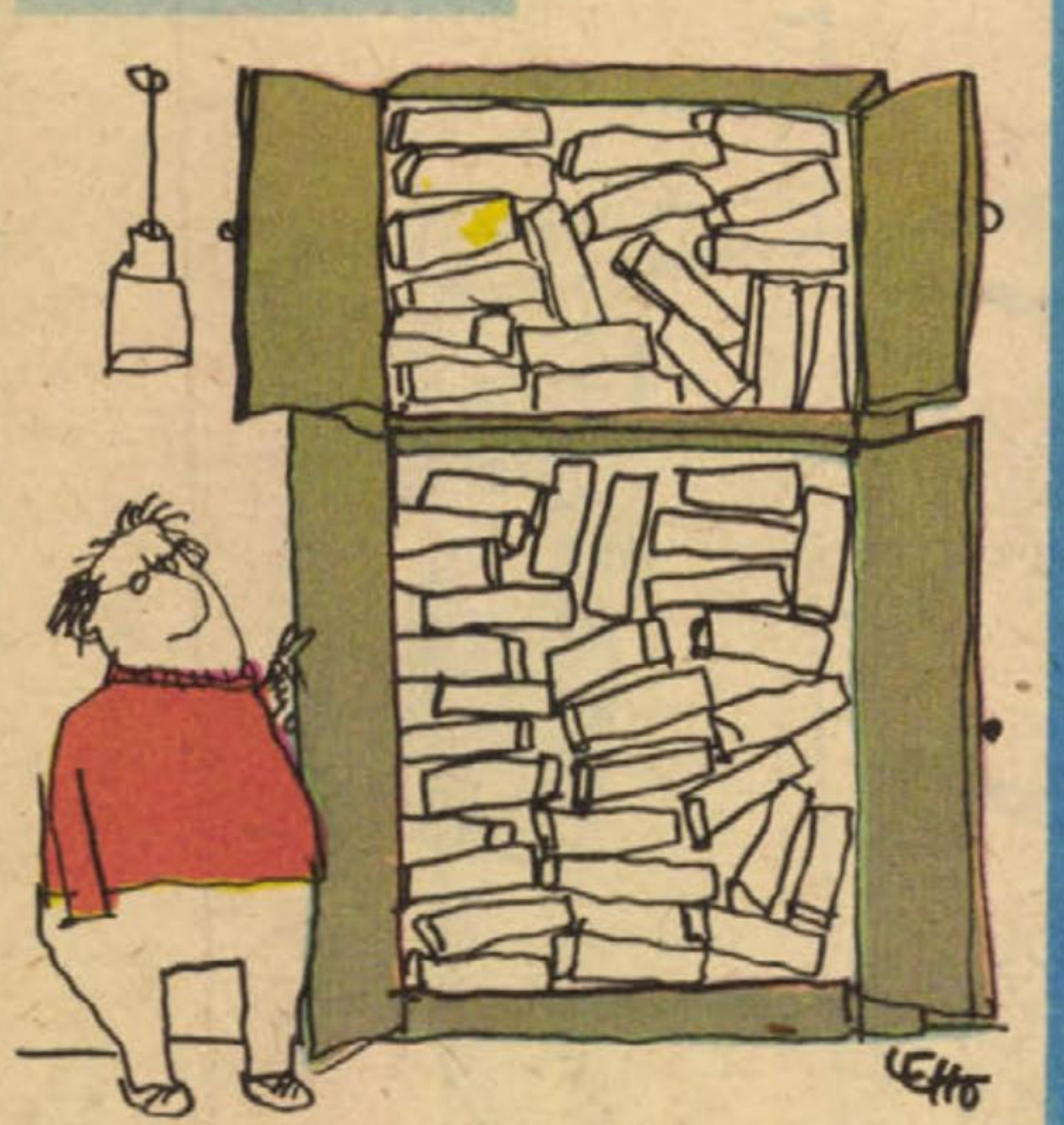

– Megveszem az egész télre való papírzsebkendőt. Többet nem tehetek.

Vasvári Anna:

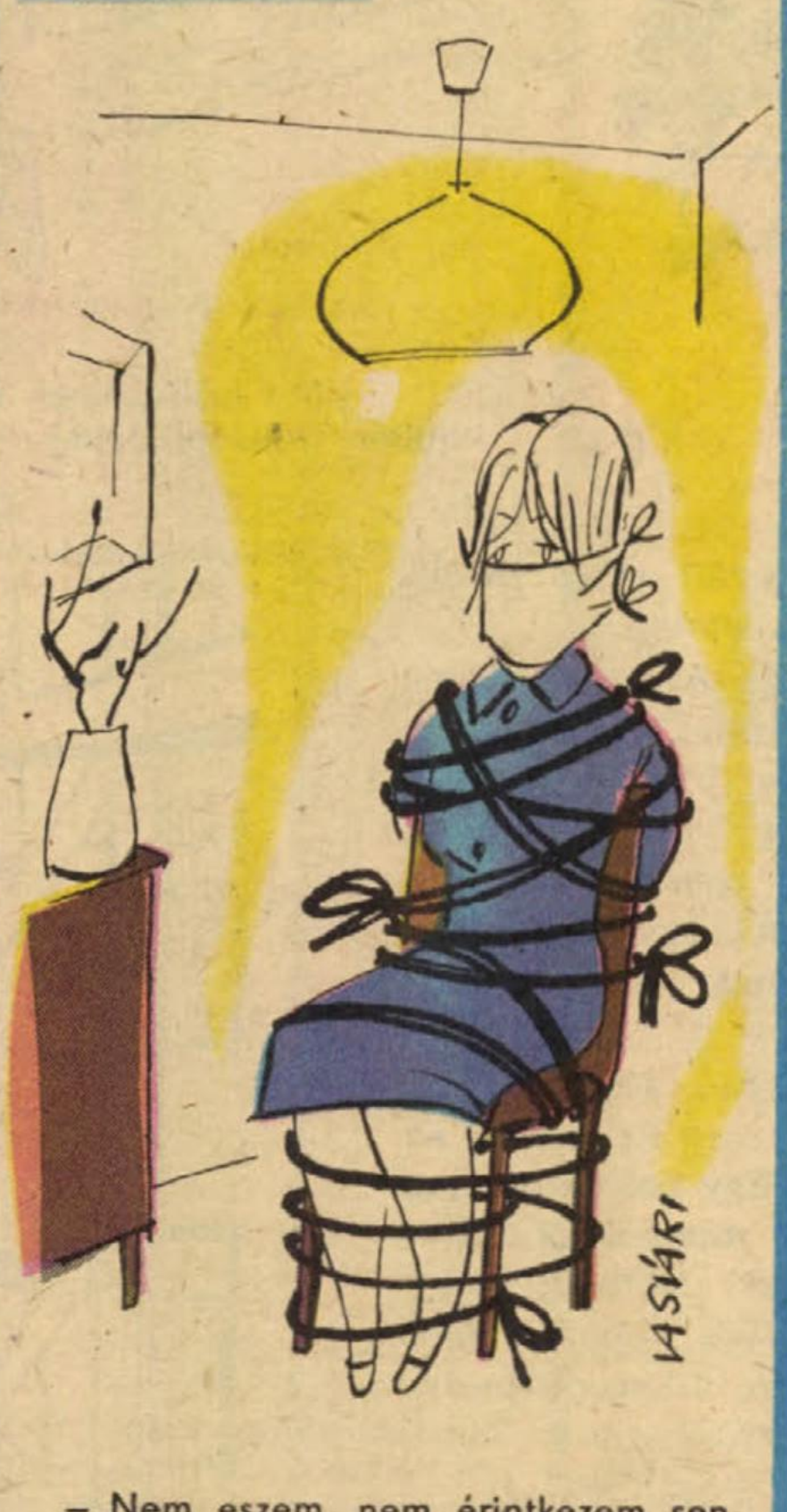

– Nem eszem, nem érintkezem senkivel, nem veszek lélegzetet.

Sajdik Ferenc:

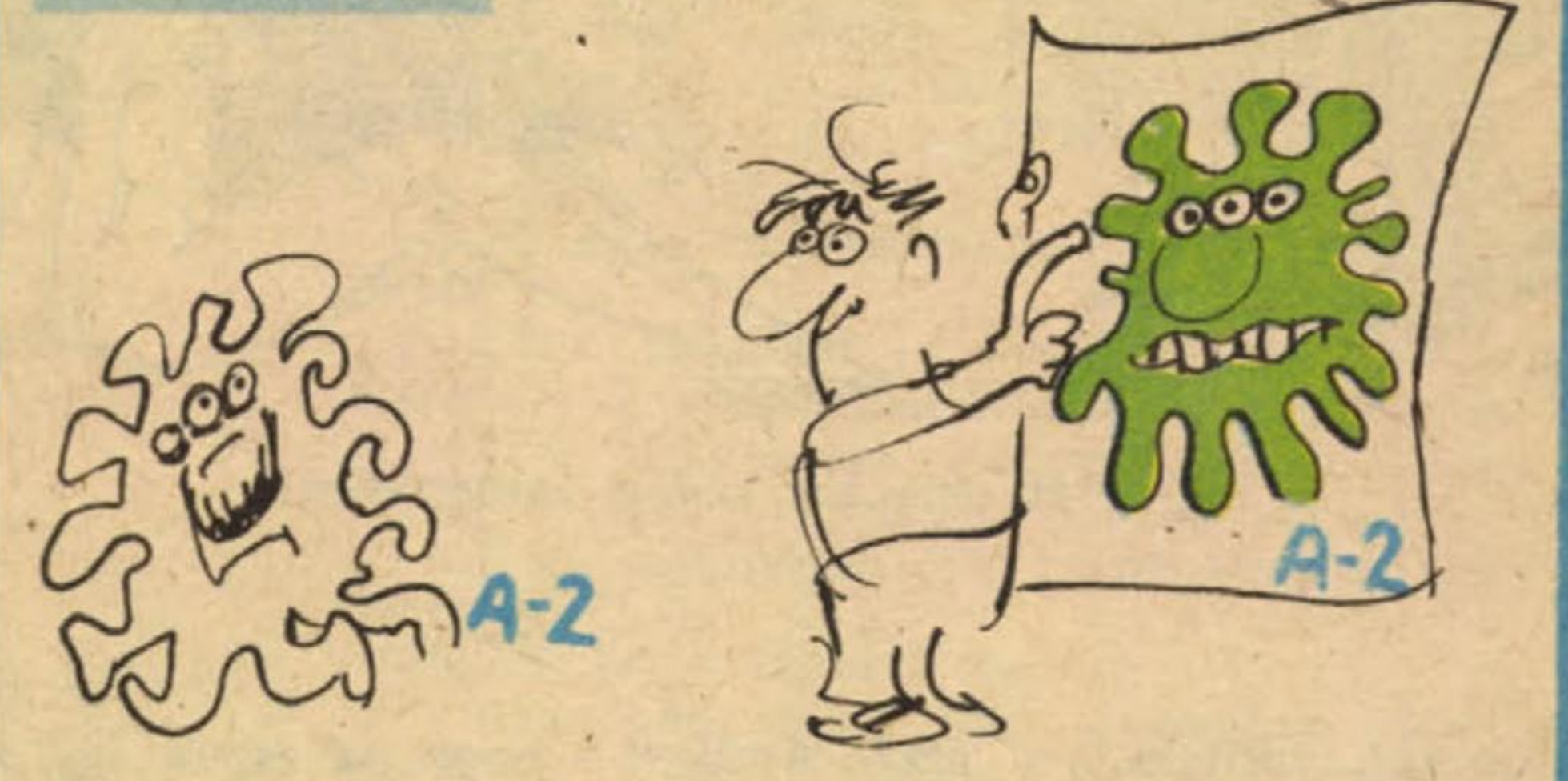

– A szatíra éles fegyverével.

Hegedűs István:

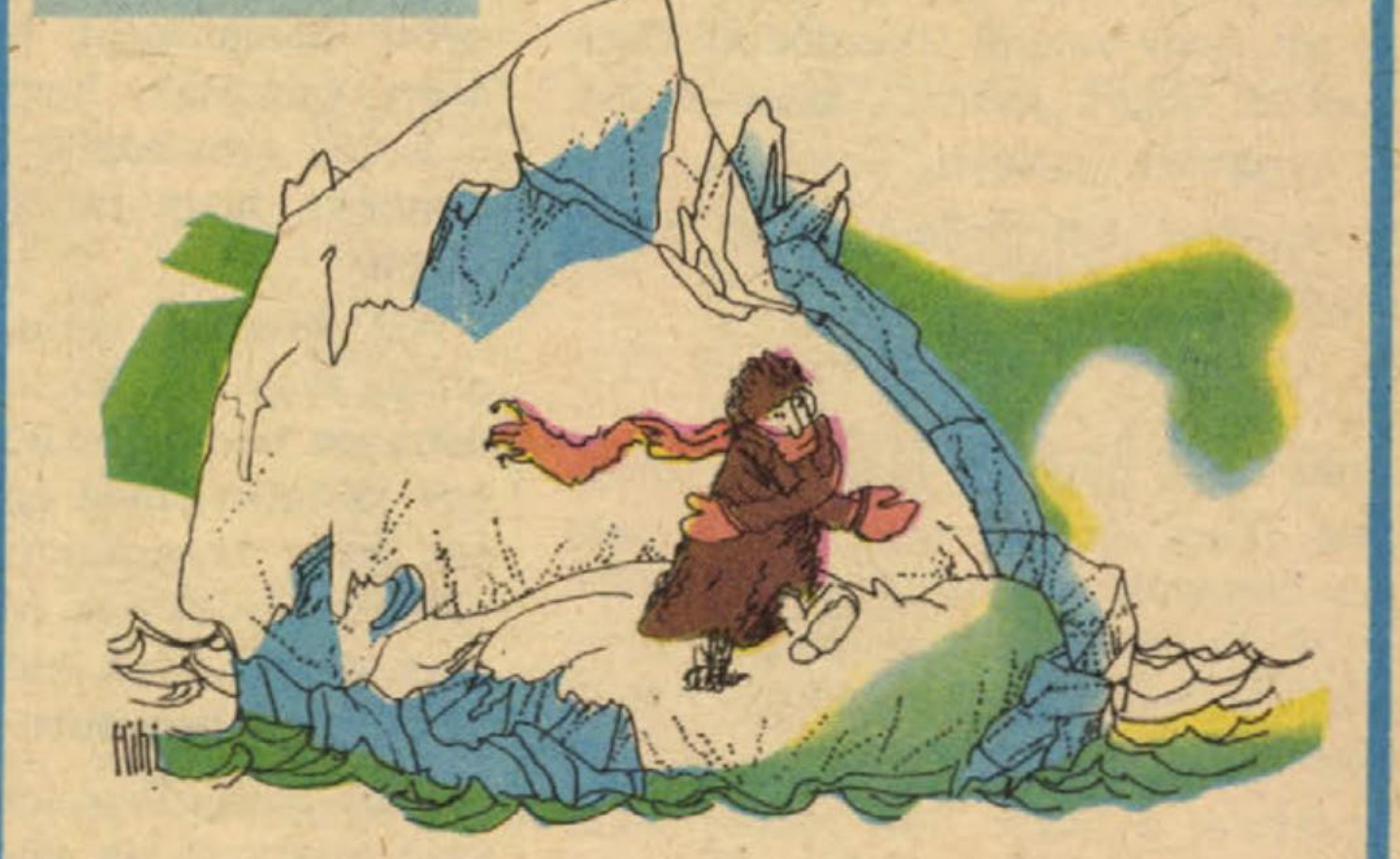

– Lehetőleg rövid ideig tartózkodom jéghegyeken.

Dalls Jenő:

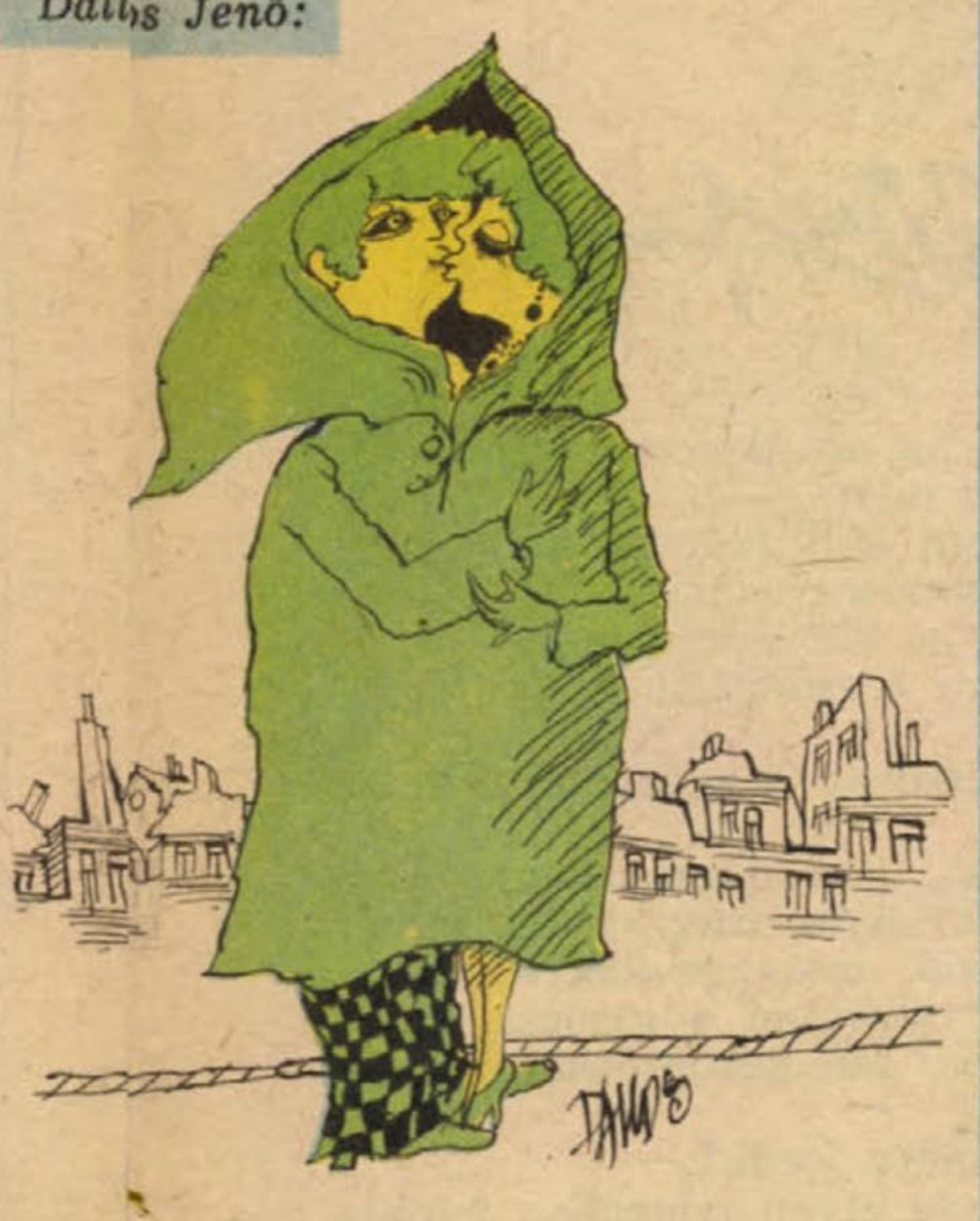

– Kapucnival.

Várnai György:

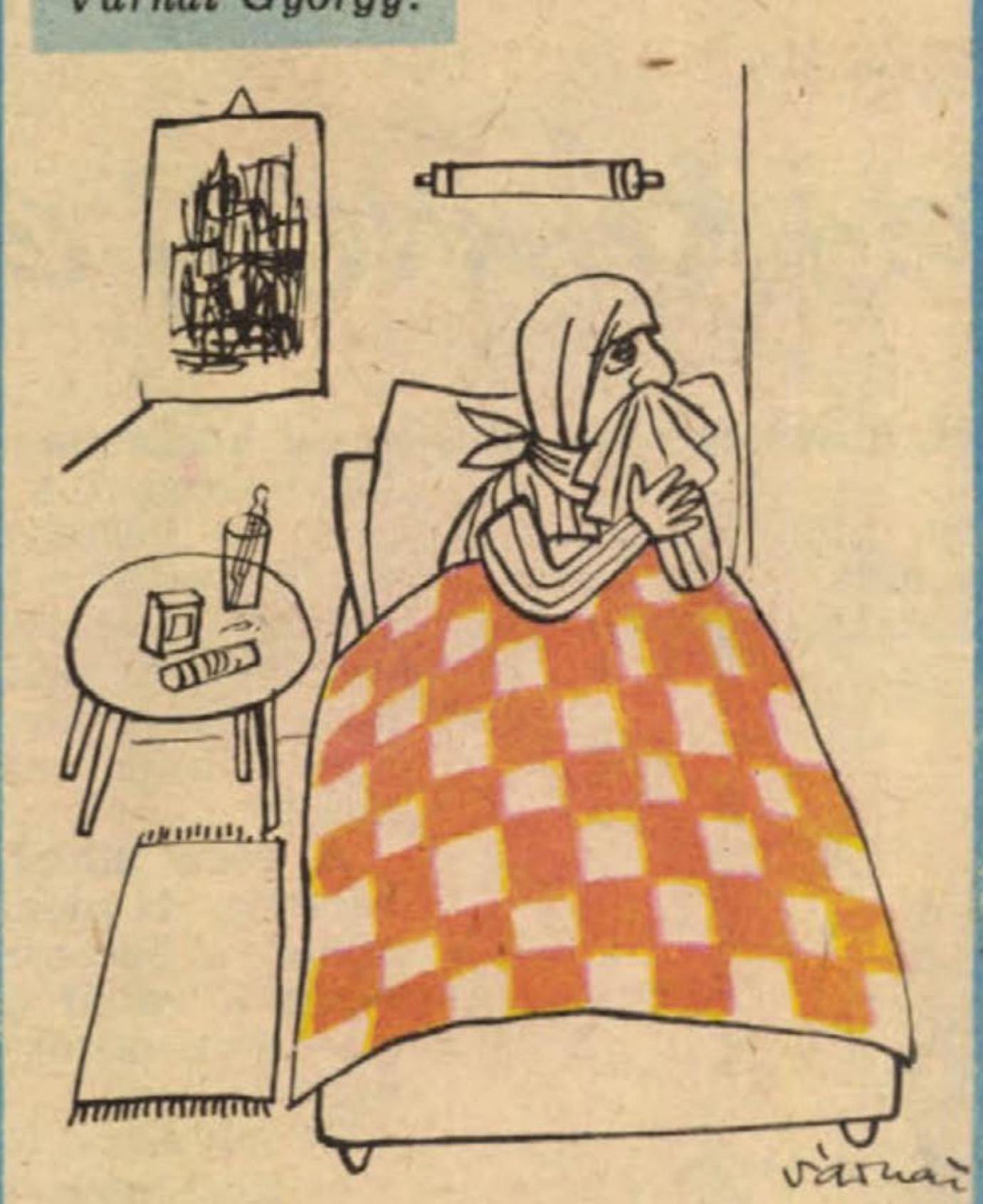

– Ha én azt tudnám...

Balázs-Piri Balázs:

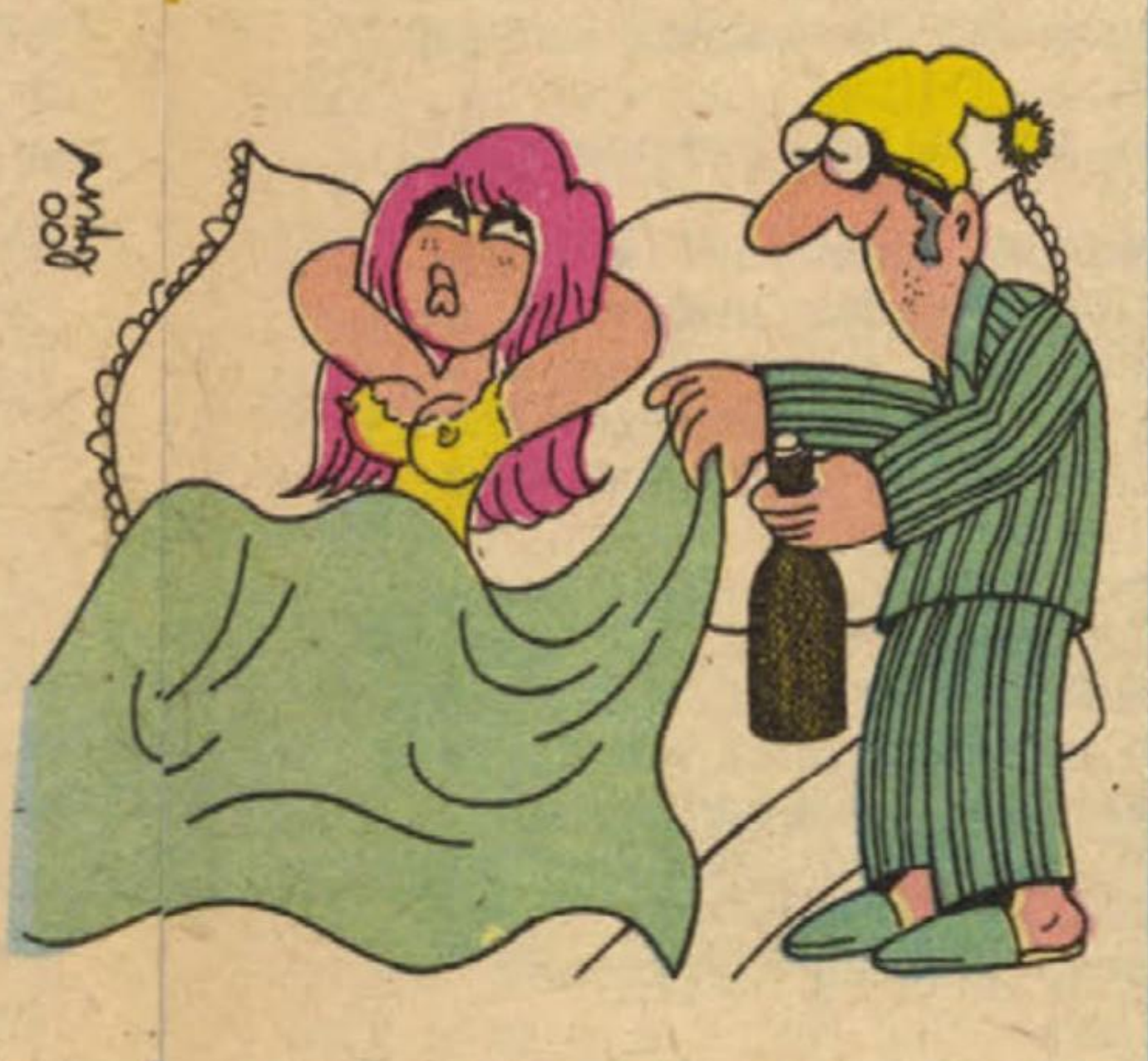

– Forróvizes palackot teszek esténként az ágyamba.

Brenner György:

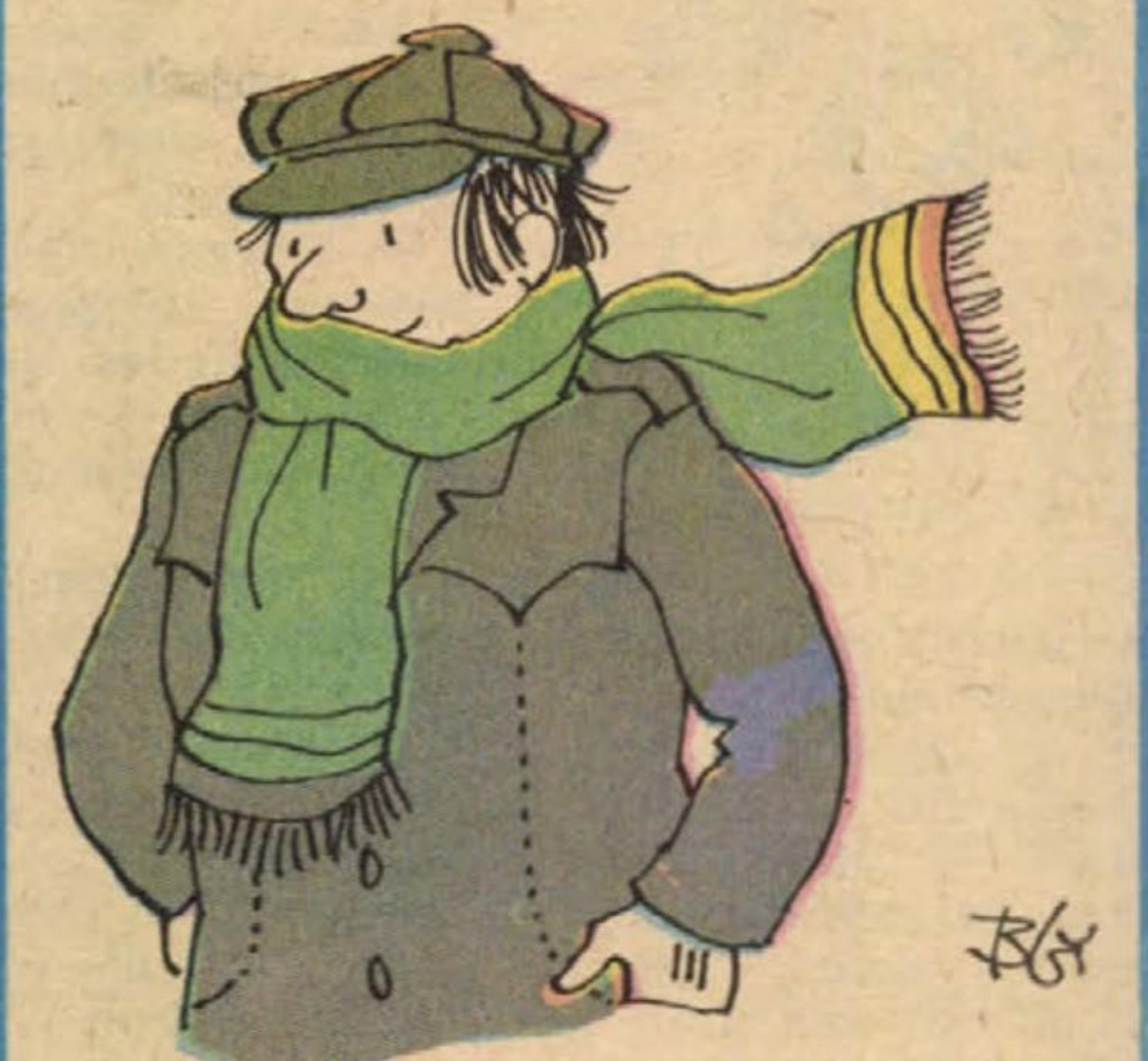

– Ellenszélben nem nyitogatom a számat.

találmány

Izgatott férfihang hallózik a telefonomba a minap. Azonnal felismerem Hudák Jenő hangját.

— Van valami cserélnivaló játék a lakásodban?

— Van — mondom —, de játékot a boltok csak kivételes esetben cserélnek másra. Elsősorban egészségügyi okokból. Meg más okból is.

— Ebből a más okból jövök azonnal hozzád — kiáltja Hudák —, addig keressed össze nekem azokat a játékokat, amelyeket a gyerek megunt!

Mielőtt felelhettem volna, már le is tette a telefont. Viszont öt perc múlva már becsengetett hozzám. Egy zsákot húzott be maga után, tartalmát kiöntötte elém a szőnyeg közepére. Mindenféle játékszer gurult szanaszét, de első látásra is egészen új, szinte érintetlen játékok voltak.

Hudák, mintha csak a telefonbeszélgetést folytatta volna, nekem szegezte a kérdést:

— Mit nevezel te második oknak?

— A kereskedelemben található okot. Ugyanis a játékszer leglényegesebb tulajdonsága, hogy megunható. Egy perc alatt, egy nap alatt, vagy néhány nap alatt, és a gyermek többé a kezébe sem veszi. Ha a játékszer cserélhető lenne, minden második játékot a szülő negyvennyolc órán belül egy más játékra cserélne be.

— Tökéletesen ráhibáztál — bólintott Hudák elégedetten.

— Nekem mondod? — mondtam bosszúsan. — A gyereknek vettem például egy négyszáz forintos járó babát, a kezébe se vette, hanem egy harmincfilléres üveggolyóval játszik azóta is, amit ajándékba kapott a játékboltos nénitől.

— Ezért vagyok én, Hudák, a szülők télapója! Add ide a járóbabát, és válassz a zsákomból helyette más játékot! A gyerek boldog lesz az új játékkal, és te is, mert nem látod többé a drága járó babát! És én is boldog leszek, mert szerény cseredíjat számítok fel a fáradozásomért.

— Egészen korrekt, elmés az elképzelésed — ismerem be Hudáknak —, de mi van akkor, ha én most cserélek a babáért egy mosógépet, és a gyerek rá se néz?

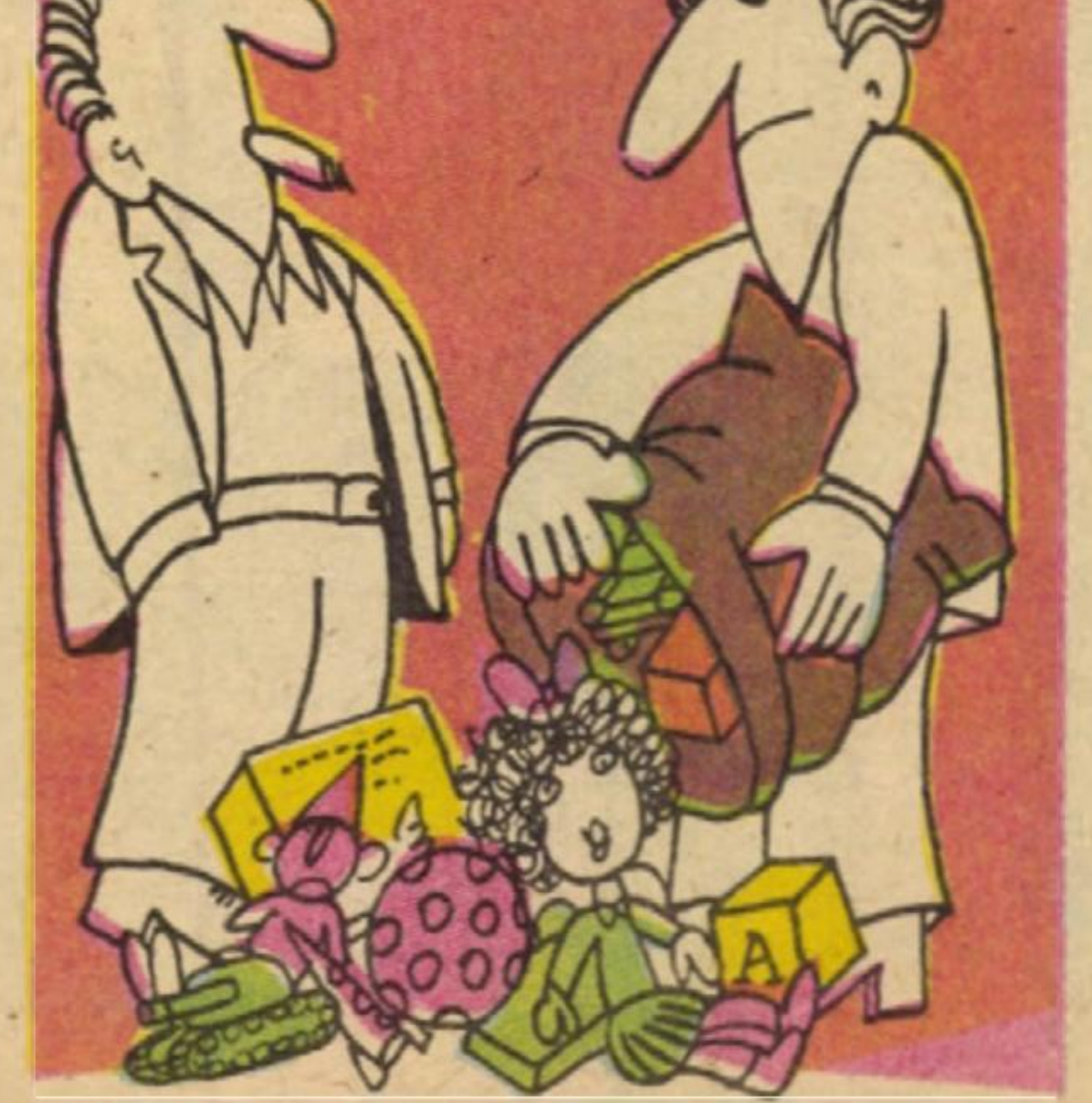

— Akkor telefonálsz a te Hudák barátodnak, aki másnap felkeres a teli zsákjával!

— Nem rossz — gondolkodom el —, de mit szólnál ahhoz, ha nem én választanám ki a játékot, hanem a gyerek?

— Semmi kifogásom — mondja Hudák —, de tapasztalatból tudom, hogy nem nagy a különbség. A gyerek azt a játékot is megunja, amit ő választ.

— De ha sok játékot kapna — vetem ellene —, mondjuk az egész zsák játékot, akkor azt se tudná, melyikhez nyúljon!

— De hogyan hagyhatnám itt az egész zsákot? — tiltakozott Hudák. — Akkor hol találom meg én a számításomat?

— És ha nem te jönnél hozzám a játékzsákkal, hanem én mennék el hozzád a gyerekkel? Teszem azt, reggel, mielőtt munkába indulok, én viszem fel hozzád a gyereket és délután érte megyek. Nem kívánom ingyen! Sőt, megfizetem neked, ha a gyerek megéhezik nálad, és adsz neki egy pohár kakaót, vagy vajas kiflit, esetleg, ha veled is ebédel a gyerek!

— Elképzelhető — tűnődik Hudák az ajánlatomon —, de csak úgy, hogyha a gyerek velem jön, míg én a többi szülőt végigjárom a zsák játékkal.

— És ha a többi szülőnek se vinnéd házhoz a zsákot? Hanem azok is elvinnék hozzád a gyerekeiket és délután értük mennének? A gyerekek egész nap nálad játszanának a játékokkal, és te mindegyiknek adnál kakaót? Sőt az ebédet is szívesen revanzsálná szerintem mindegyik szülő.

Hudák gondterhelten nézett maga elé, majd megdöbbenve emelte rám a tekintetét:

— Az a gyanúm — mondta balsejtelemmel —, hogy mi felfedeztük az óvodát...

Somogyi Pál

KIJELÖLT VENDÉGLŐK

A kerületi vendéglátóipar igazgatóját rendkívül bosszantotta, hogy egyes pincérek borravalóból túl sokat keresnek. Ezért szervezeti reformokon törte a fejét. És rájött: egyszerű a dolog, a kerület lakosságát be kell osztani egy-egy, éspedig a hozzájuk legközelebb fekvő egységhez. Az intézkedést meghozta és a sajtónyilvánosság érdekében tájékoztató konferenciára hívta meg az újságírókat. Ezen a következő megfontolásokkal indokolt:

— Az első természetesen a vendég. De vajon a vendéget szolgálja, ha az egyik egységben tolongás van, míg a másikban tátongás? A kötelező kiszolgálási helyek megállapítása tehát a vendég érdeke, mert gyors és pontos felszolgálást várhat ezután. Az átszervezés népgazdasági érdek is. A rendelkezésre álló éttermi ülő és álló kapacitás, továbbá munkaerő-ellátottság egyaránt szinte kiált a terhelés egyenletessé tétele után.

Az újságírók kérdéseire a következő megnyugtató válaszokat adta:

— Nem, az egyes egységek felszereltségének különbözősége nem lehet akadály. Magyarán szólva: lehet, hogy egyik helyen jobb a konyha, mint a másikon, de végül is mindegyikben szakképzett szakács készíti ugyanazt a választékot. Egyébként a rendszer nem zárja ki azt, hogy igazolt külföldi vendég (avagy meghívó fél) esetén ne vegyék igénybe a speciális osztályon felüli egységeket, mondjuk ne fogyaszthassanak töltött fülemülét a Gellértben vagy az Alabárdosban.

Az intézkedés ezek után hatályba lépett. Az ördög tudja miért, de a közönség nem fogadta kedvezően. Egyesek még azt is kifogásolták, hogy jogosultságukat személyi igazolvánnyal kellett igazolni, mielőtt ebédhez ülhettek volna. Akadt, aki azt állította — és nem is alaptalanul —, hogy ő a gombócot szereti és azt új, kijelölt helyén nem főzik, hanem a specialitás a békacomb, amit viszont a sógora hiába keres a gombócokban dús vendéglőben, ahová őt osztották be.

Ezek a panaszok itt-ott beszüremlettek a sajtóba, a rádióba, televízióba. Egy bátor szerkesztő vitát is indított az étkezőhelyek kijelölésének kérdéséről. A vitában elsöprő többség helytelenítette az új, de máris hatékonyan kedvrontó gyakorlatot. Egy ideig a vendéglátóipari igazgató győzte az ellencikkek szervezésével, ám azután menthetetlenül lemaradt: sok lúd disznót győz, ha az étlapon nem is, egyéb lapokban igen.

Végül is visszavonta rendelkezéseit. Egyúttal nyilatkozatot hozott nyilvánosságra, amelyben kifejtette:

— A sajtóra kell hárítani a felelősséget azért, hogy a népgazdaságnak, a szocialista erkölcsnek és a dolgozó tömegeknek olyannyira előnyös rendelkezés ellen közhangulatot keltve, annak sikerét meghiúsította.

Nyilatkozatát a sajtó leközölte, mert tiszteletben tartja a vélemények kifejtésének szabadságát. Egyébként az igazgató is a helyén maradt, a sajtó is, sőt a kísérletezés rövid hónapjai után a vendégek is, csupán a borravaló emelkedett némiképp. Ugyanis a visszanyert paradicsom mindig drágább.

Gombó Pál

KARÁCSONY

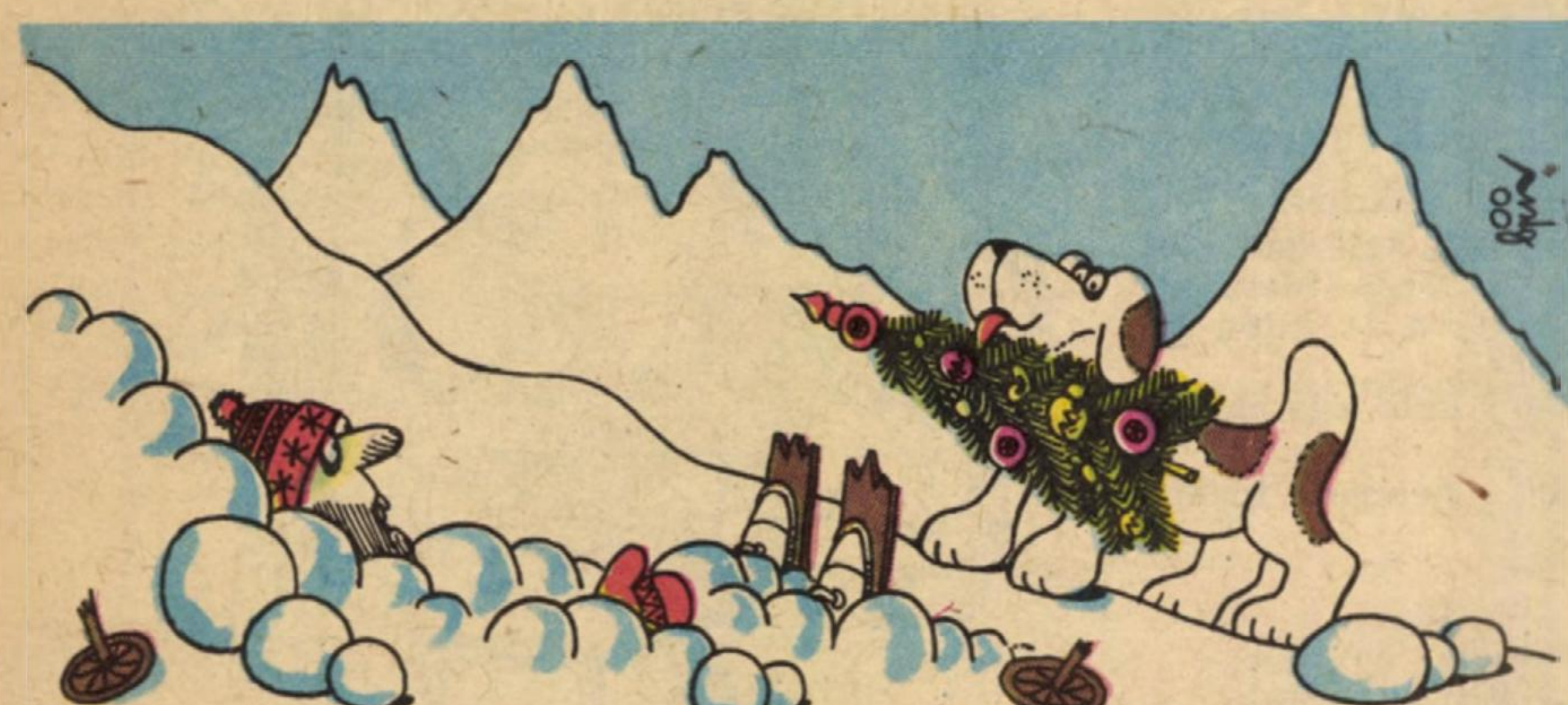

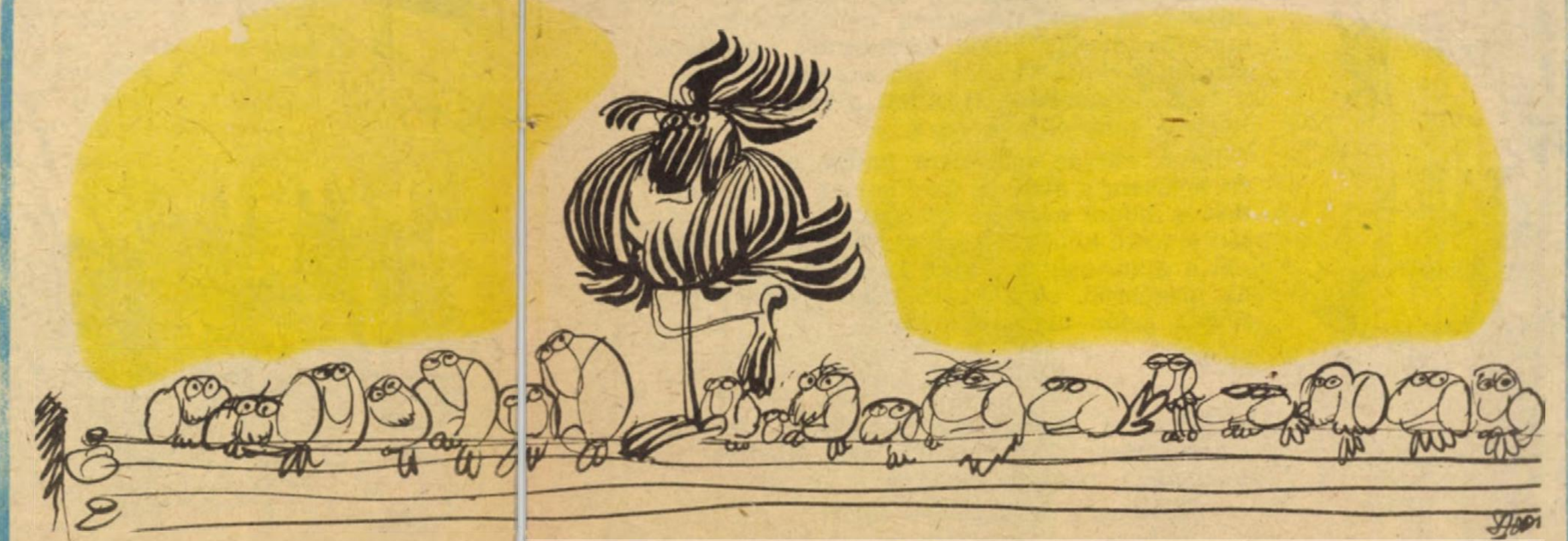

– Ő is veréb, csak tele van külföldi cuccol.

ZSÖLLYE

A Madách Színház Kamaraszínháza bemutatta Gyurkovics Tibor: „Isten nem szerencsejátékos” című drámáját. A közel háromórás előadás nem mindennapi feladat elé állította a két főszereplőt, Mensáros Lászlót és Bálint Andrást. A darab elejétől a végéig színpadon vannak és közben egy pillanatra le nem ülnek, egész szerepüket állva játsszák végig. A premier után berohant öltözőjükbe kollégájuk, Körmendi János és lelkendezve gratulált.

— Nagyszerűek voltatok gyerekek! Óriási, amit csináltatok!

Bálint és Mensáros szerénykedtek:

— Tényleg tetszett?

Körmendi szívére tette a kezét.

— Mire esküdjek? Zseniálisak voltatok! Arról nem is beszélve, hogy megmutattátok, hogy kell egy szerepben igazán helytállni!

•

A „Fej vagy írás” főpróbáján történt a Vígszínházban. A Shakespeare szerepét játszó Darvas Iván monológját sűrű kattogás zavarta meg. A furcsa zaj az egyik proszcénium páholyból jött, ahol egy buzgó színházi fényképész belefeledkezett hivatása gyakorlásába és megállás nélkül kattogtatta meglehetősen zajos masináját. Az egész nézőtér figyelmét magára vonta és Darvast is megzavarta. Ekkor ért Darvas a monológnak ahhoz a részéhez, amikor a színpadon megszólaló harangokat hallgatja. A harangozás megszűntét egy mondat követi, melynek eredetileg a színpad hátterében kell elhangzania, de Darvas ez alkalommal előrejött a rivaldáig és ott mondta el a mondatot, arcát szemrehányóan a fényképész felé fordítva, aki éppen filmet cserélt.

— Végre egy kis csend!

A közönség hatalmas tapsban tört ki, mert azt hitték, rögtönzésről van szó.

A premier utáni banketten Darvas nevetve mesélte:

— Hogy haragudtam arra a fényképészre és ma este már kimondottan hiányzott nekem! Behozott egy tapsot egy olyan mondatra, amelyet nélküle ezentúl már soha nem fogok tudni olyan sikerrel elmondani!

Rátonyi Róbert

A RÓKA, A VADKAN MEG A KÍVÁNCSI GIDA

Gábor odasündörög az íróasztalomhoz:

— Írhatnál nekem egy mesét!

— Várj egy kicsit, előbb meg kell írnom a riportot a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságról...

*

A magasles formájúra épített szaletliben ül a nyúl és távcsövével végigpásztázza a Zselicséget:

— Hurrá! Sehol egy vadász!

— Hogy is lenne, hiszen ma karácsony van — mondja oktatóan a róka —, ilyenkor nem vadásznak.

— De kár, hogy nincs mindig karácsony... — suttogja az anyjához törleszkedő őzgida.

— Na, ez sem mindenkinek öröm — jegyzi meg szomorkásan a fácán. — Például a szegény fenyőknek. Most is százezret vágtak ki közülük.

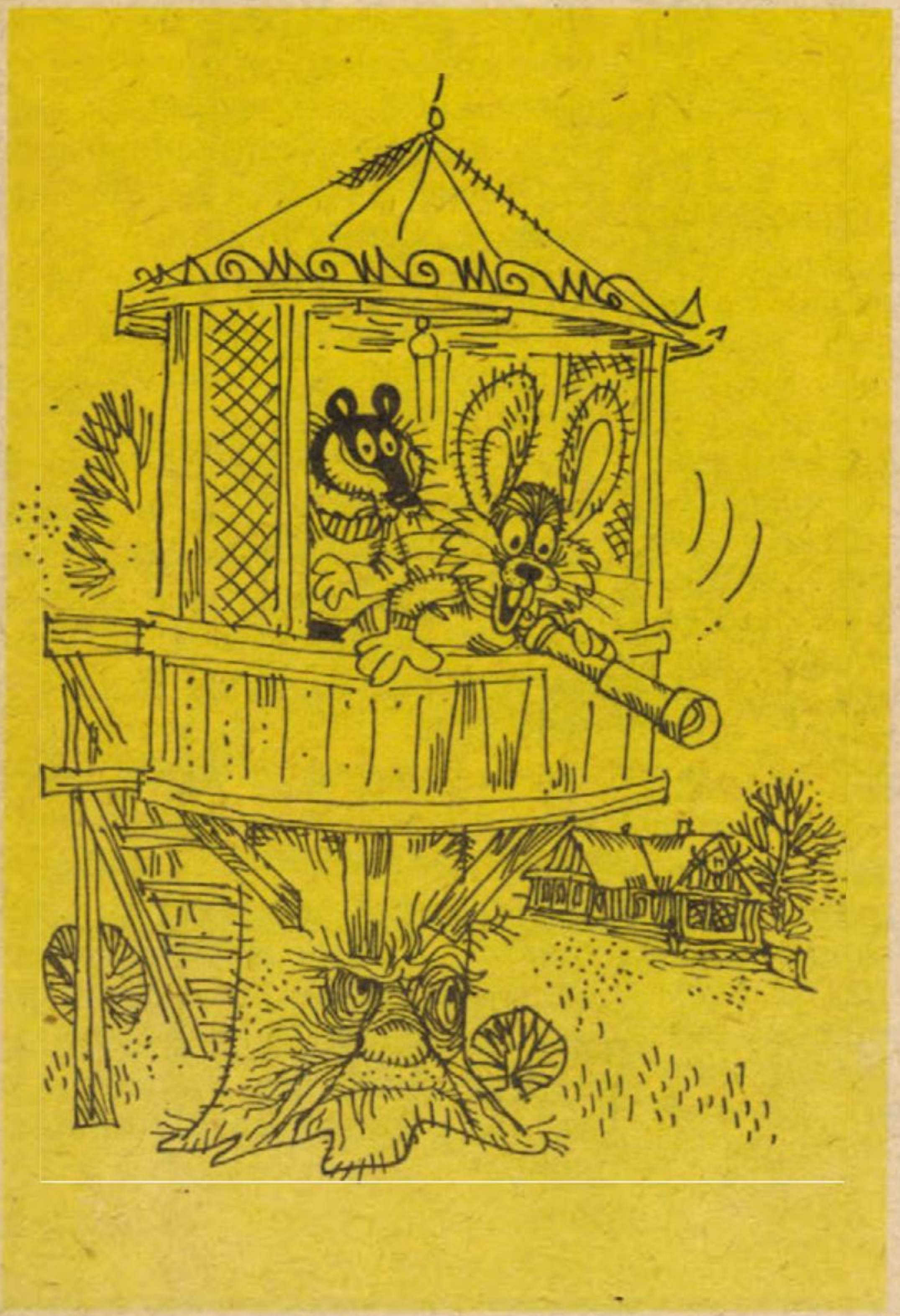

— És mi lett velük?

— Felvonultak a budapesti piacokra, mint a birnami erdő Dunsinane dombjára — fitogtatja klasszikus műveltségét a róka.

— Mami, mit csinálnak a fenyőkkel Dunsinane dombján? — kíváncsiskodik a gida.

— Összekevered a dolgokat, kicsim. A somogyi fenyők Pestre mentek, ott feldíszítették cukorral, gyertyákkal a szép zöld ágakat...

— Már amikor zöldek! — kajánkodik a vaddisznó. — Pár évvel ezelőtt nagyon sárgás volt errefelé a lucfenyő. De addig itatták a felvásárlót, míg azt nem mondta: sebaj, így még jobban is passzol a modern bútorok színéhez...

— Nem sajtótéma! — szól közbe a fán gubbasztó mátyásmadár, s feddőleg megrebbenti a szárnyát.

— Mami, én rettentően sajnálom a kis fenyőket — pityereg a gida —, amiért karácsonyt csinálnak belőlük...

— Ha pedig felnőnek, épületfa lesz belőlük. Az jobb? — szólal meg az öreg, rezignált szarvasbika.

— Olvastam, hogy a mi gazdaságunk nemrégiben épített Barcson egy modern gépekkel felszerelt szalagparketta-gyárat — újságolja a róka, de rögtön szavába vág a vadkan:

— Igen ám, de nem kapnak megrendelést, mert az építésügyi tárca túlságosan drágának tartja a terméket.

— Nem sajtótéma! — rója meg újból a társaságot a mátyásmadár, közönségesebb nevén: a szajkó.

— Mami, nekünk miért nincs karácsonyfánk? — nyűgösködik a gida. — A szarvas bácsi agancsát telerakhatnánk gyertyákkal és...

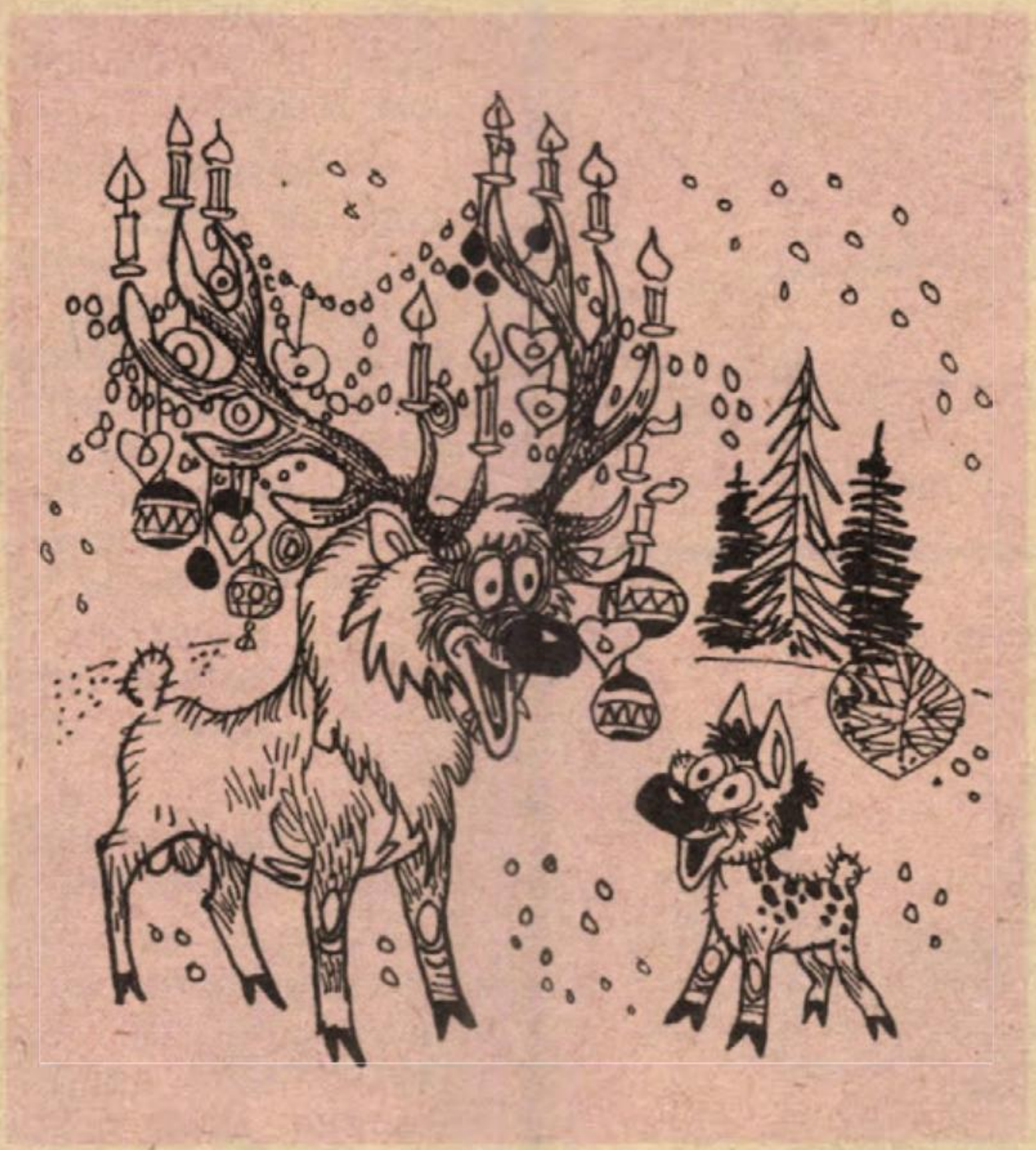

— Ne légy tiszteletlen, kicsim. A szarvas bácsi az erdő legtekintélyesebb lakója.

— És túl van már az érettségi vizsgán. A golyóérettségin — gonoszkodik a vadkan.

— Nicht vor dem Kind! — figyelmezteti a roppant műveltségű róka, aki természetesen németül is tud, ami nem is csoda, hiszen ebben az erdőben több a német szó, mint a magyar. — Egyébként tudnod kell, gidácska, hogy évtizedeken át a magyar szarvasagancsok tartották a világrekordot.

A bika keserűen sóhajt:

— Mindez már a múlté. Néhány centivel lefőztek bennünket a bolgárok...

— Biztosan valami serkentőszert használtak. Doppingvizsgálatot kellett volna kérni! — mordul fel a vadkan.

— Nem sajtótéma! — reccsen a szajkó hangja szigorúan.

A róka tovább folytatja a gida okítását:

— A bika bácsira büszkének kell lennünk, belőle még aranyszarvas is lehet. Mert ha egy agancs súlya meghaladja a 11 kilót, az aranyéval vetekszik az ára.

A gida fejében mocorogni kezd egy izgató kérdés.

— Tessék már mondani, honnan tudom majd kiszámítani, ha megnövök, hogy ki lőhet le engem, s ki nem?

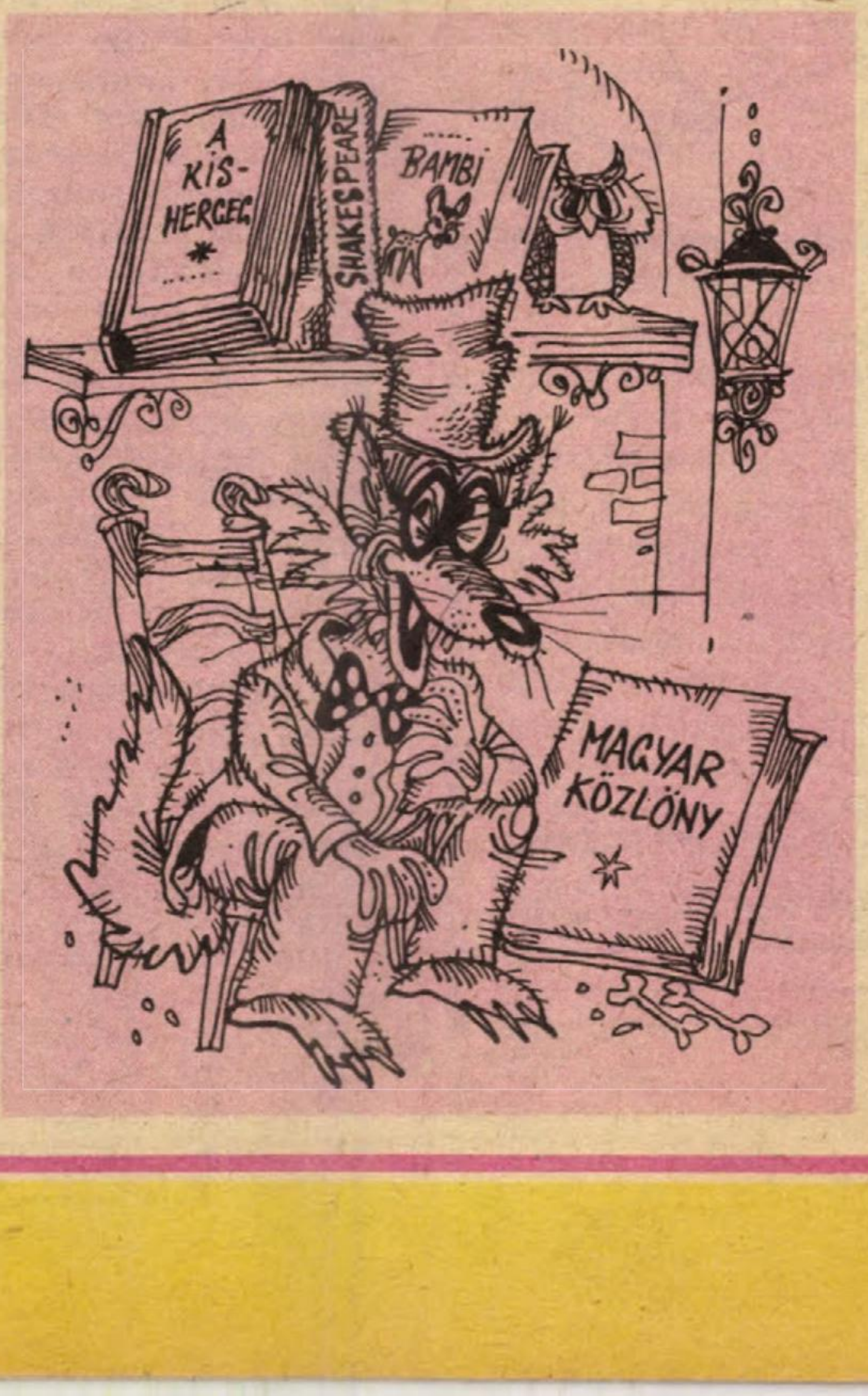

— Ezt neked nem kell tudnod, majd tudják helyetted a hivatásos vadászok. Csak egy pillantást vetnek a külföldi vendég pénztárcájára és dekára kiszámítják, azért mekkora agancs jár.

— A hazai vadászokat is a pénztárcájukon mérik?

A róka elhallgat, a vadkan akar felelni helyette, de megzörren felettük az ág. A kan felnéz a berzenkedő mátyásmadárra, megvonja a vállát és ráförmed a gidára:

— Nem sajtótéma! Mit kérdezősködsz annyit!

Őz anyuka a rókához fordul:

— Köszönöm, hogy olyan odaadóan foglalkozik a gyerekkel. Igazán meglep, hogy maga mennyit tud!

— Kérem, ma már minden ragadozó védett, csak a róka nem. A többi ragadozó úgyszólván nyugdíjas állásban van, tehát nyugodtan lehet buta is. De nekem muszáj műveltnek lennem...

A suta szeretettel nyalogatja csemetéjének a homlokát.

— Nagyon érdeklődő szellemű a kicsi. Gyakran belopakodik a vadászházhoz és az ablakon át lesi a televíziót. Főként kedd este, amikor az a sok jó ismeretterjesztő film megy. Mit gondol, róka úr, nem fog megártani neki?

— Dehogynem! — csattan fel dühödten a vaddisznó. — Az agyunkra megy már a civilizáció! Még a villany is bent van már a vadonban! Olyan az erdő, mint az átjáróház: ibolyázók, gombázók, tájimádók, turisták, vadászok... Nincs tőlük egy percnyi nyugság. Én nyárra ki is költözöm családostul a kukoricásba. Amióta bevezették a hogyishívjákot...

— Az iparszerű kukoricatermesztést — mondja a roppant műveltségű róka.

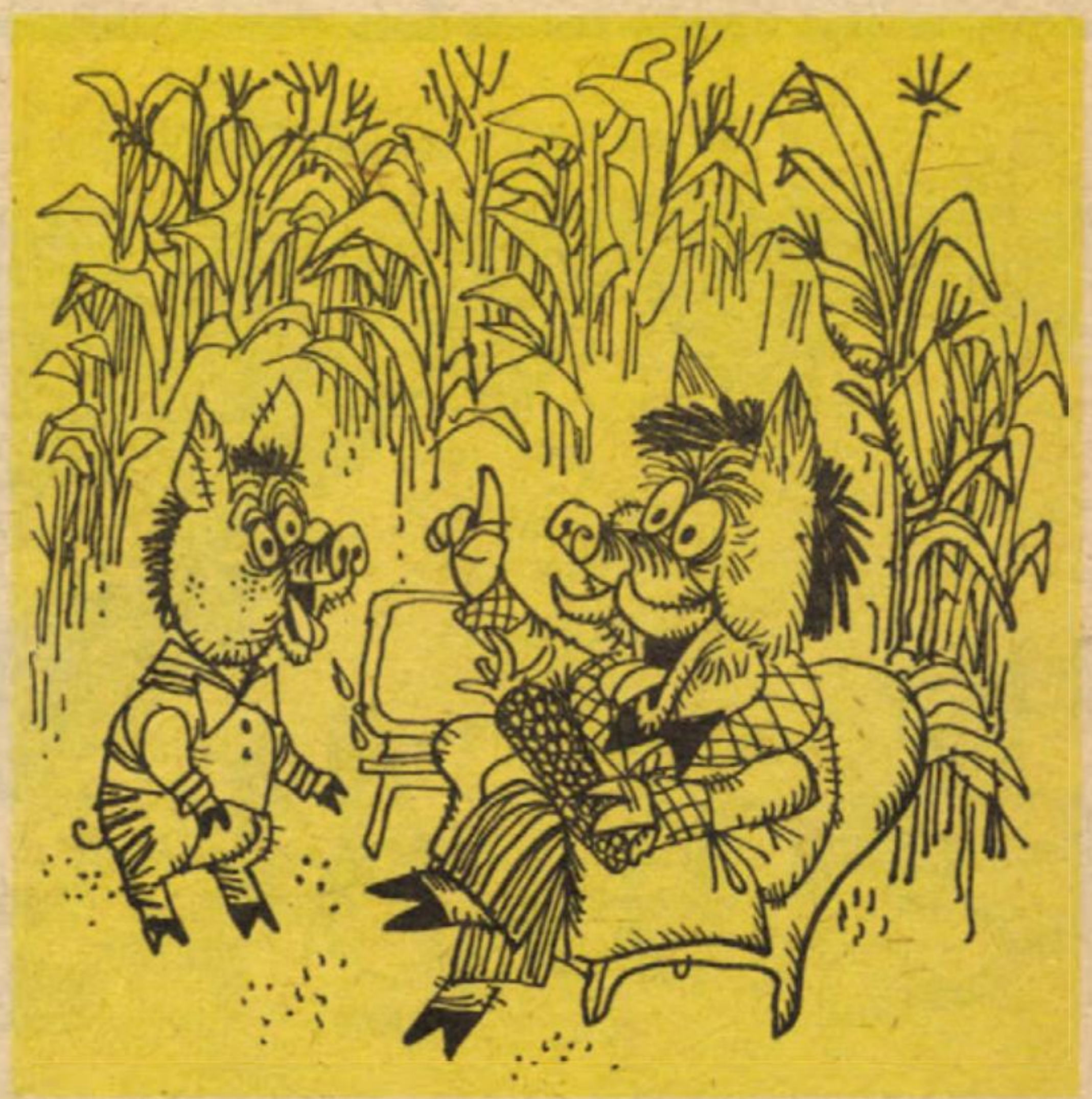

— Azt, igen, köszönöm, hogy kisegített. Azóta a kukoricatáblák nagyobbak, mint az erdők. És ott nincsenek gyöngyvirágszedő szerelmespárok, autós kiruccanók, vadászok sincsenek, kaja viszont van dosztig!

— És a gazdaság fizetheti a rengeteg vadkárt — pusmogja a róka.

De a vadkan már nem hallja, elnyúlt egy fa tövében, s elaludt. Csakhamar teljes csendesség honol a tájon, elalszik a szaletli szélén a nyúl, könyvei közt a róka, anyja tőgyénél a gida, még a szajkó is a fán, nagynéha, ha megébred, elrikkantja magát: nem sajtótéma!, aztán alszik tovább...

*

Gábor is elaludt az íróasztalom sarkán. Felébresztem, dörzsöli a szemét, beleolvas az írásomba, s tűnődve kérdezi:

— Ez most a mese vagy a riport?

Radványi Barna

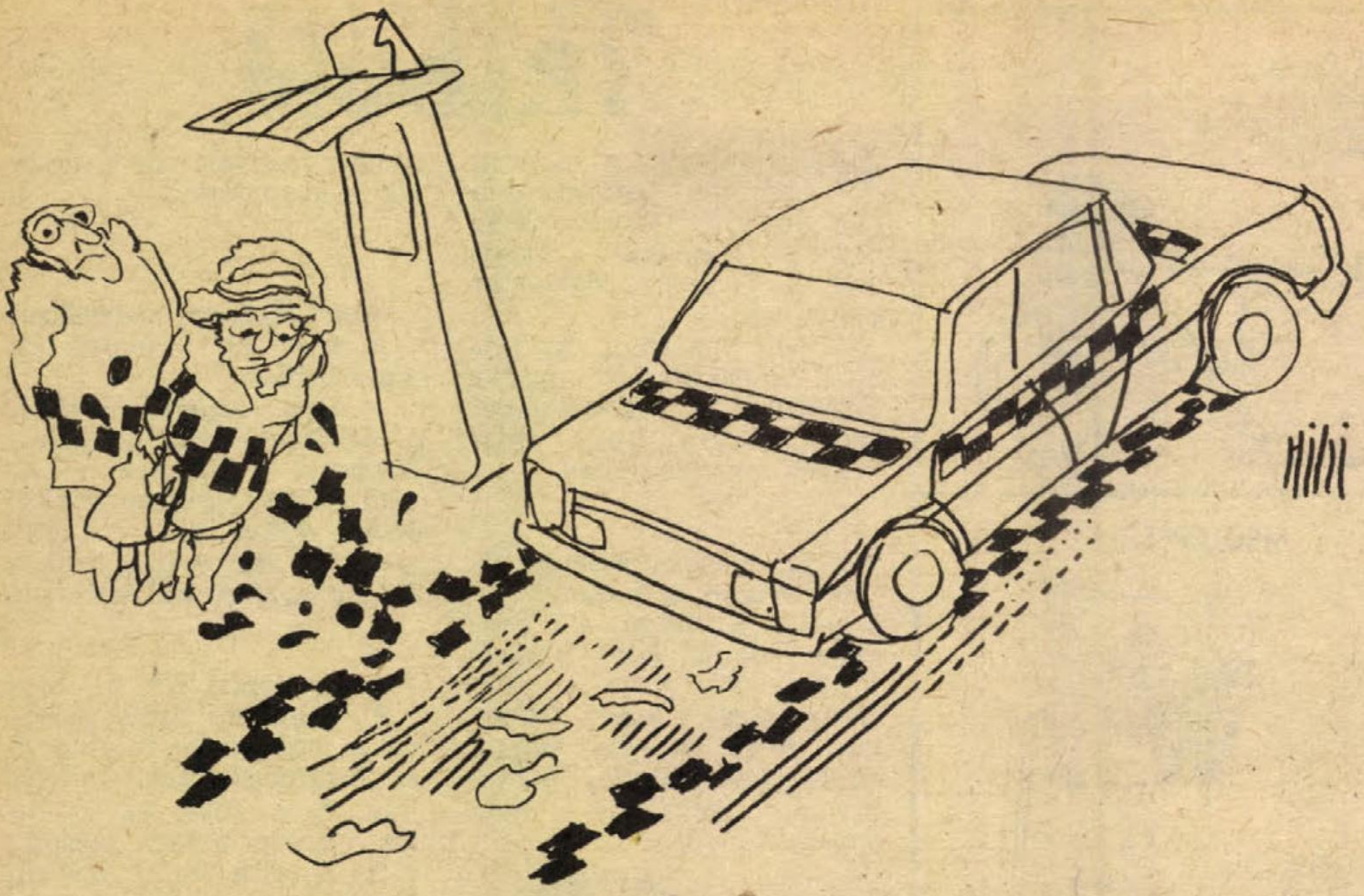

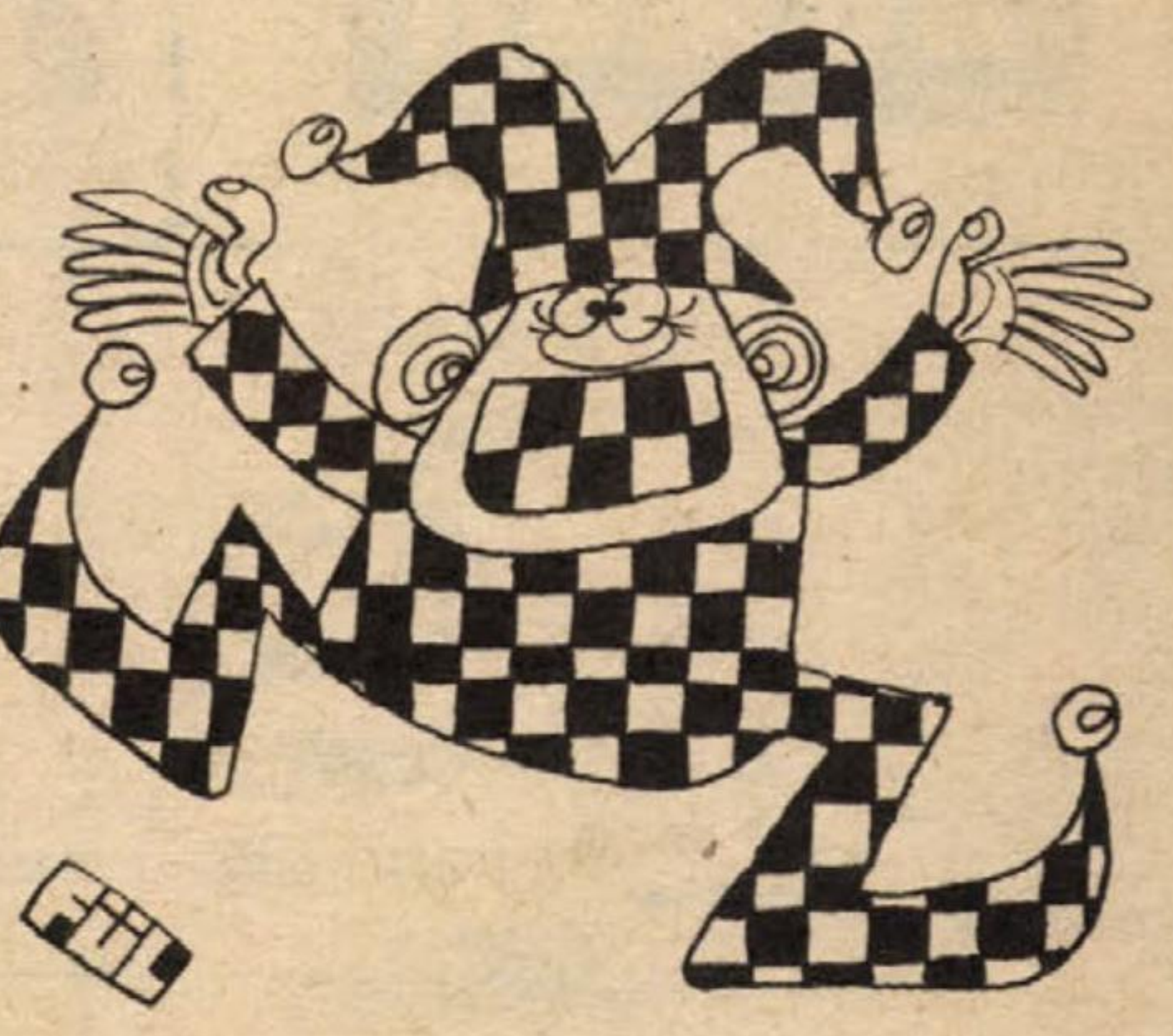

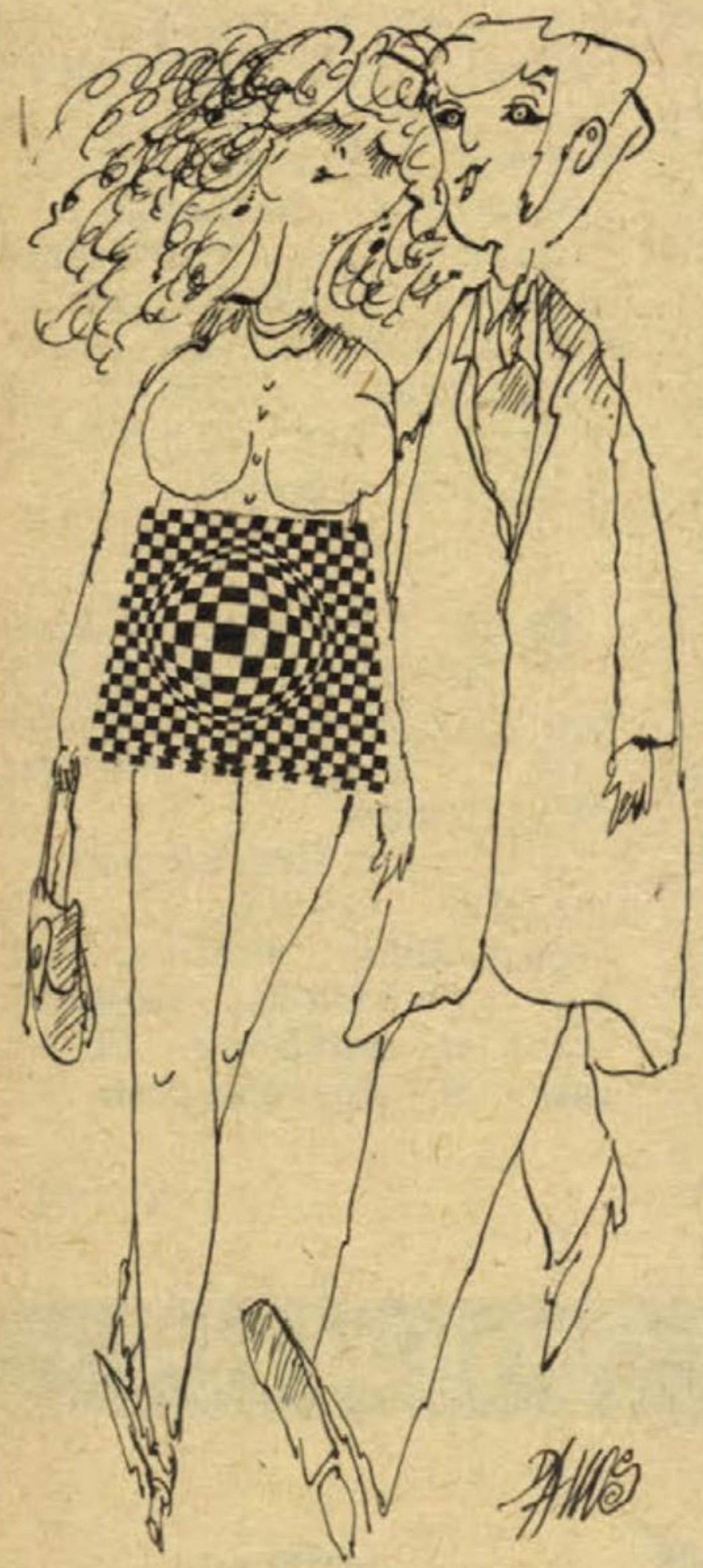

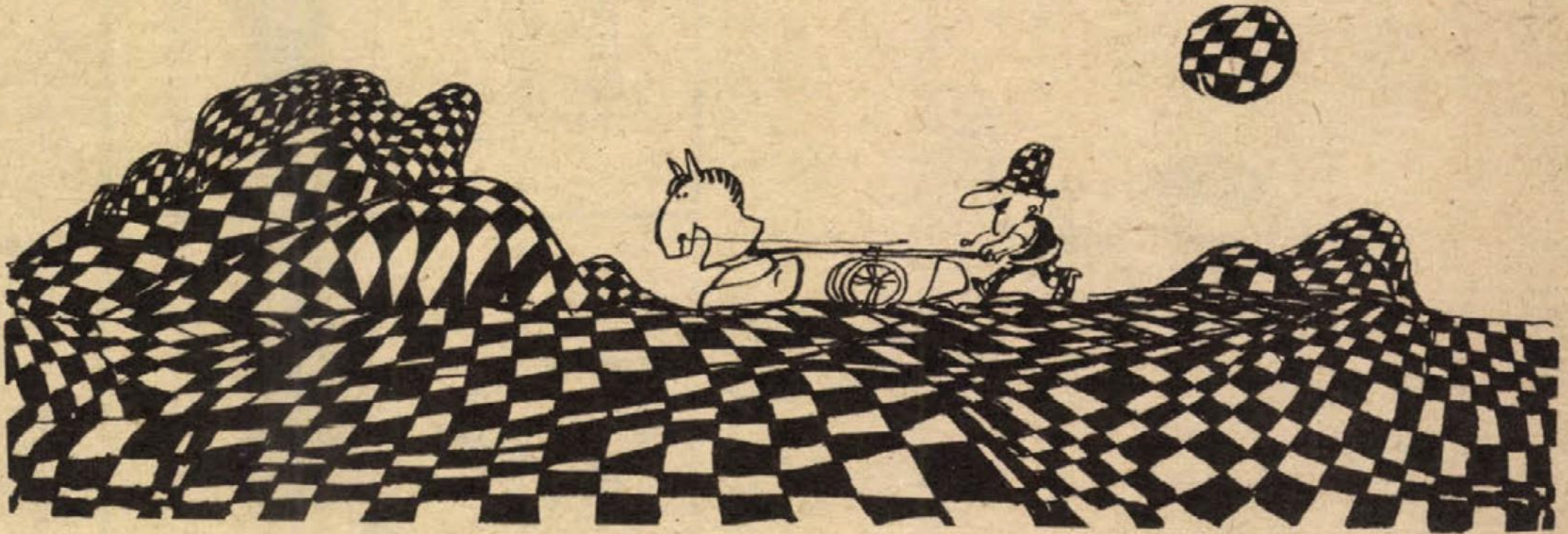

PEPITA

HEGEDÜS, FÜLÖP, DALLOS,
SAJDIK, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI

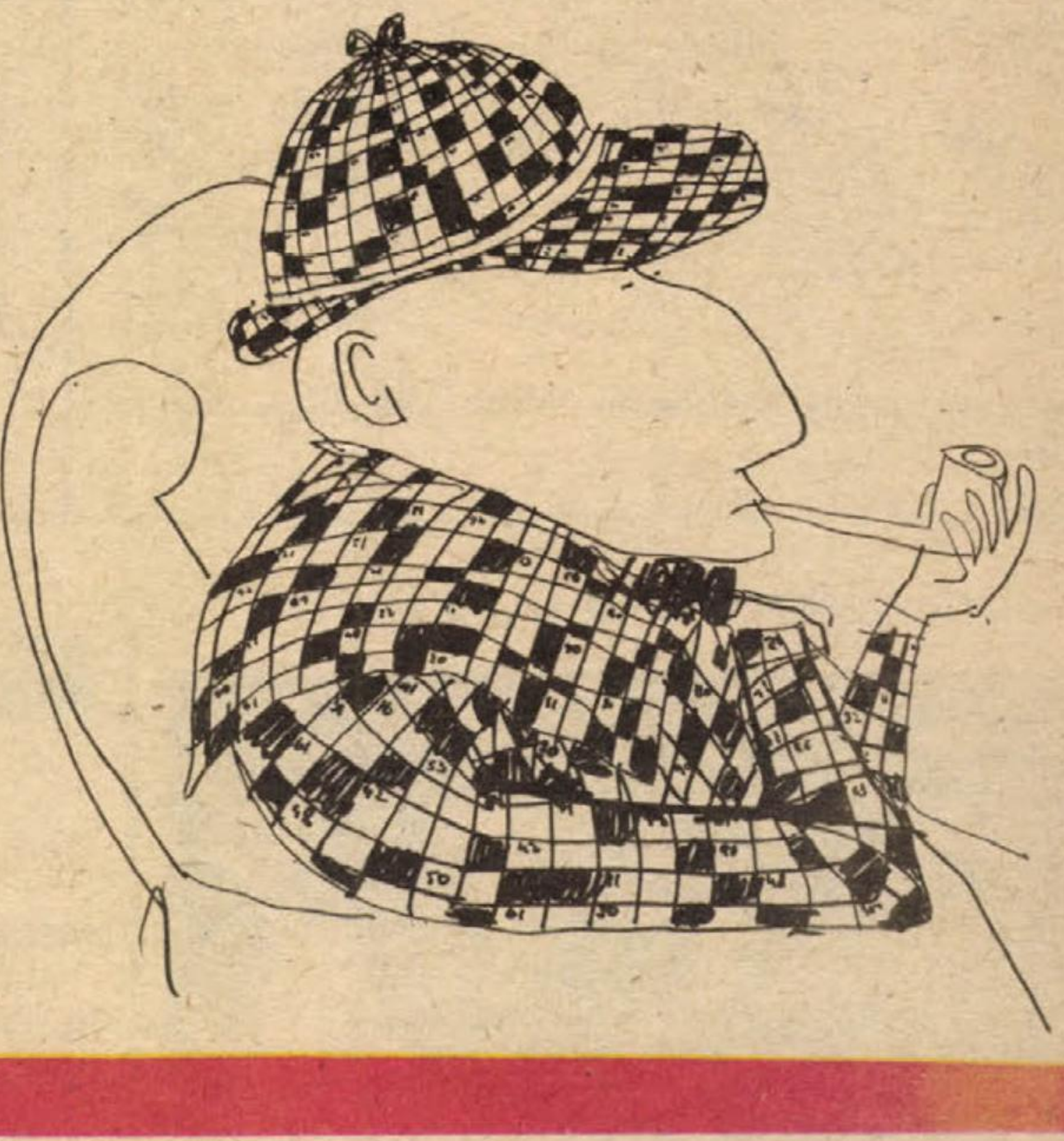

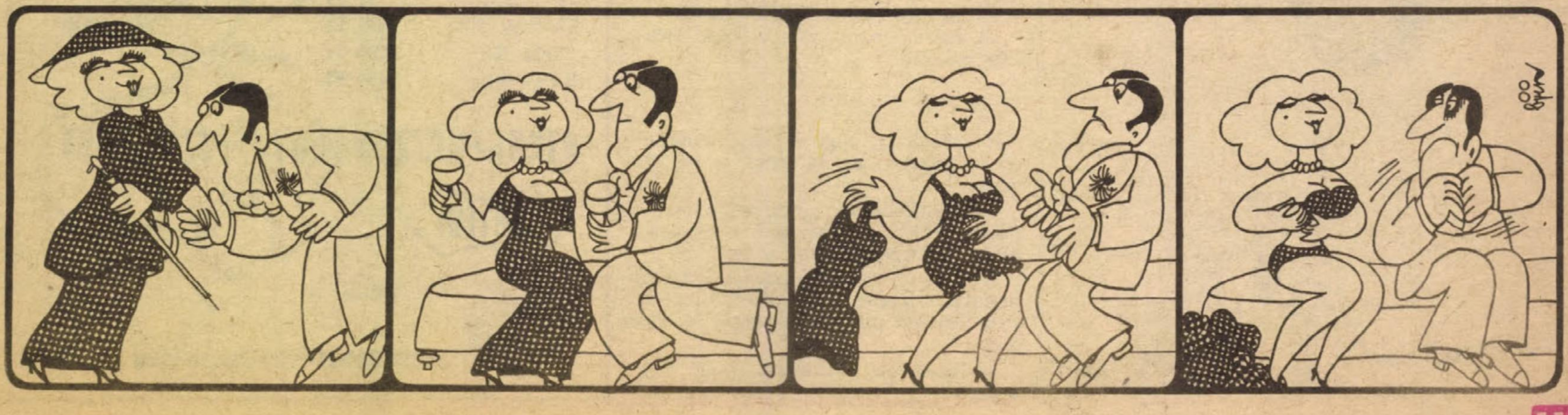

IMPORT HUMOR

TÉLI BICIKLI

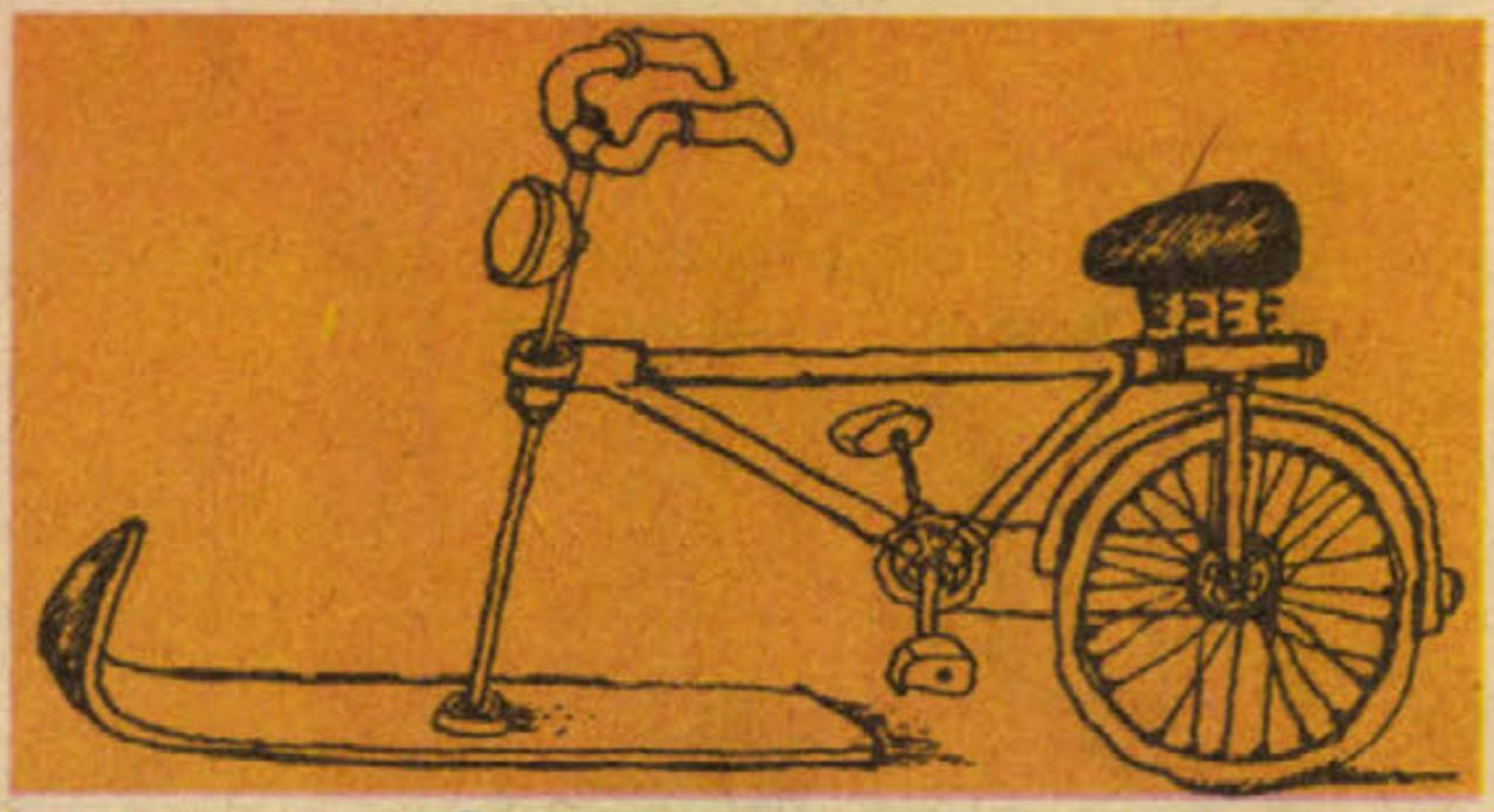

KÉNYELEM

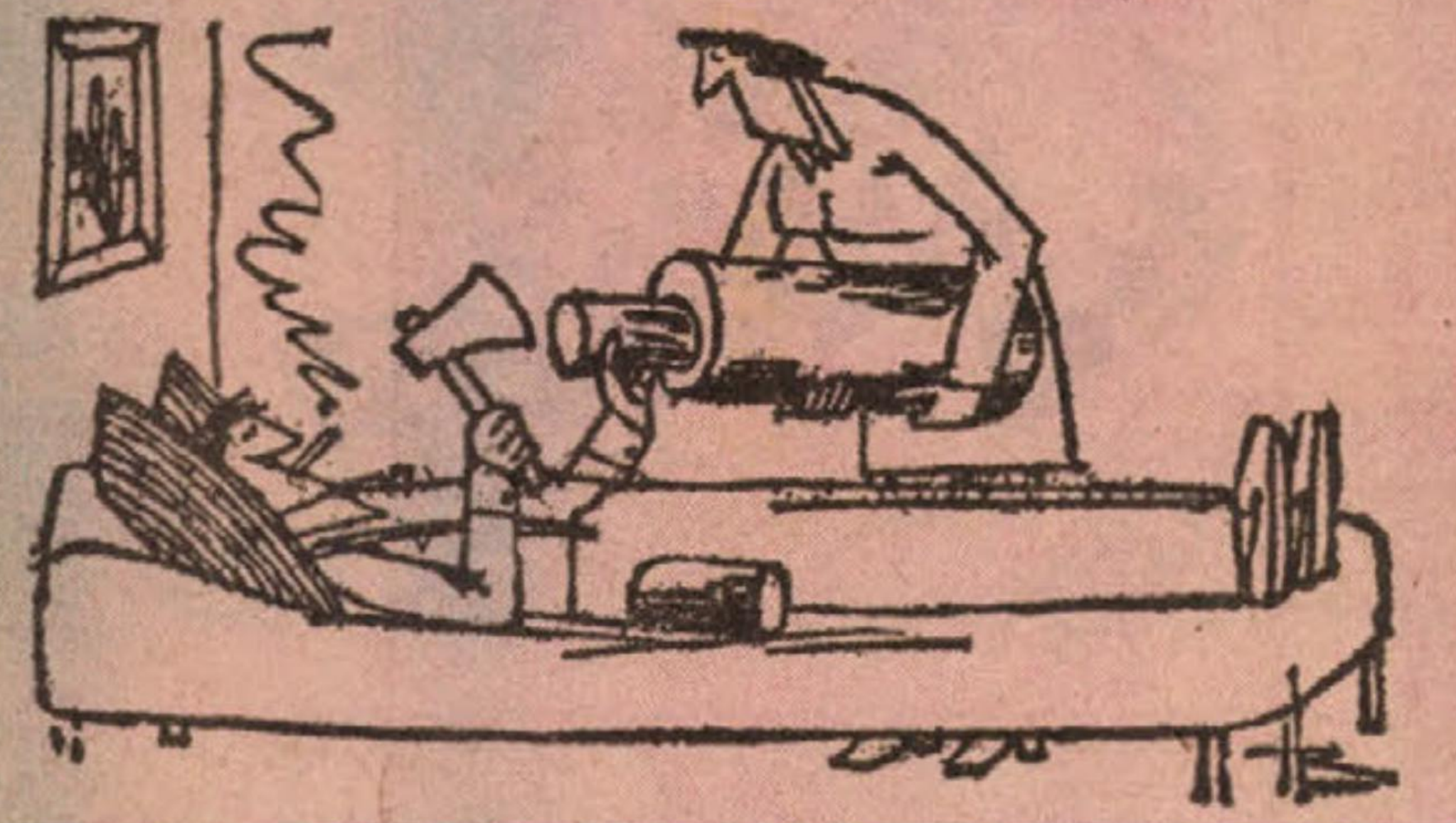

MEGLEPETÉS

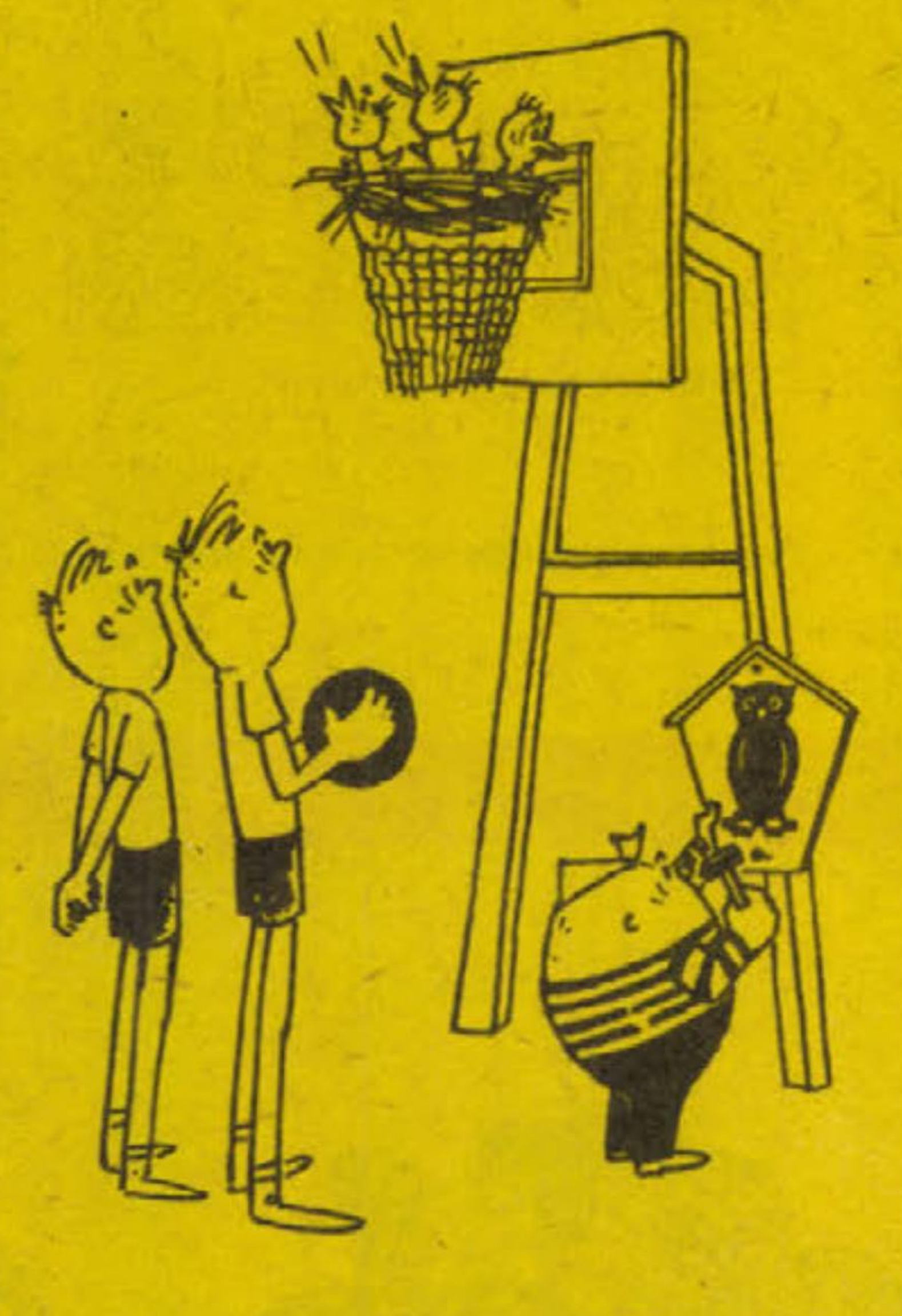

HORGÁSZ

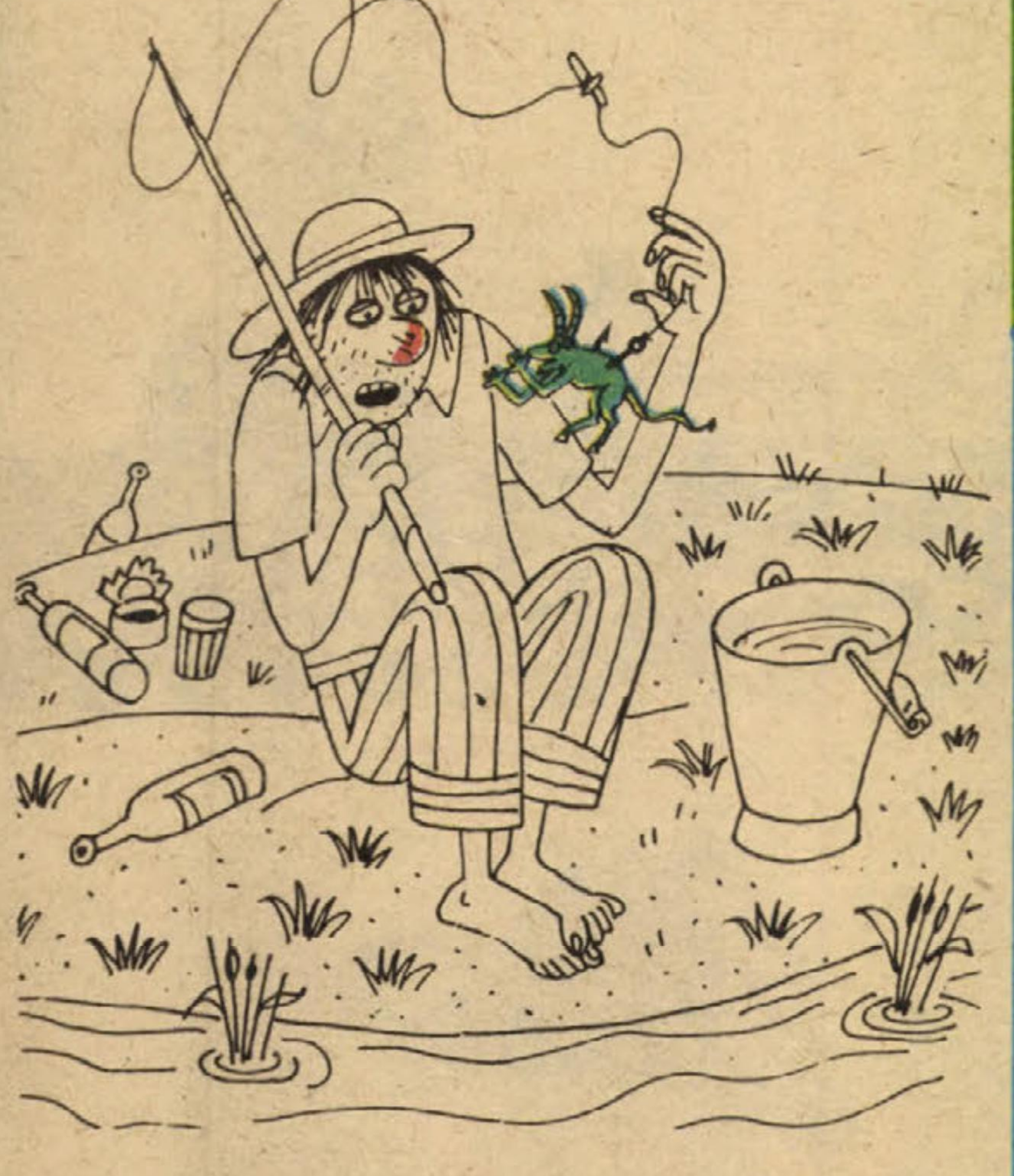

– Úgy látszik mégiscsak abba kell hagynom az ivást.

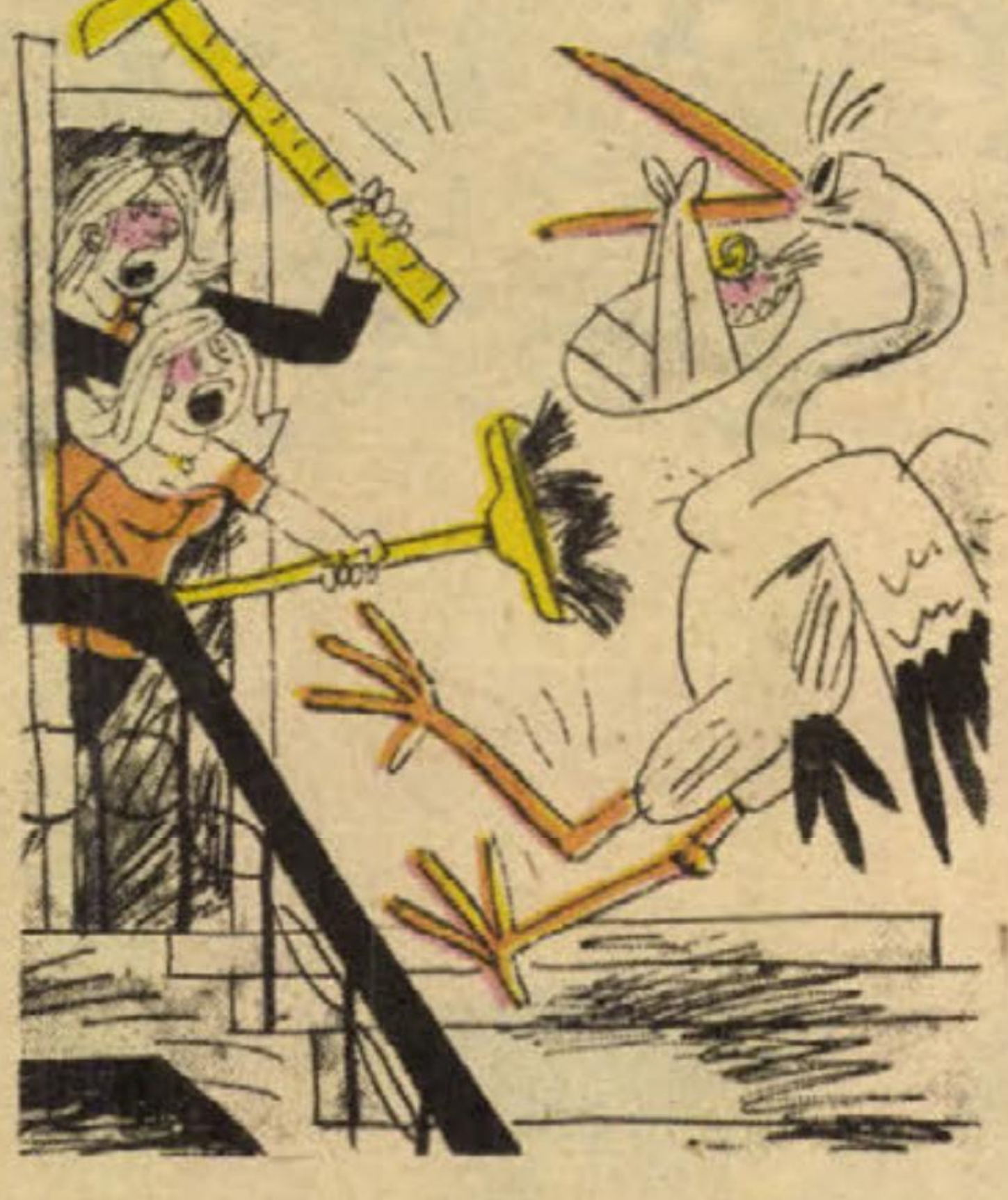

– Menj falura, a nagymamához!

MESTERSÉGES ENERGIAFORRÁS

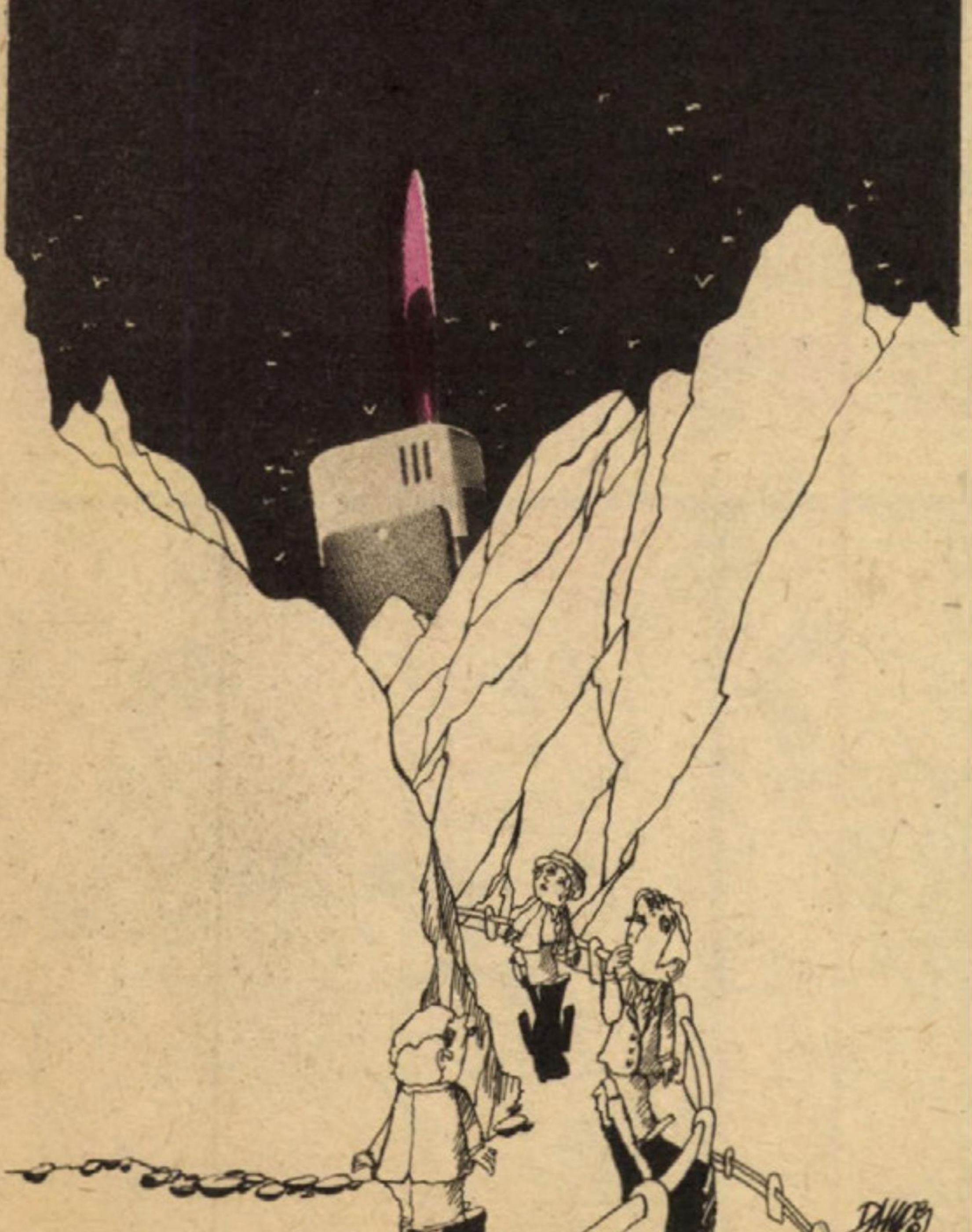

TEXASI HUMOR

①

— Bocsánat, hogy jutok el a városházára?

— Erre balra van. Menjen mindig egyenesen a puskagolyóm nyomában.

②

Tábla egy texasi lakás ajtaján: „A csengő nem szól, szíveskedjék hármat lőni.”

③

A farmer bemegy a helyi bankba és kölcsönt akar felvenni a birtokára.

— A kölcsönnek nincs semmi akadálya, de ki kell mennem a farmra, hogy felbecsülhessem az értékét.

Mialatt a bankigazgató ezeket mondja, hirtelen vihar támad, szörnyű tornádó tör ki. Az ügyfél megjegyzi:

— Felesleges kimenni, már jön a farm.

TRIBÜN

Hogy melyik a modern sport legfontosabb mozzanata? Kiderül Greg Buttle, remekül dotált New York-i rögbisztár szavaiból:

— Én vasárnap, a bajnoki mérkőzésen ingyen játszom. A fizetésemet azért kapom, hogy részt vegyek az edzéseken.

Egy remek krimit olvastam a vonaton — mesélte a hölgy —, egyszerre érzem, hogy a mellettem ülő férfi a térdemre teszi a kezét. Mondtam, hogy azonnal hagyja abba. Nem hagyta. Mit tehettem, behúztam neki egyet.

Az úr a behúzás következtében elvesztette az eszméletét és csak a következő állomáson tért magához. Amikor átadták a rendőrségnek.

A hölgy Janis Kerr volt. Magassága 185 centi, testsúlya 92 kiló. Amúgy Anglia súlylökőbajnoka.

Dwane Morrison, a Georgia Tech kosárlabdaedzője büszkén mesélte:

— Akárhová megyek, mindenütt a csapatomat dicsérik.

Pár pillanatnyi szünet után még hozzátette:

— Persze, csak olyan helyre megyek, ahol dicsérik a csapatomat.

Joe Morgan másodszor is az Év Játékosa lett Amerikában.

— Úgy vagyok ezekkel a díjakkal, mint a gyerekeimmel — mondta. — Az első valami egészen különleges dolog volt az életemben, de persze mindkettőt egyformán szeretem.

John Bassett, a Birmingham Bulls jégkorongcsapatának tulajdonosa megmagyarázta, miként lehetséges, hogy az együttes mindig zsúfolt nézőtér előtt játssza hazai mérkőzéseit.

— Nagyon egyszerű. Ha jól játszik a csapat, a következő meccsre okvetlenül bejön a közönség. Ha rosszul, akkor legközelebb üres foltok maradnak a tribünön. Kezdés előtt negyedórával kiveszem a pénztárból a megmaradt jegyeket és ingyen szétosztom a stadion előtt ácsorgó gyerekek között. Aztán a jegyek árát levonom a játékosok béréből...

Paul Newman, a híres filmszínész múlt héten megnyerte a szériakocsik futamát Flowery Branch-ben.

— Óriási élmény volt — mondta később. — Ez olyan dolog, ahol az ember ambíciója nagyobb, mint a tehetsége. Éppen, mint a színjátszásban.

(p. p.)

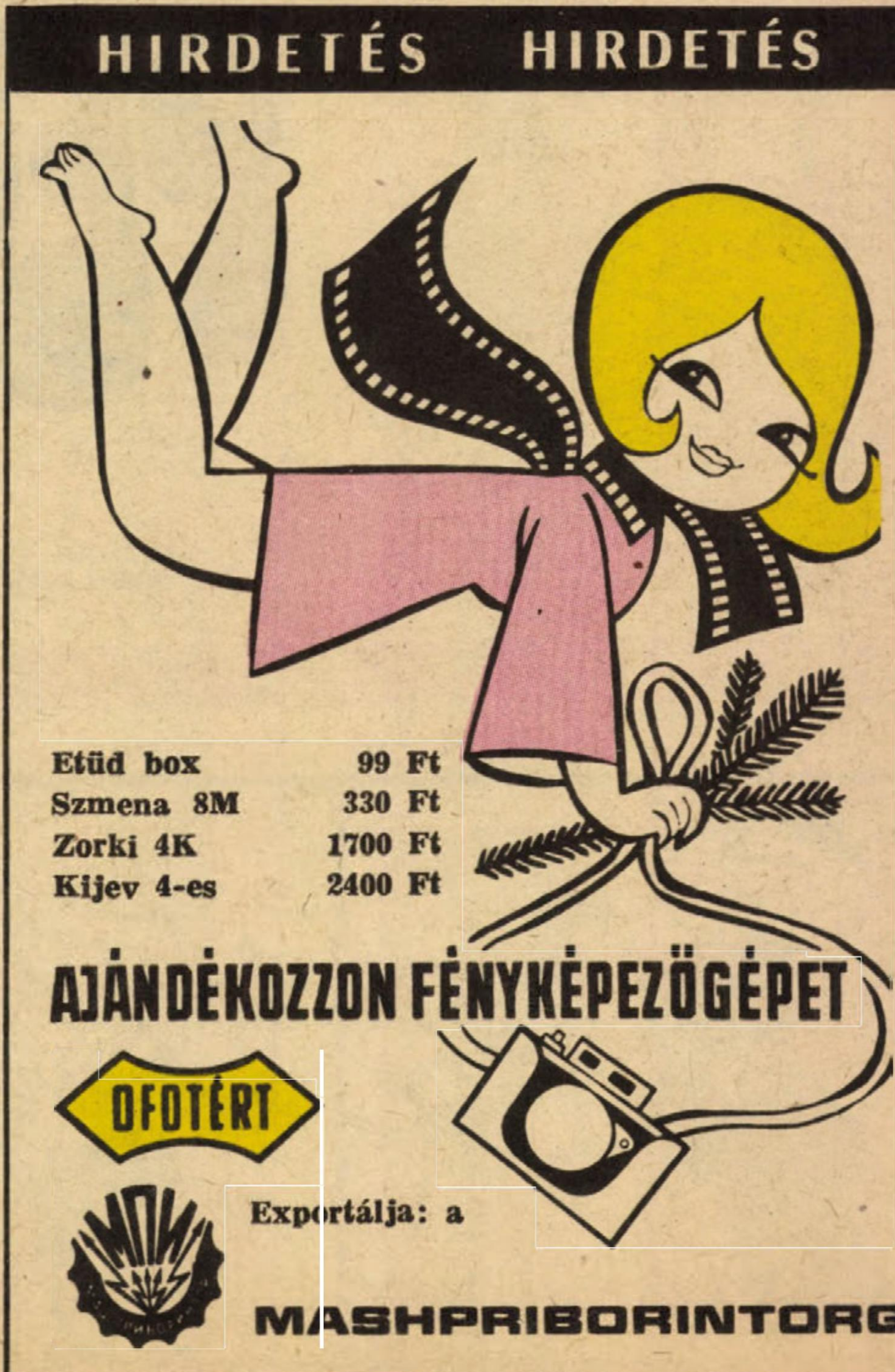

HIRDETÉS HIRDETÉS

Etüd box	**99 Ft**
Szmena 8M	**330 Ft**
Zorki 4K	**1700 Ft**
Kijev 4-es	**2400 Ft**

AJÁNDÉKOZZON FÉNYKÉPEZŐGÉPET

OFOTÉRT

Exportálja: a

MASHPRIBORINTORG

MINDEN ÉTKEZÉSHEZ:
SAJTOT IS!
TEJIPAR

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

TÜCSÖK és BOGÁR

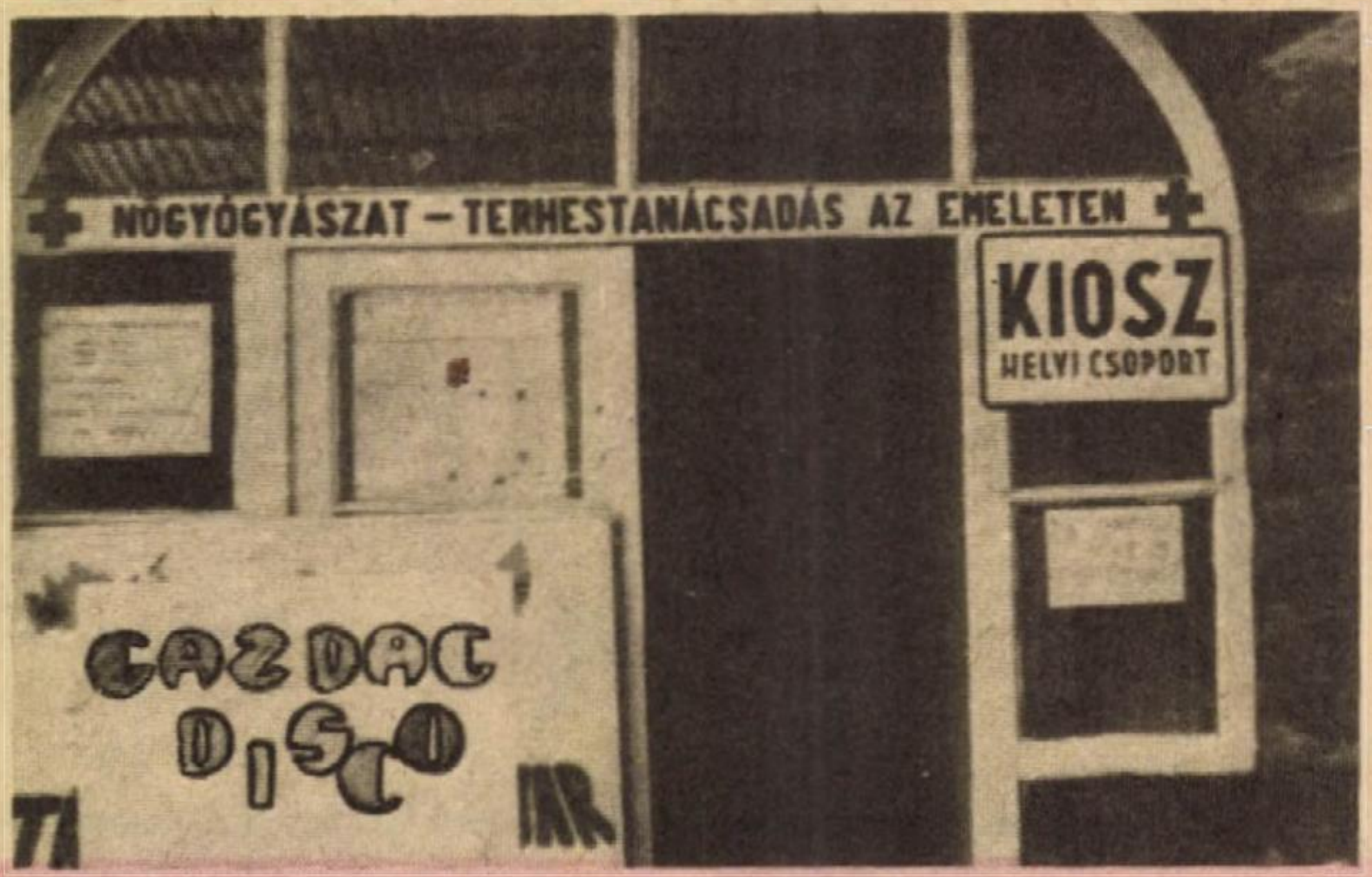

„DISCO" és terhestanácsadás. Mindent egy helyen?
(Balatonalmádiban fényképezte Hegyessy Szabolcs, veszprémi olvasónk)

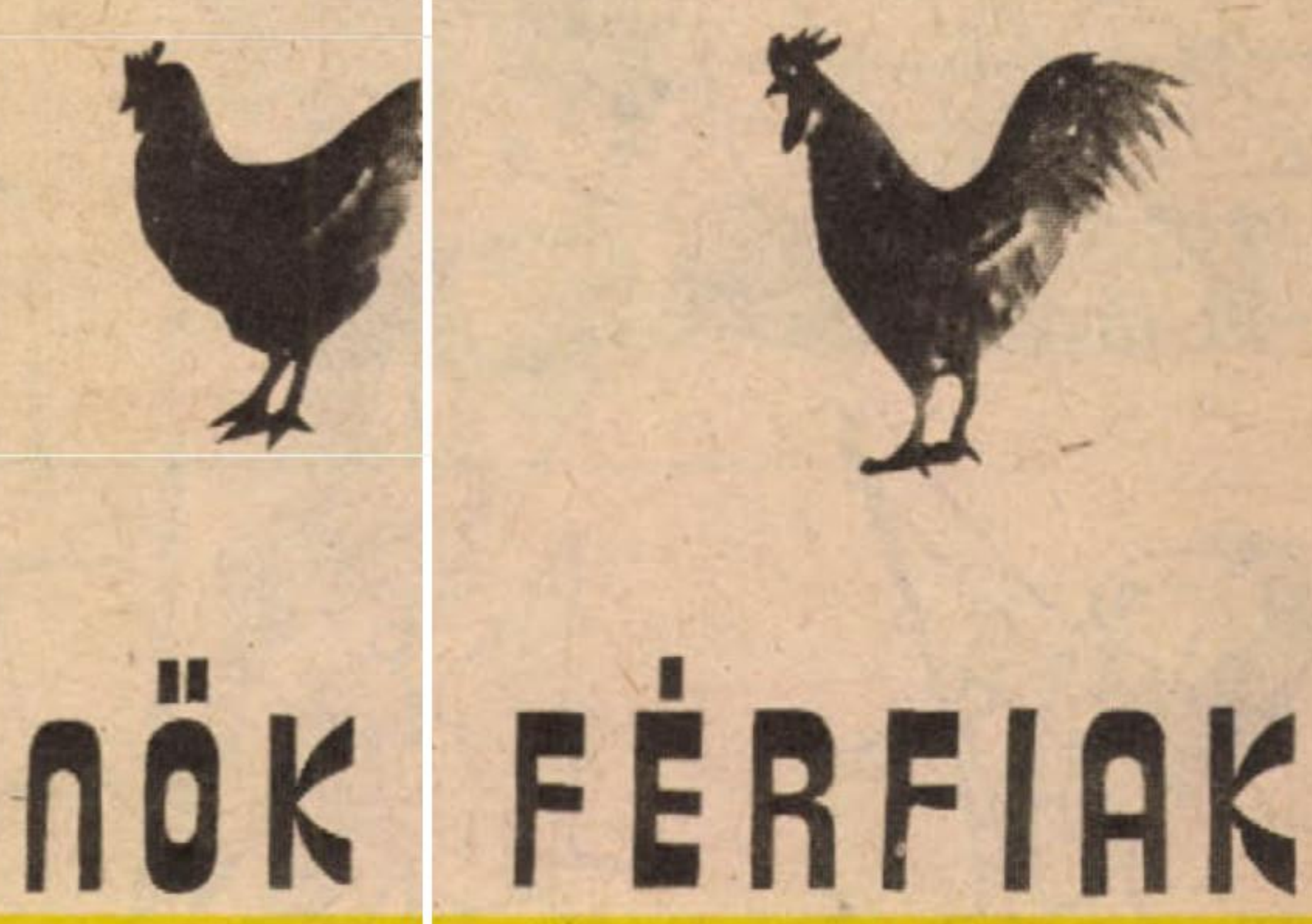

Ha gyermek-vécéjük is lenne, azt bizonyára egy tojással jelölnék!
(Egy csepregi étteremben fotózta Tóth László körmendi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

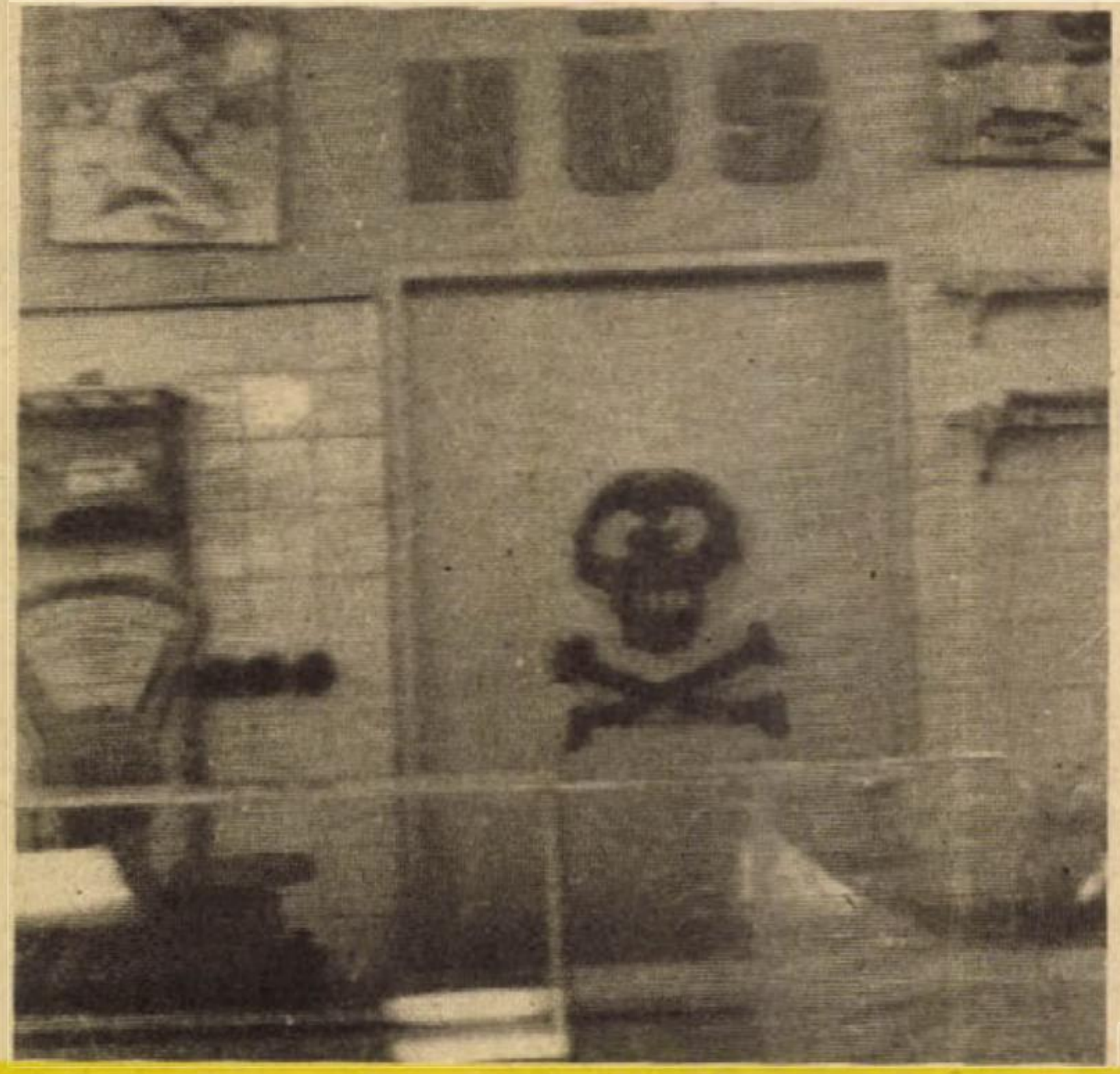

Tehát velőscsont állandóan kapható?
(A Ságvári úti ABC kirakatában fotózta Báthory László, miskolci olvasónk)

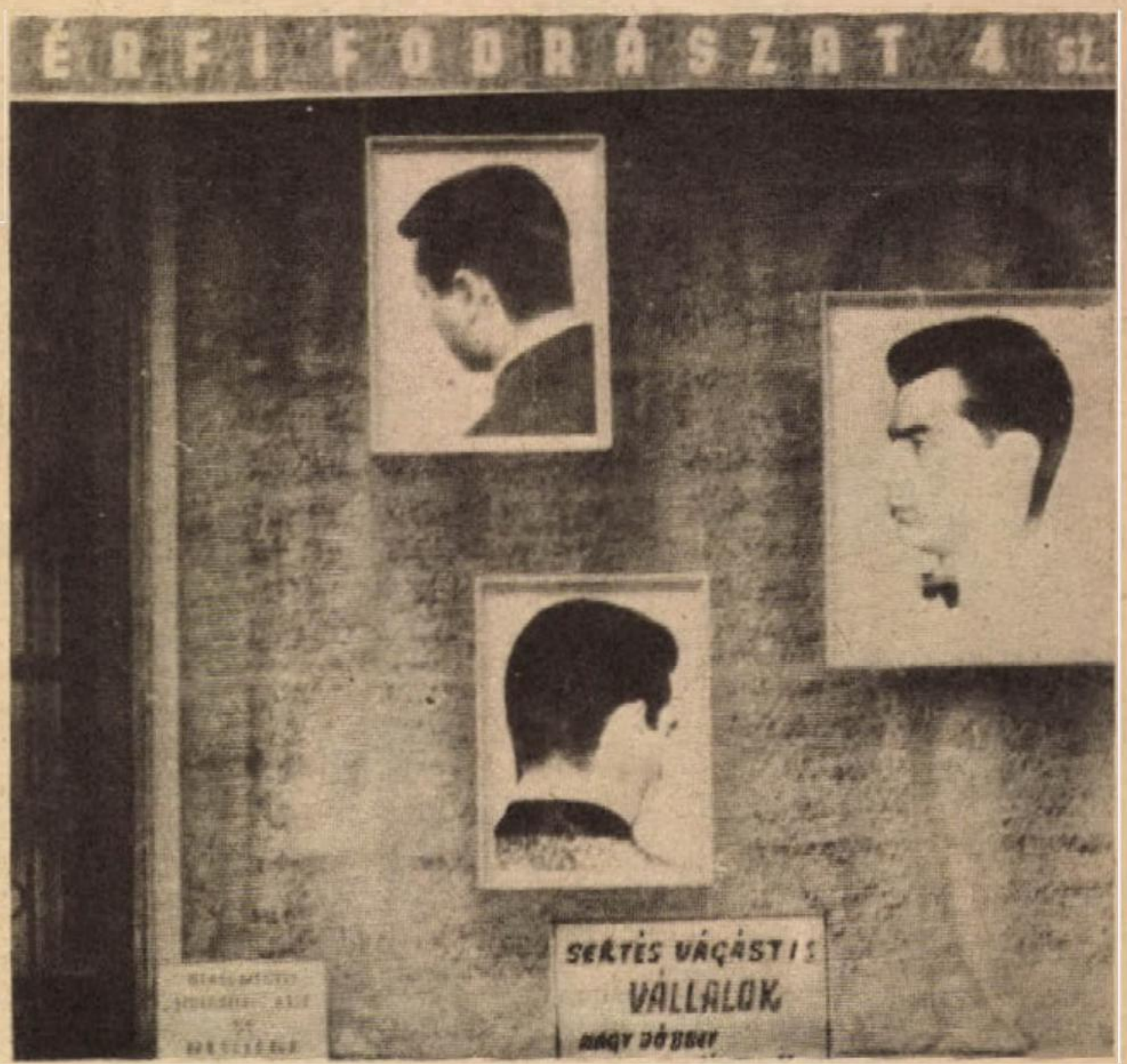

A változatosság kedvéért?
(Békéscsabán, a 4. sz. férfifodrászat előtt fotózta Till László)

Aszongyák

hogy a teljes kipusztulás veszélye fenyegeti a brazíliai jaguárokat, mert a vállalkozó szellemű üzletemberek nagy pénzösszegekért jaguárvadászatokat rendeznek.

Szinte hallom a — pestiesen szólva — kissé pikirt kérdést, hogy mi közöm nekem a brazíliai jaguárokhoz, sőt a gyanúsítást is, hogy talán egy rokonom Brazíliába disszidált, és most ott jaguár, de biztosíthatom önöket, hogy erről szó sincs, mindössze arról van szó, hogy szeget ütött a fejembe, micsoda fordított világ lehet az, ahol nem a jaguárok falják fel a vállalkozó szellemű üzletembereket, hanem a vállalkozó szellemű üzletemberek falják fel a jaguárokat, s ahol nem az üzletembereket fogja el a páni félelem, ha találkoznak egy jaguárral, hanem a jaguárokat fogja el a páni félelem, ha találkoznak egy üzletemberrel, mert a jaguár szét tudja tépni az üzletembert, de nem tudja széttépni a szerződést, amit az ő bőrére kötnek, különben is, a vállalkozó üzletembernek van Jaguárja (hozzá garázsa és villája), de a jaguárnak nincs vállalkozó szellemű üzletembere, ez azonban csak csacska szójáték, a lényeg az, hogy sajnálom a jaguárt (bár vele épp oly kevéssé szeretnék a vadonban védtelenül találkozni, mint egy vállalkozó szellemű üzletemberrel), na, jó, jó, látom, már unni tetszenek a dolgot, igazuk is van, nem védem tovább a jaguárt, hiszen elvégre az vadállat, veszedelmes fenevad.

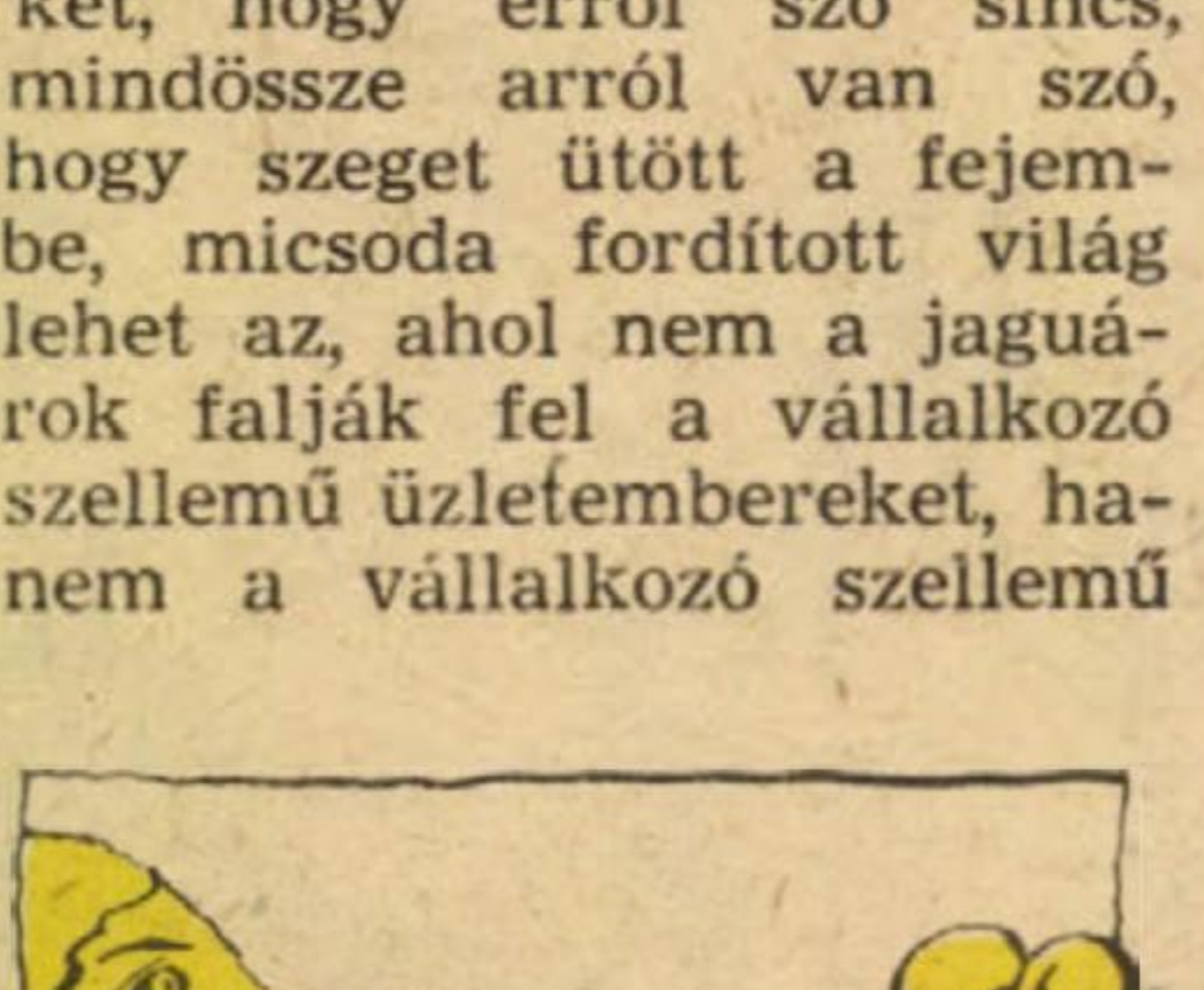

Hátha még tőkéje is volna...

(gergely)

VENDÉGSÉGBEN

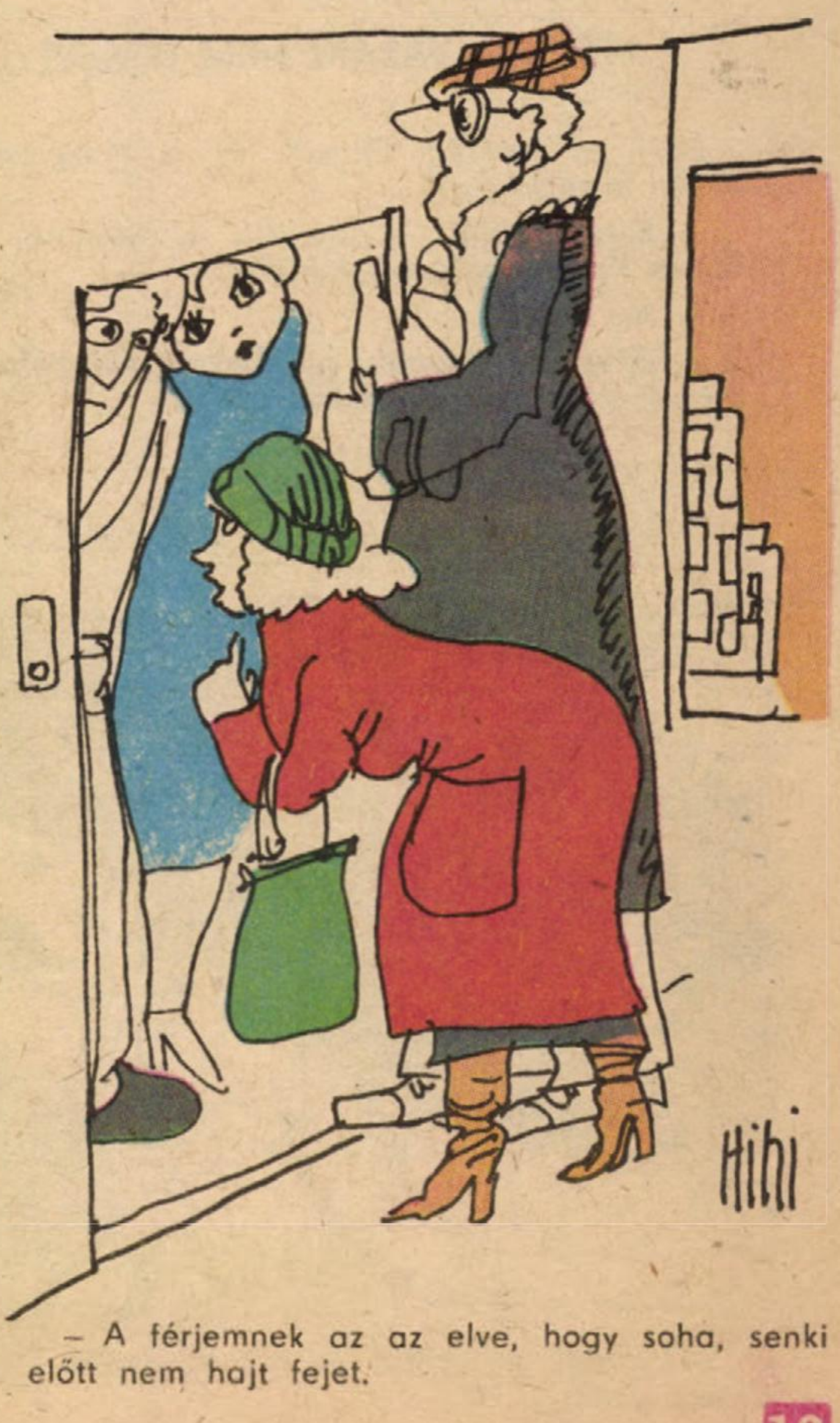

– A férjemnek az az elve, hogy soha, senki előtt nem hajt fejet.

A MŰVÉSZ ÉS RAJONGÓI

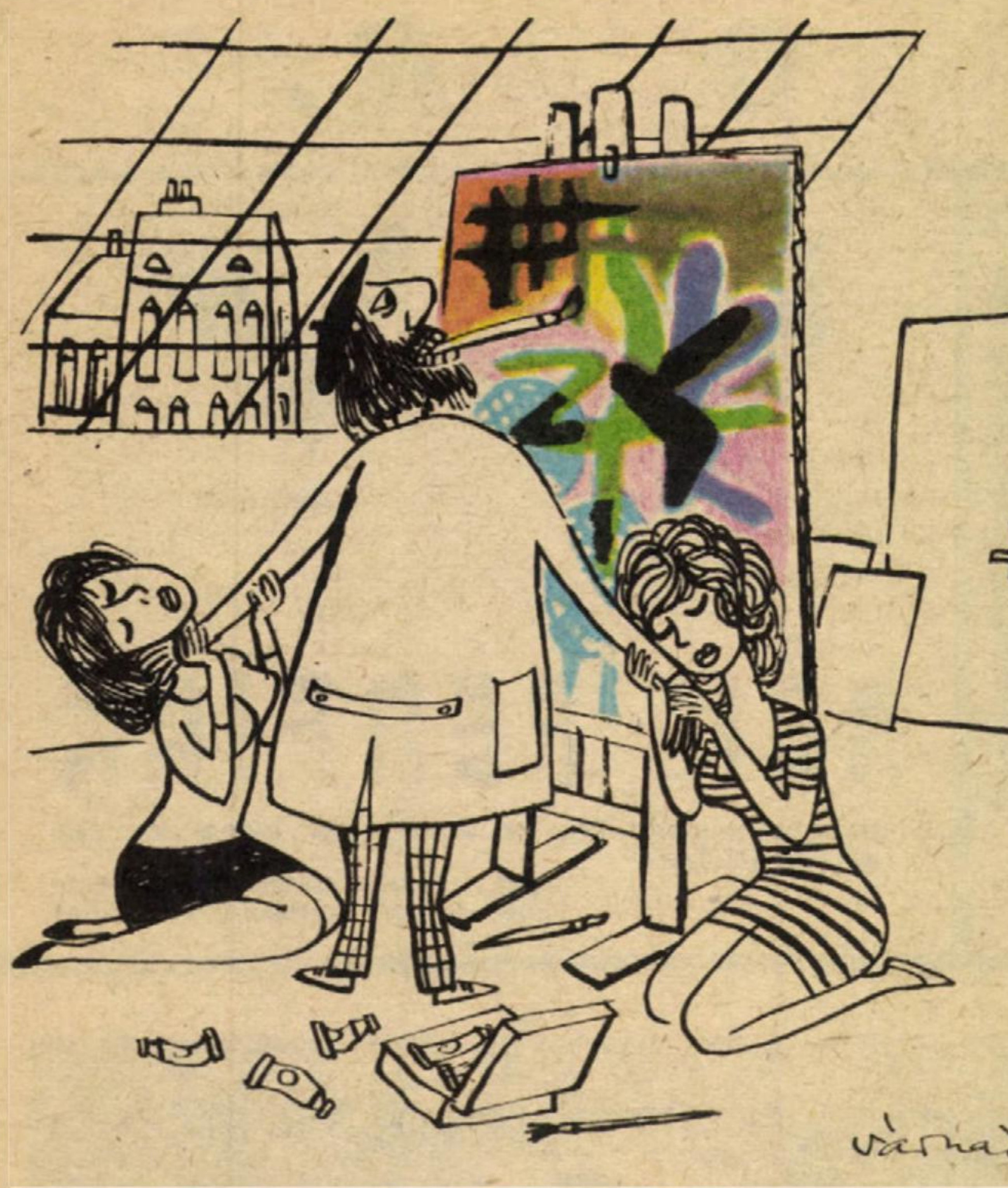

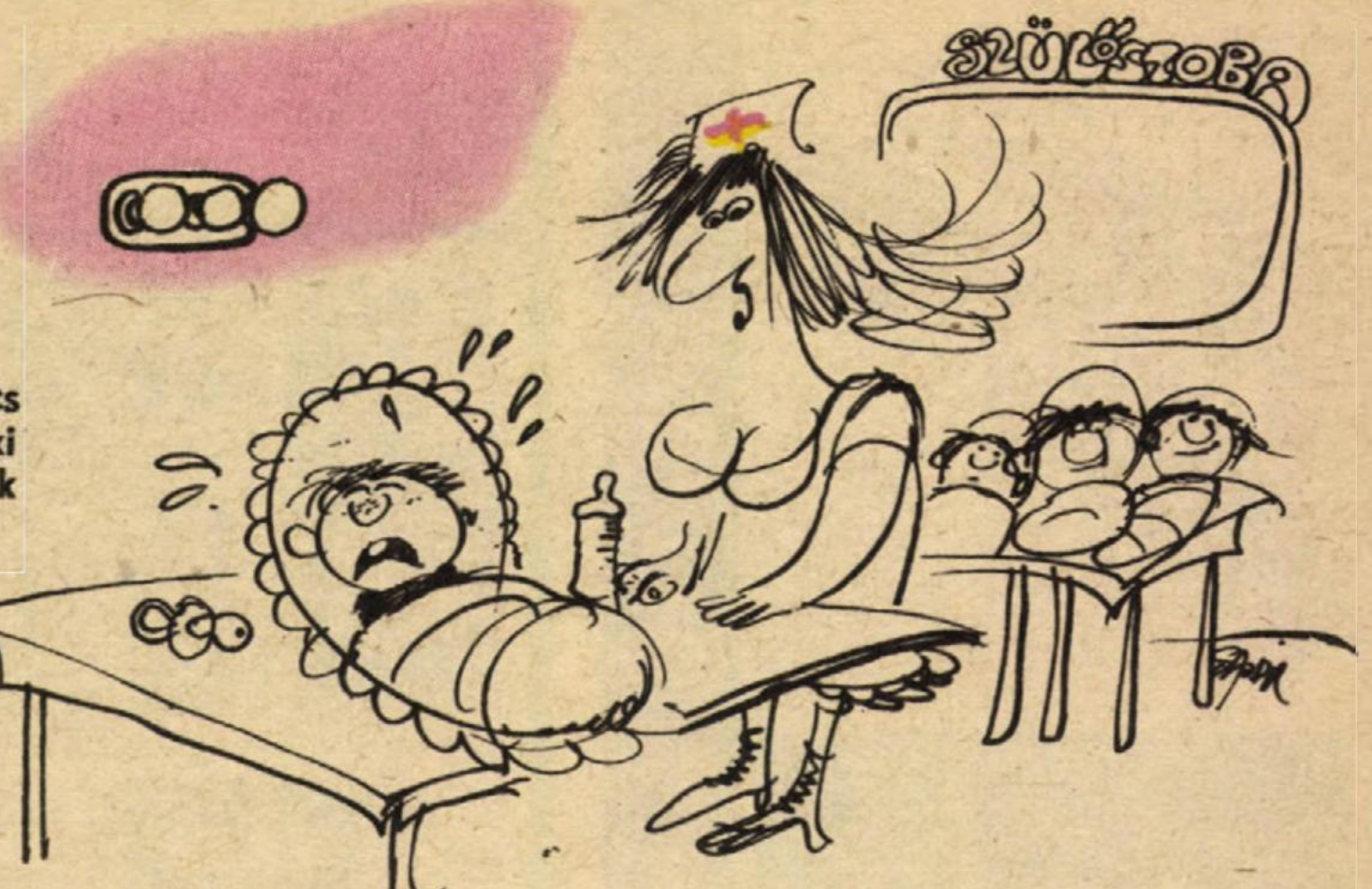

– Sajnos, nincs mit tenni, mindenki előbb gyalogosnak születik.

SZILÁNKOK

HÁZASSÁG

— Én ötödször mentem férjhez.
— Miért?
— Minden házasságom sikerült, és ez olyan unalmas...

KARRIER

— Mondd meg, kik az ellenségeid, s én megmondom, hogy hol tartasz a karrieredben.

TERVEZGETÉS

Most tervezem a jövő évi balléépéseimet, hogy 1977 szilveszterén ismét megfogadhassam: új életet kezdek.

KRITIKA

Némely köztéren a szobrokat a tél viszontagságai ellen alaposan fedjék be, és aztán tavasszal ne csomagolják ki.

PESSZIMISTA REKLÁM

MOST VEGYEN LÉLEGZETET! JÖVŐRE MÉG SZENNYEZETTEBB LESZ A LEVEGŐ!

HUMANISTA

X. olyan hamiskártyás, aki a kabátujjából a legrosszabb lapokat varázsolja elő, hogy partnere biztosan nyerjen.

GYEREK

— Olyan kiváló ember akarok lenni, mint az apám — mondta a talált gyerek.

DIPLOMÁCIA

— Ön hátba szúrt egy konyhakéssel. Ezt barátságtalan lépésnek kell tekintenem...

KARAKTER

Y. *kemény következetességgel, tántoríthatatlanul kitart a mások elvei mellett.*

ÖNBIZALOM

— Mennyi pénzzel jár az irodalmi Nóbel-díj? — kérdezte a kezdő költő első négysorosa megjelenésekor.

VILLAMOSON

— Te, Sári, ez a férfi szemtelen megjegyzéseket tesz rád. Mégiscsak a feleségem vagy! Vágd pofon!
— Miért nem vágod te pofon?
— Én nem szívesen avatkozom mások ügyeibe.

SZÁZADUNK

A tévé „Századunk" című műsorát nézve megállapíthatjuk: az ország akkori vezetői gondoskodtak róla, hogy ma érdekes tévéműsorok legyenek. De ezt a gondoskodást szívesen elengedtük volna.

APRÓHIRDETÉS

— Ön a feladott apróhirdetésében azt írta magáról, hogy fiatal, karcsú, kifejezetten szép nő.
— És?
— Csakugyan az. Meg vagyok lepve.

AZ ELSŐ SZEMÜVEG

Eddig nem nagyon láttam a hibáimat, de most orvosom tanácsára szemüveget kell hordanom...

BÜSZKESÉG

— Ha választanom kell a magán- és a társadalmi tulajdon között, én a magántulajdont választom, és azt lopom el. Erre büszke vagyok!

HIRDETÉS

KEZDŐ AUTÓVEZETŐ MEGBÍZHATÓ TANÚKAT KERES, SORON KÖVETKEZŐ BALESETEIHEZ.

NEHÉZ KÉRDÉS

— Hogyan mondjam meg finoman, tapintatosan, meleg emberi szavakkal a fizetőpincérnek, hogy becsapott?

NYUGDÍJ

— Ezt a napot is megértük! Ma kézbesítette a postás az első nyugdíjat. Apámnak is adok belőle valamit. Mégiscsak az ő nyugdíja...

Galambos Szilveszter

A FÉRJNEK SEM KÖNNYŰ

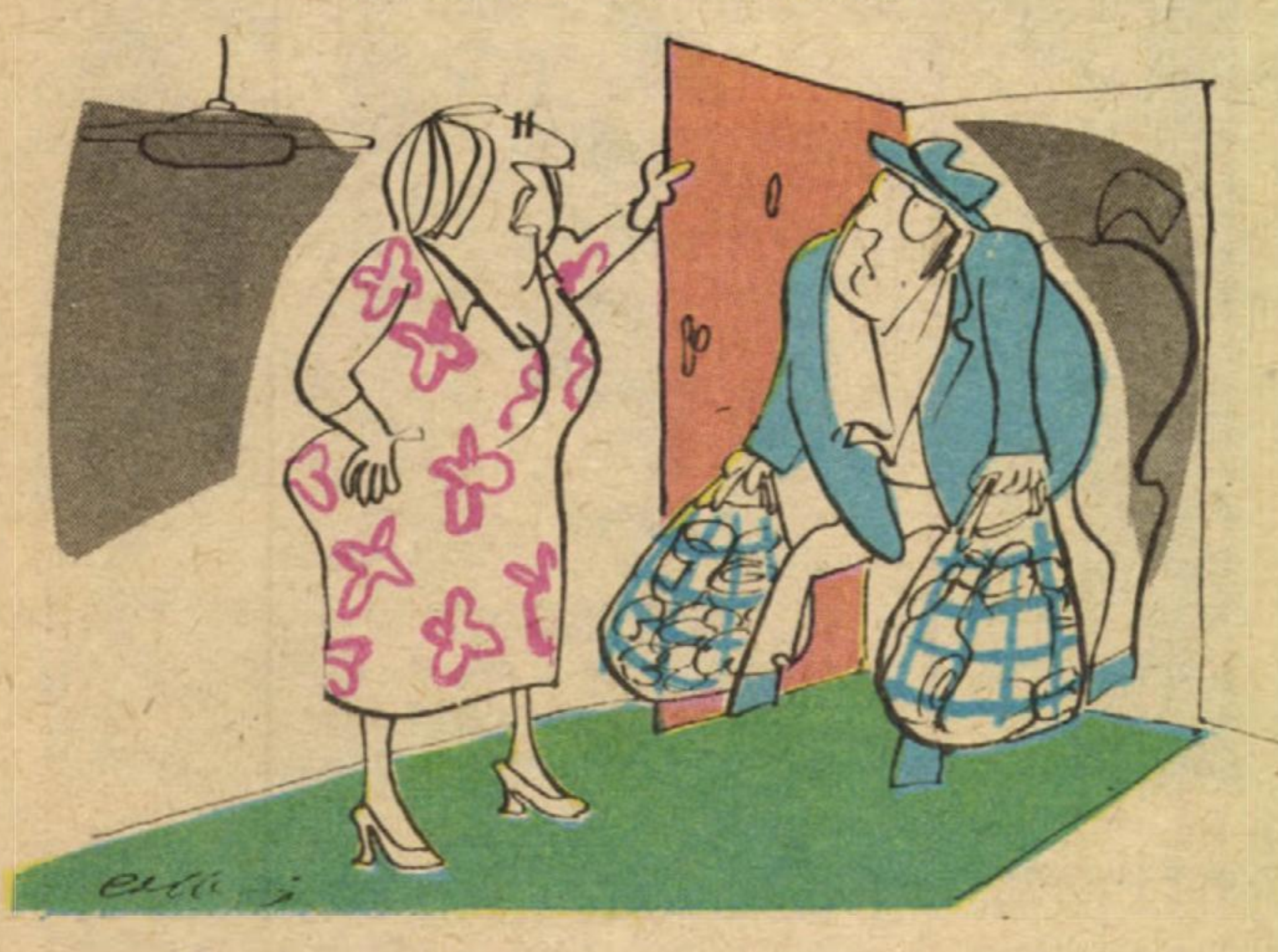

– Téged nem lehet semmiért leküldeni, mindenütt lóváteszenek.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Férj és feleség jönnek ki a templomból, egy olasz városkában:

— Észrevettem — mondja az asszony —, hogy ötezer lírát dobtál a perselybe.

— Na és?

— Kíváncsi vagyok, mekkora csibészséget követtél el, amiért ilyen sokat adtál!

KÜLVÁROS

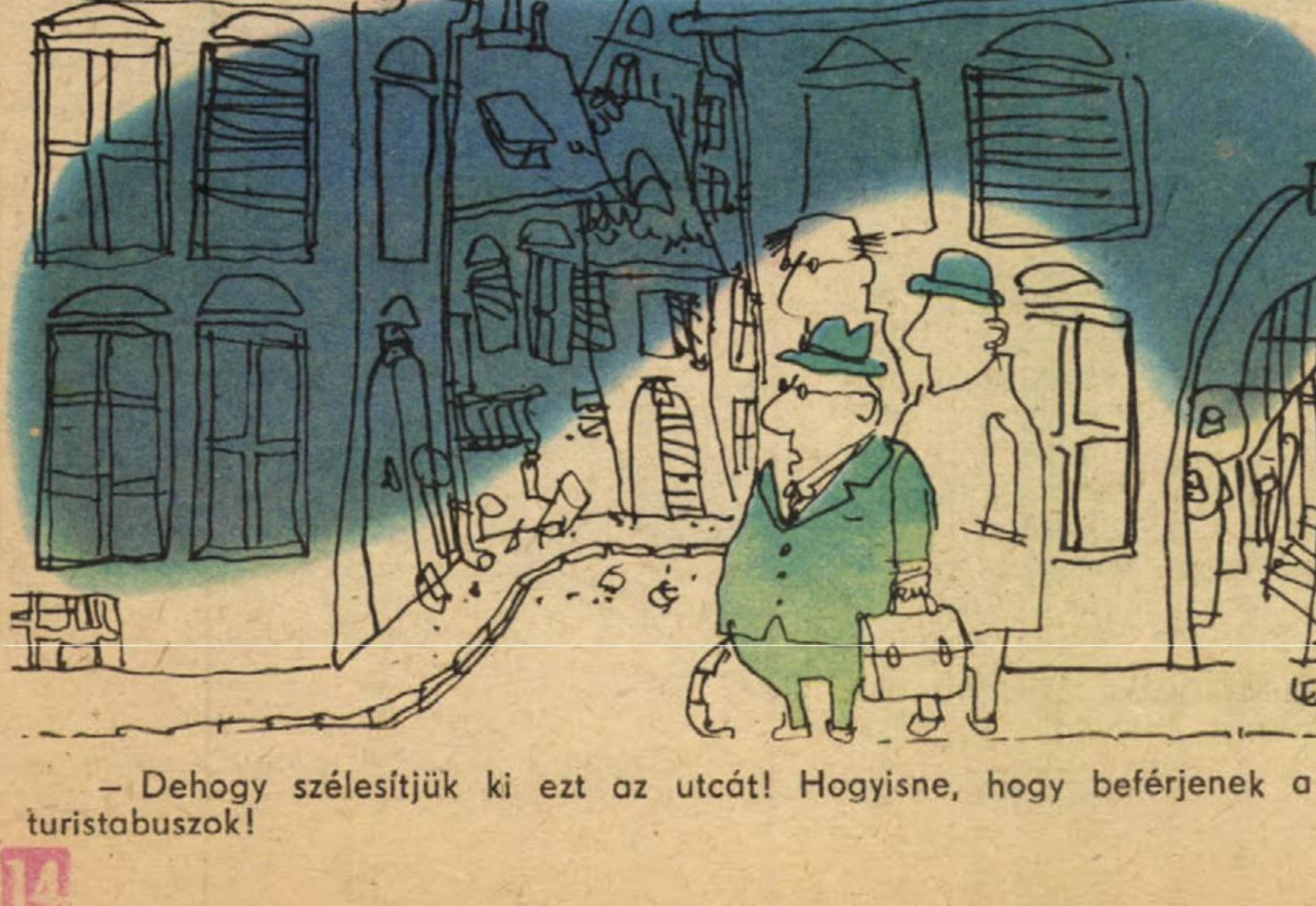

– Dehogy szélesítjük ki ezt az utcát! Hogyisne, hogy beférjenek a turistabuszok!

GYANÚS

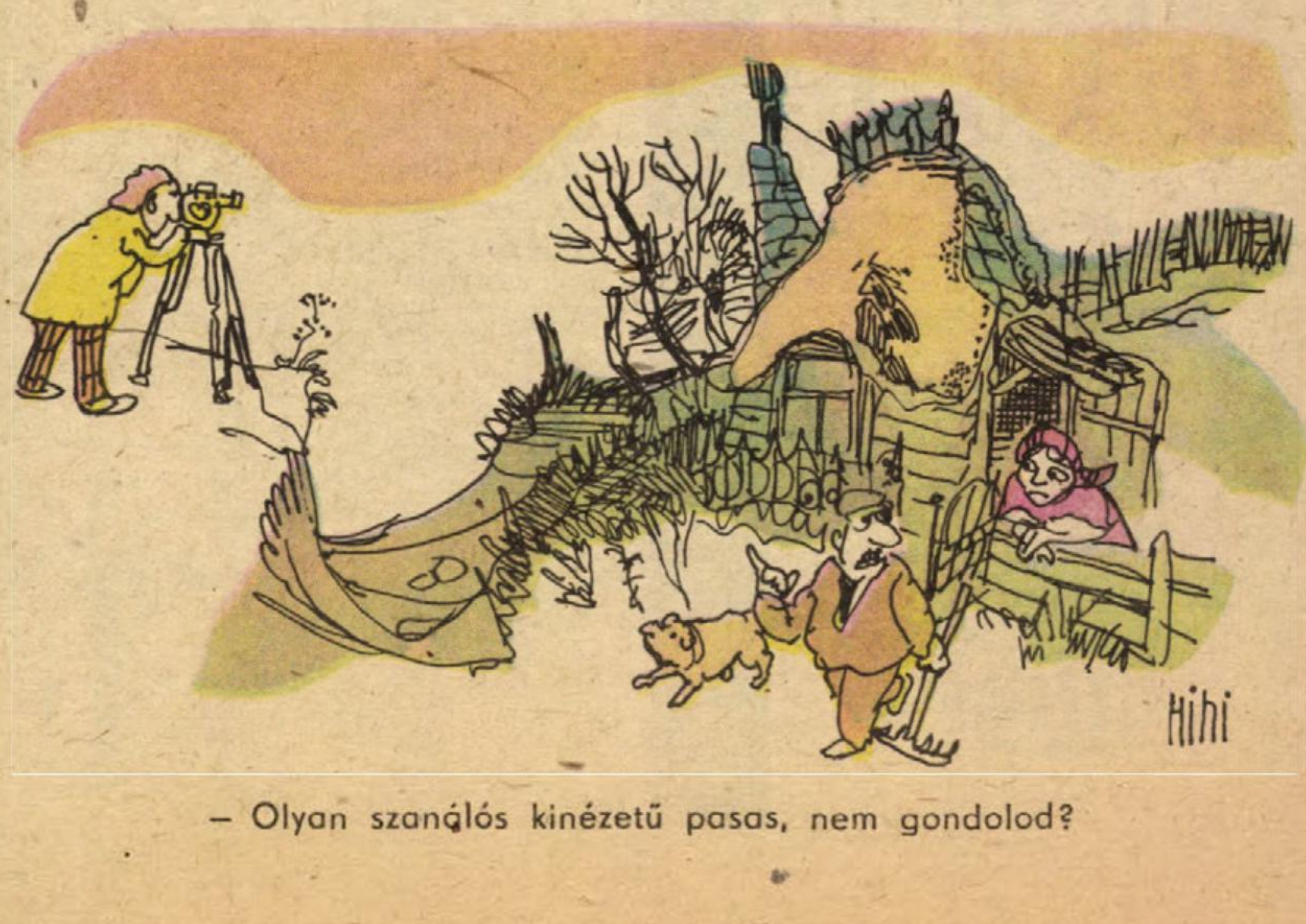

– Olyan szanálós kinézetű pasas, nem gondolod?

CSERBENHAGYÁS

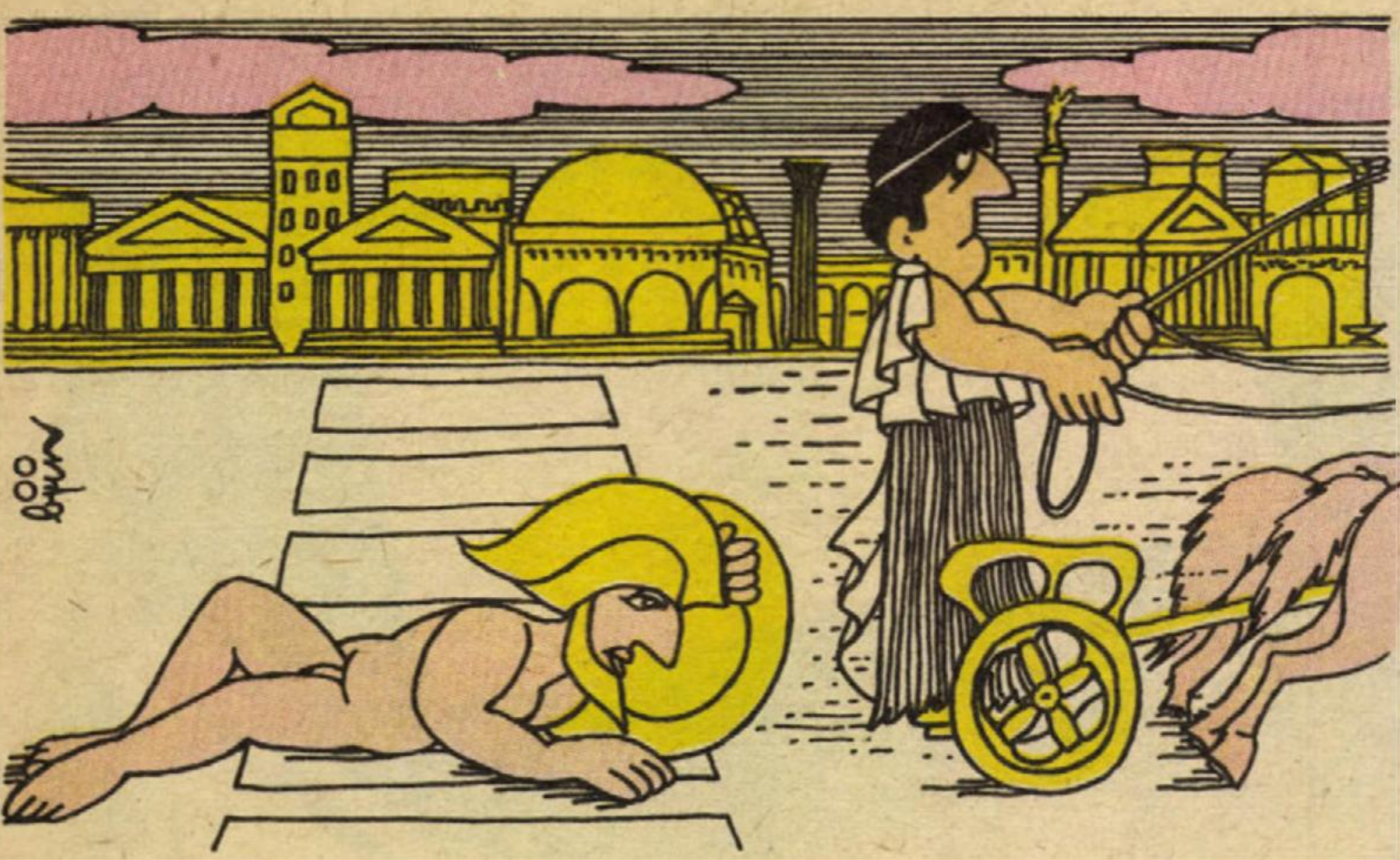

PESTI PINGÁLÓASSZONY

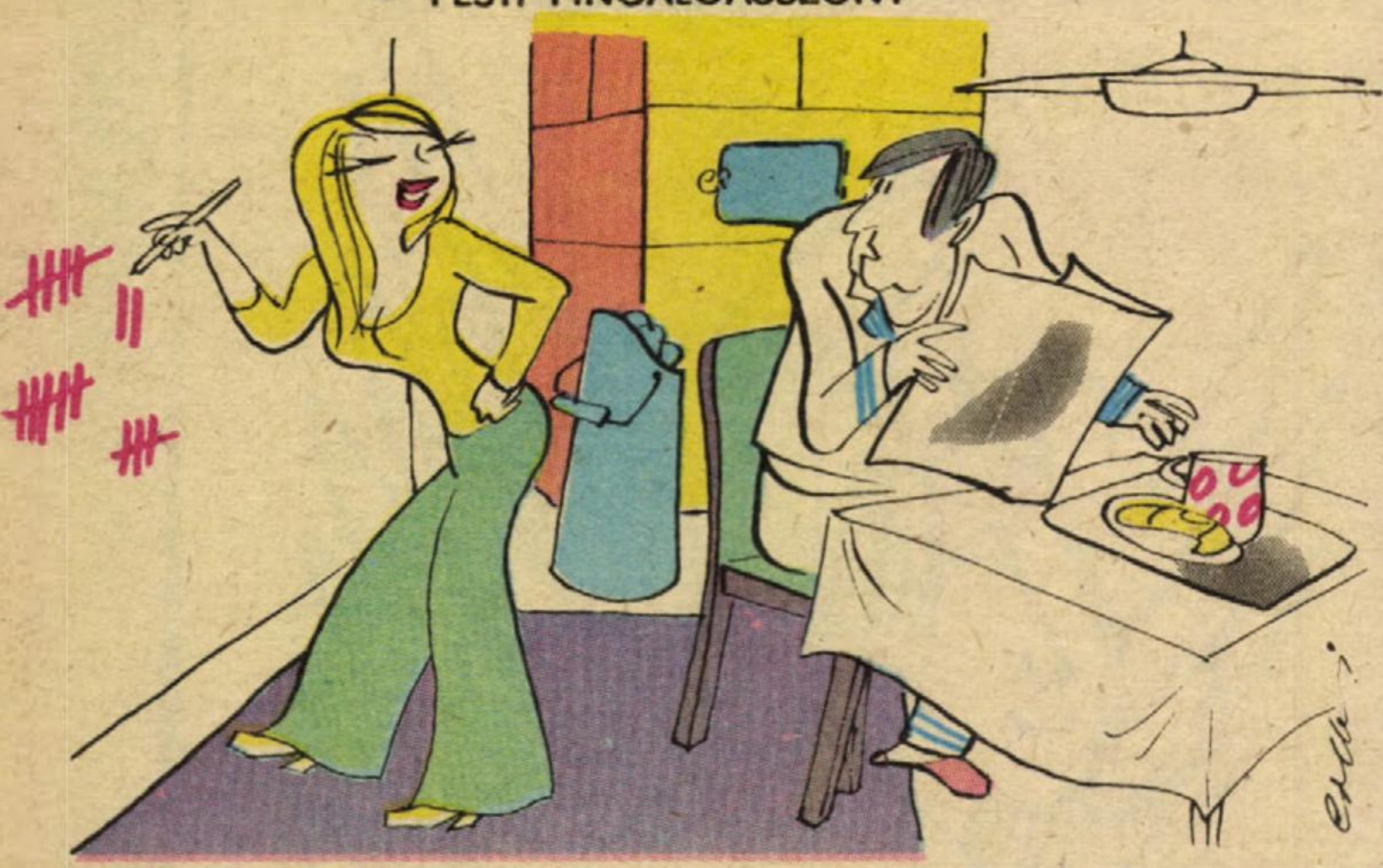

– Számolom, hogy hányszor kellett lemennem helyetted a pincébe tüzelőért.

KÖRNYEZETVÉDELEM

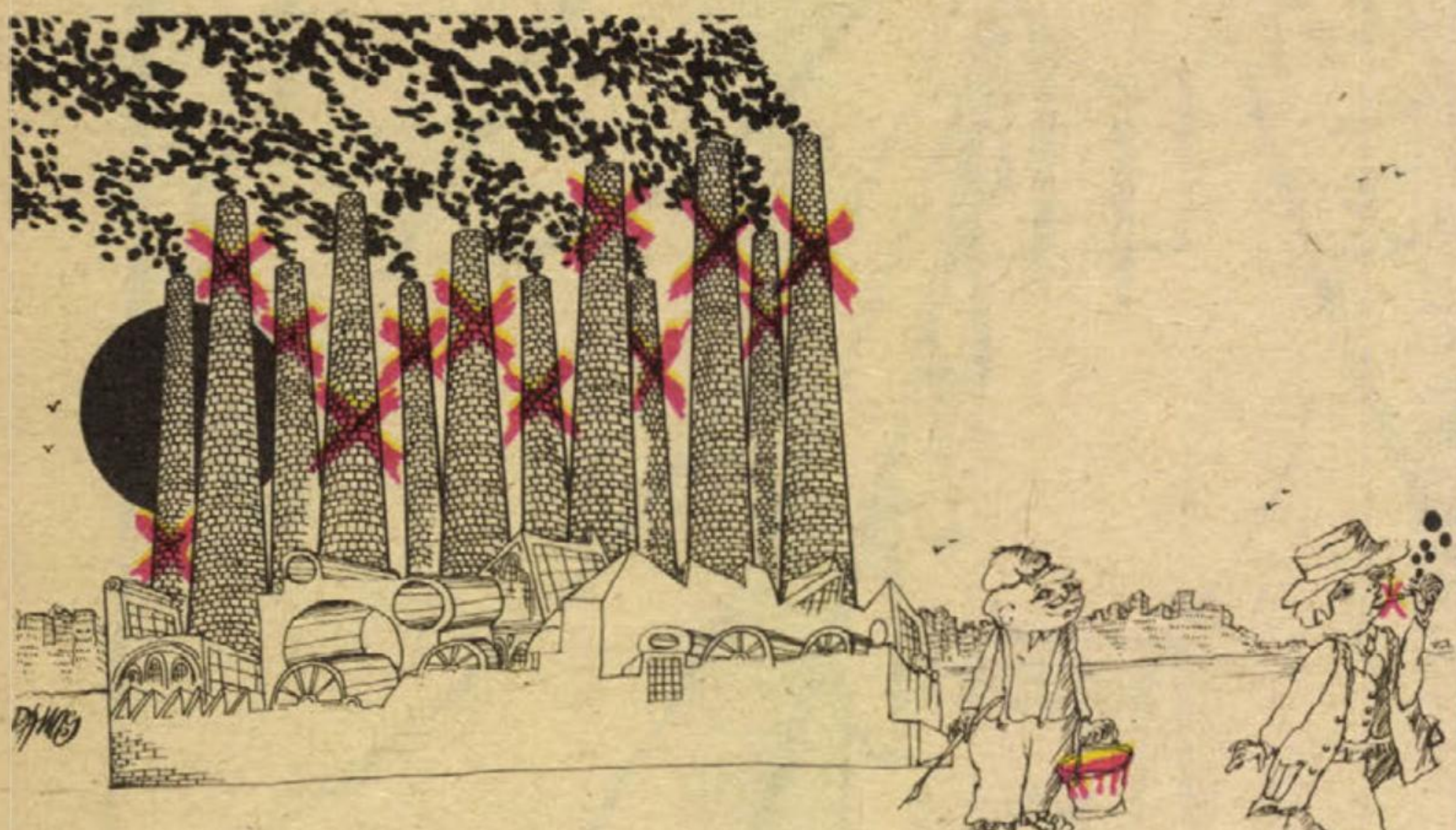

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Uraságod előtt országunk legmagasabb hegye!

— Bizonyára fűződik valamiféle legenda is e helyhez?

— Amennyit csak óhajt uraságod. És nemcsak legendák, valóságos történetek is. Legutóbb például egy boldogtalan szerelmespár felkapaszkodott a hegyre, és azóta sem látta senki, hogy itt lejöttek volna.

— Rettenetes. Nyilván levetették magukat egy szakadékba.

— Nem, ők a hegy túloldalán ereszkedtek le.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-52 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

FINOM CÉLZÁS

Alpinisták érnek fel egy magas hegycsúcsra. Egyikük így szól a vezetőhöz: — Nem mehetnénk fel arra a szemközti, még magasabb csúcsra? — Vízszintes 1. — feleli a kérdezett és így folytatja: függőleges 14. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 27-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

12. A virágok elrendezésének művészete
13. Több pápa neve volt
14. Az Észak-atlanti Szövetség betűjele
15. Napóleon egyik marsallja, akiből svéd és norvég király lett
19. A XX. század legnagyobb gonosztevőjének keresztneve
21. Késő ősszel nyíló virág
22. Dédapáink viselete volt (szűk, fekete szalonkabát)
24. Arc
25. Az Operaház tervezőjének monogramja
26. Ez a neve a szabadsághegyi fogaskerekű vasút egyik állomásának
29. Te meg én
30. A véna kóros csomósodása
32. Nyílás a vár bástyájának falán
34. A nátrium jele
36. A. I. Z.
37. A szárnyasok nyelvén támadt bőrkeményedés
38. Kalauz egynemű betűi
39. U. G. K.
42. Téli sporteszköz
43. Latin kettős magánhangzó
44. Emberek által lakott, de emberhez nem méltó hely
49. S. B. K.
50. Germán fejedelem az ókorban
51. A József név mohamedán változata
53. ... megy (akit tőrbe csaltak)
54. A Zord idő írójának monogramja
56. Halkan — németül
57. Azonos betűk
58. Jófajta brikett jelzője
60. Postafiók
61. Hadieszköz
63. Jóslással foglalkozó római papok az ókorban

FÜGGŐLEGES:

2. Ékköves fejdísz
3. Színész — a múlt század deákos nyelvén
4. Hittudomány
5. I. B.
6. A ló csemegéje
7. Iskolai tantárgy
8. Hasznos szerkezet, melyet többnyire lábbal hajtanak
9. Elhadar
10. Többnyire fényreklámként alkalmazzák
11. Hangjegyek egymásutánja
16. A nikkel jele
17. Nem ezen
18. T
20. Felelős kiadó röv.
23. Mocsok
27. R. Z.
28. Nagy hírű magyar iparvállalat
29. Szomorkás
31. .... Boccanegra (Verdi operája)
33. Vallás röv.
35. Betegesen szörnyű látomás
40. Vízijármű
41. A németek bombázógépe volt a világháborúban
42. Több magyar főúr neve az Árpádok korában
45. A Csongor és Tünde egyik szereplője
46. Bőg
47. Bútordarab
48. Y. J.
49. Szódavíz házi előállítására szolgál
52. Zavaros üledék a boros hordóban
55. Mint a 42. függ.
58. Tudomása van róla
59. Szófaj
61. Fa része
62. Y. E.
64. Nem régi
65. K. N.

1 O	2 D	3 A	4 T	5 I	6 Z	7 E	8 V	E	S	9 E	10 N	11 K	I	T
■	12 I	K	E	B	A	N	A	■	■	13 L	E	O	■	S
14 N	A	T	O	■	15 B	E	R	16 N	17 A	D	O	T	18 T	E
19 A	D	O	L	20 F	■	21 K	R	I	Z	A	N	T	E	M
22 G	É	R	O	K	23 K	■	O	■	24 O	R	C	A	■	V
25 Y	M	■	G	■	26 O	27 R	G	28 O	N	Á	S	■	29 M	I
O	■	30 V	I	31 S	S	Z	É	R	■	32 L	Ő	33 R	É	S
34 N	35 A	■	36 A	I	Z	■	37 P	I	P	■	■	38 K	L	Z
39 U	G	40 K	■	M	■	41 S	■	O	■	42 S	I	■	43 Á	E
44 N	Y	O	45 M	O	46 R	T	47 A	N	48 Y	A	■	49 S	B	K
50 A	R	M	I	N	I	U	S	■	51 J	U	52 S	Z	U	F
53 L	É	P	R	E	■	54 K	Z	55 S	■	56 L	E	I	S	E
57 M	M	■	I	■	58 T	A	T	A	59 I	■	60 P	F	■	L
A	■	61 Á	G	62 Y	U	■	63 A	U	G	64 U	R	O	65 K	■
S	E	G	Y	E	D	Ü	L	L	E	J	Ö	N	N	I

VOLTAIRE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A szépség ajánlólevél, melyet a természet ad kedvenceinek.

100—100 forintot nyert:

Delicsány Miklósné, 1013 Bp., Alagút u. 1.
Tóth Béla, 9700 Szombathely, Kossuth L. u. 20.
Pótor Anikó, 1054 Bp., Báthori u. 8.

A nyereményeket postán küldjük el.

Ludas Matyi

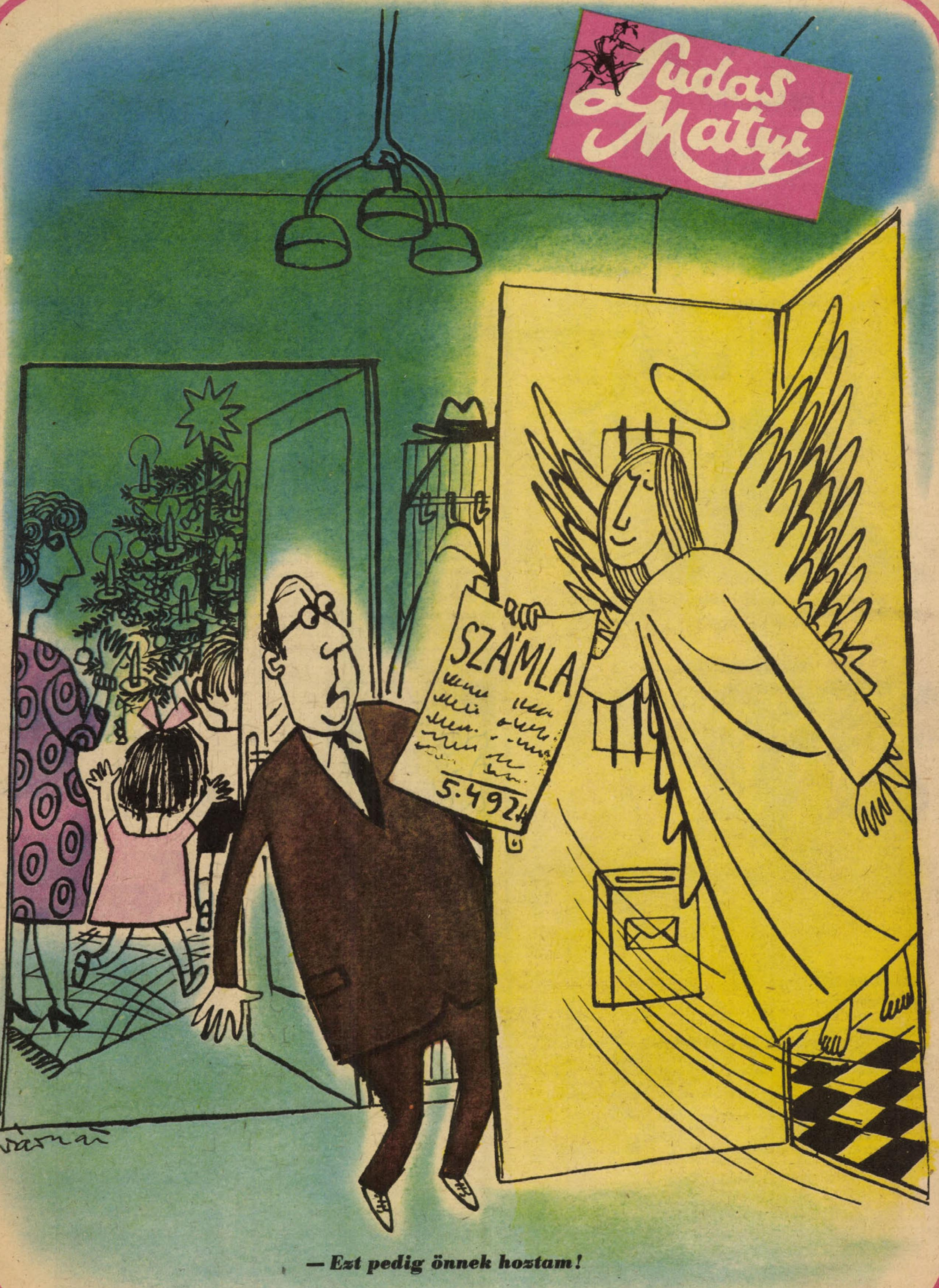
SZÁMLA
5.492.-
várnai

— *Ezt pedig önnek hoztam!*

Várnai György rajza